

ฝ่าหลุนต้าฝ่า

บรรยายธรรม ณ ที่ประชุมฝ่าลุ่มสหรัฐอเมริกา

หลี่หงจื่อ

บรรยายธรรม ณ ฝายสู่นครนิวยอร์ก.....	1
บรรยายธรรม ณ ที่ประชุมฝายสู่นานฟรานซิสโก.....	26
บรรยายธรรม ณ ที่ประชุมนิวยอร์ก.....	44

บรรยายธรรม ณ ฝ่าฮ่วยนครนิวยอร์ก

หลี่หงจื่อ

23 มีนาคม ค.ศ. 1997

อยู่ไกลกันคั่นด้วยทะเลและมหาสมุทร จะพบหน้ากับทุกท่านสักครั้งไม่ใช่เรื่องง่ายเลย แต่ว่านะ แม้พวกท่านจะไม่เห็นตัวข้าพเจ้า ที่จริงเพียงแต่ท่านบำเพ็ญ ข้าพเจ้าก็อยู่ข้างกายท่าน ขอเพียงท่านบำเพ็ญ ข้าพเจ้าก็สามารถจะรับผิดชอบต่อท่านจนถึงที่สุด และทุกๆ เวลاناتข้าพเจ้าก็ดูแลท่านอยู่ (เสียงปรบมือ) หากใครไม่ทำเช่นนี้ ก็เท่ากับกำลังถ่างทอผ่านอกริต ทำเรื่องชั่ว เปิดเผยความลับสวรรค์ตามอำเภอใจ แน่แน่นอน เมื่อผ่านการปฏิบัติทุกท่านก็ทราบแล้ว ทางด้านนี้ข้าพเจ้าก็ไม่ต้องอธิบายมากนัก สิ่งที่สามารถทำได้ข้าพเจ้าจึงพูด สิ่งที่ทำไม่ได้ข้าพเจ้าก็จะไม่พูด ดังนั้นต้าฝ่าจึงพัฒนาอย่างเข้มแข็งตลอดมา

ครั้งก่อนเมื่อพบกับทุกท่าน มีคนไม่มากอย่างนี้ แน่แน่นอนยังมีคนจำนวนมากที่ไม่ได้มาเนื่องจากงานรัดตัว หมายความว่า หลังจากที่พบกับทุกท่านครั้งที่แล้ว พวกเราก็มีคนจำนวนมากเข้ามาสู่หลักสูตรได้ฝ่า ฝ่านี้สามารถทำให้เขาพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว แพร่หลายอย่างกว้างไกล ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นอนุภาพของต้าฝ่า ขณะเดียวกันในระหว่างขั้นตอนของการเผยแพร่ของต้าฝ่า หนทางที่พวกเราเดินล้วนแต่ถูกต้อง พวกเราก็บรรลุถึงความรับผิดชอบต่อผู้ฝึก ความรับผิดชอบต่อสังคมได้จริงๆ จึงสามารถได้รับผลรับอย่างนี้ เนื่องจากโอกาสที่จะพบกับทุกท่านมีน้อย มาสหรัฐอเมริกาสักครั้งไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องทำวิซ่า มีความยุ่งยากสักหน่อย เมื่อสามารถพบกับทุกท่านสักครั้ง ข้าพเจ้าจะพยายามช่วยตอบปัญหาบางประการให้กับทุกท่าน มีคำถามอะไรพวกท่านสามารถหยิบยกขึ้นมา ข้าพเจ้าจะตอบปัญหาให้กับทุกท่าน พวกเราจะใช้เวลาช่วงนี้ให้เป็นประโยชน์เต็มที่ ช่วยตอบปัญหาที่ยากและข้อสงสัยให้กับทุกท่าน เพื่อให้ต้าฝ่าสามารถพัฒนาได้เข้มแข็งยิ่งขึ้นในสหรัฐอเมริกา เดิมทีคืออยากจะถูกกับผู้ฝึกถึงปัญหาบางประการที่เป็นรูปธรรมสักหน่อย แต่ที่นั่งอยู่มีคนส่วนหนึ่งได้กิน “อาหารจานพิเศษ” ไปแล้วเมื่อวานนี้ เพราะพวกเขาจะมาเร็วสักหน่อย ข้าพเจ้าได้ตอบปัญหาบางประการให้พวกเขาแล้ว แต่ไม่เป็นไร วันนี้พวกท่านไม่ต้องเสียใจ ปัญหาที่ท่านไม่ได้ฟังเมื่อวาน ท่านสามารถหยิบยกขึ้นมาถามต่อได้ ข้าพเจ้าสามารถจะตอบให้พวกท่านได้

ก็จะใช้เวลานี้พูดถึงเรื่องราวในการบำเพ็ญให้กับทุกท่านสักหน่อย ก็คือฝ่า ข้าพเจ้ารู้ว่าพวกท่านยกระดับขึ้นได้เร็วมากในช่วงเวลานี้ และรวดเร็วมากๆ ครั้งก่อนหลังจากที่ข้าพเจ้ากลับจากสหรัฐอเมริกาไปประเทศจีน ข้าพเจ้าก็ได้พูดกับผู้ฝึกจีน ข้าพเจ้าพูดว่าสหรัฐอเมริกาคือดินแดนที่พิเศษ

มาก มีบุคคลที่มีสติปัญญาล้ำเลิศจำนวนมาก โดยเฉพาะคือบุคคลที่มีสติปัญญาล้ำเลิศของคนจีนอยู่ที่นี่ คนเหล่านี้มีรากฐาน (เก็นจี) ก่อนข้างดี เข้าใจหลักการของต้าฝ่าได้ลึกซึ้ง เข้าใจได้ค่อนข้างรวดเร็ว และทะลวงระดับชั้นได้ค่อนข้างเร็ว นี่ก็เนื่องใจที่ดีเลิศของพวกเขา แต่ก็อย่าได้กระหึ่มใจไป ก็มีจิตยึดติดและอุปสรรคในรูปแบบต่างๆ ที่รอให้ไปฟันฝ่าจึงจะสามารถยกระดับได้เร็วยิ่งขึ้น

ต่อจากนี้ข้าพเจ้าจะพูดถึงปัญหากรรมแห่งโรค ปัญหานี้ทำให้พวกเราผู้ฝึกจำนวนมากที่ศึกษาฝ่าไม่ลึกซึ้งงงววยไม่เข้าใจตลอดมา แต่ในหนังสือข้าพเจ้าได้เขียนไว้แล้ว ก็คือเกี่ยวกับพวกเราผู้บำเพ็ญจะปฏิบัติต่อปัญหาเรื่องโรคอย่างไร ข้าพเจ้าจะพูดถึงมันจากอีกด้านหนึ่ง ที่จริงพวกเราผู้ฝึกพลังไม่สามารถจะทำเหมือนกับคนธรรมดาสามัญ ทุกท่านทราบในอดีตเมื่อพระสงฆ์รูปนั้นออกบวช คนก็จะไม่ถือว่าเขาเป็นคนธรรมดาสามัญแล้ว เขาเป็นกึ่งเทพแล้ว เช่นนั้นระหว่างคนกับเทพมีอะไรแตกต่างกันนะหรือ คนนั้นมีอารมณ์ ความรัก (ฉิง) และมีฉิงที่หนักมาก คนนั้นมีชีวิตอยู่บน โลกนี้เพื่อฉิงอันนี้ หากไม่มีฉิงอันนี้ท่านก็จะไม่อาจจะดำรงชีวิตอยู่บนโลกได้ ท่านชอบอะไร ชื่นชอบอะไร ท่านจะดีใจอย่างไร ท่านโกรธอย่างไร ความรักความผูกพันในสายเลือด ความรักความผูกพันในสามภรรยา ในบุตรธิดา ท่านอยากทำสิ่งนี้ ไม่อยากทำสิ่งนี้ ท่านชอบเรื่องประเภทนี้ ไม่ชอบเรื่องประเภทนี้ เป็นต้น เรื่องทั้งหมดนี้ล้วนคืออารมณ์ ความรัก (ฉิง) ของคนหากไม่มีฉิงอันนี้ เช่นนั้นก็จะมีสังคมนุษย์แล้ว เมื่ออยู่ภายใต้สภาวะของฉิงอันนี้ ทุกสิ่งที่คนทำซึ่งสอดคล้องกับสภาวะนี้ของคนธรรมดาสามัญ ท่านไม่อาจจะบอกว่าเขาทำผิด เช่นนั้นเหตุใดแต่ละยุคในอดีตมีคนจำนวนมากพูดว่า สิ่งที่คนเข้าใจนั้นล้วนแต่ผิดละ เพราะคนที่พูดประโยคนี้ไม่ใช่คนธรรมดาสามัญแล้ว คือพวกเขามองดูคนจากอีกเขตแดนหนึ่งแล้ว แต่ท่านอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญ ท่านไม่อาจจะบอกว่าเขาผิด เมื่อก่อนข้าพเจ้าพูดว่า สังคมนี้อย่างคนธรรมดาสามัญไม่ใช่อะไร แต่มันเป็นระดับชั้นหนึ่งที่เชื่อมโยงลงมาจากจักรวาลโดยรวม ระดับชั้นหนึ่งที่ต่ำที่สุด และก็เป็นคุณสมบัติพิเศษของจักรวาล เป็นปรากฏการณ์ของต้าฝ่า ณ ระดับชั้นหนึ่งที่ต่ำที่สุด คนไม่อาจจะขาดชั้นของคนนี้ได้เลย บอกว่าทุกๆ คนล้วนบำเพ็ญสำเร็จเป็นพระพุทธรู้ก็ไม่อาจเป็นไปได้ สังคมนุษย์ไม่คงอยู่ก็ไม่อาจเป็นไปได้ มันก็คงอยู่กันอยู่เช่นนี้ เพียงแต่เป็นสภาพแวดล้อมที่พิเศษ มันสามารถสร้างสรรค์คนในเขตแดนที่สูง เช่นนั้นท่านมองดูคนจากเขตแดนที่สูงจึงไม่เหมือนกันแล้ว ดังนั้นข้าพเจ้าพูดแล้วว่าผู้บำเพ็ญ ท่านไม่อาจจะใช้ทัศนคติของคนธรรมดาสามัญมาประเมินทุกสิ่งที่ท่านมองเห็น สัมผัสได้ ซาบซึ้งเข้าใจ ฉะนั้นท่านก็ต้องใช้มาตรฐานที่สูงมากกำหนดตัวเอง

คนธรรมดาสามัญเมื่อมีโรค ถ้าไม่ไปโรงพยาบาล ไม่กินยา มันก็ไม่สอดคล้องกับหลักการของคนธรรมดาสามัญ ไม่สอดคล้องกับเหตุผลของสังคมโลก คนจึงยอมรับไม่ได้ คนเมื่อมีโรคแน่นอนต้องกินยา คนเมื่อมีโรคแน่นอนต้องไปโรงพยาบาลเพื่อรักษาโรค คนก็ปฏิบัติกับปัญหานี้เช่นนี้ นี่ไม่ผิด

แต่ในฐานะผู้บำเพ็ญคนหนึ่ง ท่านก็ไม่อาจจะทำเหมือนกับคนธรรมดาสามัญ พุคให้เข้มงวดสักหน่อย ท่านไม่ใช่คนแล้ว ข้าพเจ้าพูดแล้วเมื่อครู่ คนมีอารมณ์ทั้งเจ็ดกามคุณทั้งหก มีชีวิตอยู่เพื่อฉิ่ง ท่านจะค่อยๆ มองดูสิ่งเหล่านี้ให้เบาบางลง ค่อยๆ เบาบางลง จนกระทั่งท่านละทิ้งมันทั้งหมดไปในขั้นตอนของการบำเพ็ญ คนมีชีวิตอยู่เพื่อสิ่งนี้ ท่านมีชีวิตอยู่ไม่ใช่เพื่อสิ่งนี้ ท่านจะเหมือนกับคนได้หรือไม่ เหมือนกันแล้ว ในเมื่อเป็นเช่นนี้ เช่นนั้นทำไมท่านไม่ใช่หลักการระดับชั้นสูงนั้นที่ต่างกับคนมาประเมินปัญหา ประเมินตัวท่านและเรื่องราวที่ประสบละ ก็เป็นเช่นนี้ ดังนั้นพวกเราผู้บำเพ็ญ เมื่อร่างกายเกิดไม่สบายขึ้นที่ตรงไหน ข้าพเจ้าขอบอกท่าน มันไม่ใช่โรคแต่สถานะของโรคนี้ที่คนธรรมดาสามัญเข้าใจ กับสถานะที่ปรากฏออกมาในเวลา ที่ร่างกายของผู้บำเพ็ญชำระกรรมอยู่นั้นเหมือนกัน คนธรรมดาสามัญแบ่งแยกได้ยากมาก ดังนั้นการบำเพ็ญจึงพูดถูกเรื่องการรับรู้ (อู่) หากมันไม่เหมือนกัน เช่นนั้นใครๆ ก็มาบำเพ็ญแล้ว ไม่มีการรับรู้แล้ว ร่างกายนี้ของเขาเป็นเรื่องสวยงามยอดเยี่ยม ไหนเลยเมื่อเกิดไม่สบายอะไรสักเล็กน้อยก็แสดงออกมาเหมือนเทพเซียน เช่นนั้นท่านว่าใครยังจะไม่บำเพ็ญหนา ทุกคนก็บำเพ็ญกันแล้ว แต่เช่นนั้นก็ไม่นับแล้ว ก็ไม่นับว่าเป็นการบำเพ็ญแล้ว และไม่อาจจะปล่อยให้เขาบำเพ็ญอย่างนี้ได้ ไม่มีการรับรู้ใช่ไหม ดังนั้นการบำเพ็ญย่อมต้องทดสอบท่านในท่ามกลางจริงๆ เท็จๆ นี้ คว้าท่านจะไปปฏิบัติกับปัญหานี้อย่างไร ท่านจะทำตัวเป็นผู้บำเพ็ญคนหนึ่งหรือจะทำตัวเป็นคนธรรมดาสามัญทั่วๆ ไปคนหนึ่ง นี่ไม่ใช่กำลังคว้าคนๆ นี้สามารถจะบำเพ็ญได้หรือไม่หรือหรือแน่นนอน พุคขึ้นมาเปลือกนอกดูเหมือนคนธรรมดาทั่วๆ ไป คนๆ นี้กับคนธรรมดาสามัญนั้นไม่มีอะไรแตกต่างกัน

เมื่อวานข้าพเจ้ายังได้พูดถึงปัญหาการบำเพ็ญฝ่าฝ่า การบำเพ็ญเป็นเรื่องหนึ่งที่ใหญ่ที่สุดในจักรวาล คนต้องการจะเลื่อนขึ้นไปสู่เขตแดนหนึ่งเช่นนั้น ต้องการจะสำเร็จเป็นอรหันต์ พระโพธิสัตว์ พระพุทธ เต่า เทพ คนๆ หนึ่งที่มีกรรมทั่วร่างกายอยากจะสำเร็จเป็นเทพ ท่านว่ามันไม่ใช่เรื่องที่เข้มงวดหรือ ท่านไม่ควรต้องใช้มาตรฐานที่สูงชนิดนี้ ไปปฏิบัติกับปัญหาเหล่านี้อย่างเหนียวแน่น ใช้ความคิดที่ถูกต้อง (เจิ้งเนี่ยน) มากำหนดตัวเองหรือ ถ้าหากท่านยังใช้ทัศนะนั้นของคนธรรมดาสามัญปฏิบัติกับปัญหานี้ละก็ เช่นนั้นท่านมิเท่ากับเป็นคนธรรมดาสามัญคนหนึ่งหรือ เรื่องที่เข้มงวดอย่างนี้ ให้ท่านเป็นพระพุทธท่านยังเห็นตัวเองเป็นคน ท่านยังใช้หลักการของคนไปประเมินสิ่งเหล่านี้ ฉะนั้นมันจึงใช้ไม่ได้ จึงไม่เข้มงวดอย่างมาก นั่นก็ไม่อาจจะบำเพ็ญแล้ว พระพุทธ เต่า เทพนั้นไม่เหมือนกับพระสงฆ์ในปัจจุบัน ความเข้าใจของคนปัจจุบัน ทุกท่านทราบ พระพุทธนั้นหนา เทพนั้นหนาไม่มีฉิ่งของคนธรรมดาสามัญ และไม่มีวิธีคิดของคนธรรมดาสามัญกับแนวคิดชนิดนั้นของคนธรรมดาสามัญในการรับรู้และเข้าใจต่อสรรพสิ่ง เขามีวิธีคิดในเขตแดนอีกชนิดหนึ่งโดยสิ้นเชิง แนวความคิด ทัศนคติชนิดนั้นของคนต่อสรรพสิ่ง พวกเขาล้วนไม่มี เวลานี้คนเปลี่ยนพระพุทธ พระโพธิสัตว์ให้เป็นคน เปลี่ยนให้

มีจิตใจของคน เปลี่ยนให้มีความเป็นมนุษย์ บางคนไปวัดไหว้พระ จุดธูป เขาไม่ใช่ไปบำเพ็ญไม่แสดง ความเคารพ แต่ไปขอ ไปขอพระพุทธด้วยจิตยึดติด ท่านลองคิดดู นี่เป็นจิตใจไม่ดีมาก

คนในอดีตไหว้พระคือเคารพศรัทธา ก็คือมาเพื่อเคารพพระพุทธ มาเพื่อกราบไหว้พระพุทธหรือ มาเพื่อบำเพ็ญ เพราะพระพุทธรูปยิ่งใหญ่ ณ มหาภาคพระพุทธรูปคุ้มครองมนุษย์อยู่ ไม่ใช่มุ่งต่ออะไรที่ตัวท่าน ขอ แต่คนในปัจจุบันไม่ใช่อย่างนี้แล้ว คนในอดีตเวลานึกถึงพระพุทธ พระโพธิสัตว์จะมีความคิดที่ ถูกต้องชนิดหนึ่ง ในจิตใจมีความเคารพศรัทธาชนิดหนึ่งจึงจะเอ่ยคำว่าพระพุทธ พระโพธิสัตว์ รู้สึกว่า เป็นคำที่พิเศษและยิ่งใหญ่อย่างยิ่ง แต่คนในปัจจุบันเขาไม่มีทัศนคติเช่นนี้แล้ว เขาเอ่ยปากก็สามารถจะ พูดถึงพระพุทธตามชอบใจ เหมือนกับพระพุทธ พระโพธิสัตว์ติดอยู่ที่ปากพูดได้ตามชอบใจ กระทั่ง พระพุทธรูปองค์นั้น ไปสลักไว้ วาดไว้ทั่วทุกที่ตามใจชอบ หรือจะตั้งไว้ที่ตรงไหนก็ได้ พระพุทธรูปอ มิตพุทธ พระแม่มีรือาก็นำไปตั้งอยู่ในสุสาน กลายเป็นคนกำลังบัญชาเทพไปดูแลคนตายอย่างนั้นจริงๆ คนกำลังบัญชาเทพให้ทำอะไร อะไร ไม่ใช่จิตใจห่อหุ้มหรือ ทุกท่านลองคิดดู เทพศักดิ์สิทธิ์ที่ยิ่งใหญ่ อย่างนั้น สามารถทำให้มนุษย์ทั้งหมดมีความสุขในชั่วโบทมือ สามารถทำให้มนุษย์ทั้งหมดพินาศย่อย ยับในชั่วโบทมือ ท่านปฏิบัติต่อเขาเช่นนี้หรือ หากไม่เป็นเพราะพวกเขาเมตตาต่อคน เวลาที่คนทำเรื่อง ชั่วโดยไม่รู้ตัว ก็สามารถทำลายคนให้ดับสูญจนไม่เหลือร่องรอยในชั่วพริบตา ก็คือคนในเวลาที่เขา ไม่อาจจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้แล้ว ดังนั้นเขาจึงกล้าทำเช่นนี้ในความเป็นจริงเขากำลังทำลายชื่อเสียงพระ พุทธ ก็เหมือนที่ข้าพเจ้าพูดครั้งก่อน ครั้งก่อนได้พูดกับทุกท่านแล้วว่า ในเมนูอาหารก็มี “พระกระโดด กำแพง” อะไรเอ่ย พระพุทธรูปนั้นไม่ยึดติดในสีและรสชาติ พอได้กลิ่นหอมก็กระโดดจากกำแพงฝั่งนั้น ข้ามมากิน นี่ไม่ใช่ทำลายชื่อเสียงพระพุทธอย่างชั่วร้ายที่สุดหรือ ยังมี “อาหารเจอร์หันต์” เอ๊ย อื่นๆ เป็น ต้น อรหันต์รูปนั้นก็ยึดติดต่อสีและรสชาติใดๆ ของคนธรรมดาสามัญ ท่านบอกว่าอาหารนั้นเป็น อาหารเจอร์หันต์ที่อรหันต์รับประทาน ท่านไม่ใช่กำลังด่าว่าเขาหรือ เขาเห็นอาหารในหมู่คนธรรมดา สามัญเป็นสิ่งสกปรก ดังนั้นทัศนคติของเขากับคนนั้นต่างกัน ปัจจุบันเพื่อเงินทองและกิเลสคนได้ส่งผล ให้เกิดสภาพเช่นนั้นต่อเทพและพระพุทธ พระพุทธ เต้า เทพ พวกเขาไม่มีทัศนคติของคน ไม่มีวิธีคิด ชนิดนี้ของคนธรรมดาสามัญ แต่ก็เหมือนอย่างข้าพเจ้าพูดไปเมื่อครู่ เวลาที่คนไปไหว้พระ ไม่ได้มีจิตใจ ดวงนั้นที่เคารพศรัทธา คิดอยากจะบำเพ็ญไปไหว้พระ แต่ไปเพื่อขอพระคุ้มครองให้ฉันมีลูกชาย ร่ำรวย ให้รอดพ้นภัยพิบัติ รอดพ้นทุกข์ภัย ล้วนแต่เป็นจิตใจนี้ แต่พระพุทธไม่สนใจเรื่องนี้ พระพุทธจะ ช่วยเหลือคนจากมูลฐาน หากให้ท่านเหมือนกับเทพเซียนอยู่อย่างสุขสบายในหมู่คนธรรมดาสามัญ มี เงินทองมากมาย ภัยพิบัติ ทุกข์ภัยอะไรก็ไม่มี ท่านก็ไม่คิดอยากจะบำเพ็ญพุทธะแล้วจริงๆ ท่านก็ไม่ อยากรจะเป็นเทพแล้ว ท่านก็เป็นเทพในเวลาี่สบายอะไรอย่างนี้ ไม่อาจเป็นเช่นนี้ได้

คนก่อกรรมไว้ในทุกภพทุกชาติ กรรมของตนเองจะส่งผลต่อตัวเองในชาติต่อไป ส่งผลให้ชาตินี้ลำบาก เจ็บปวด มีทุกข์ภัย ไม่มีเงินทอง มีโรครามาก ท่านได้แต่ชดใช้กรรมแล้ว จากนั้นท่านจึงจะมีความสุขได้ จึงจะเปลี่ยนเป็นดี บอกว่าทำเรื่องชั่วแล้วไม่ชำระคืน เช่นนี้ไม่ได้ จักรวาลมีหลักการข้อนี้คงอยู่ บอกว่าเรื่องของชาติก่อนกับเรื่องในชาติถัดมา ท่านรู้สึกว่าเป็นเรื่องของคนสองคน ที่จริงคนเขามองคูชีวิตของท่านจะมองเป็นขั้นตอนของชีวิตโดยรวมของท่าน ท่านนอนหลับหนึ่งตื่น ท่านบอกว่าเรื่องที่ท่านทำเมื่อวานกับเรื่องที่ทำวันนี้เป็นคนละเรื่องกัน เมื่อวานไม่ใช่ท่านทำ นั่นล้วนเป็นท่านคนเดียวที่ทำ พวกเขามองชีวิตเช่นนี้ ดังนั้นที่พูดนำมาเมื่อครู่ ก็พูดในความหมายนี้ ไม่สามารถจะใช้ทัศนคติของคนธรรมดาสามัญมาปฏิบัติกับปัญหาเหล่านี้ คนธรรมดาสามัญเมื่อป่วยก็ต้องกินยา แต่ในฐานะผู้บำเพ็ญคนหนึ่ง ข้าพเจ้าก็ไม่ใช่จะเอาแต่จะห้ามไม่ให้ท่านกินยา แต่สิ่งที่พวกเราพูดไม่ใช่การบำเพ็ญหรือไม่ใช่พูดเรื่องการรับรู้หรือ และไม่ใช่ว่าจะให้ท่านรับรู้ได้ทั้งหมด ท่านสามารถรับรู้ได้มากเท่าใดก็รับรู้มากเท่านั้นท่านบอกว่าไม่ได้ “ฉันปล่อยวางใจดวงนี้ไม่ได้ ฉันยังต้องกินยา ฝึกพลังแล้วฉันก็ต้องกินยา” แต่ข้าพเจ้ามองปัญหาอย่างไรหรือ ข้าพเจ้าเพียงแต่เสียดายที่จิตรับรู้ของเขาดำ ค่านนี้เขาย้ำไปไม่ได้ เติมที่เขาควรจะยกระดับขึ้นมา ก้าวสู่ความสำเร็จสมบูรณ์ (หยวนหมั่น) หนึ่งก้าวใหญ่ แต่ก้าวนั้นเขาไม่ได้ก้าวออกไป ข้าพเจ้าเพียงแต่เสียดายกับเรื่องนี้ แต่ไม่ได้บอกว่าคนๆ นี้ใช้ไม่ได้แล้ว และไม่ได้บอกว่าคนๆ นี้กินยาแล้วก็ไม่สามารถจะบำเพ็ญได้แล้วอย่างแน่นอน เพราะจิตรับรู้ใช้ใหม่ ทุกคนล้วนไม่เหมือนกัน รากฐาน (เกินจี) ของทุกคนก็ล้วนไม่เหมือนกัน ท่านยกระดับขึ้นมาท่านจึงจะสามารถข้ามค่านนี้ได้ ท่านจึงจะสามารถมีการรับรู้ที่ใหม่ยิ่งขึ้น ท่านยกระดับขึ้นมาไม่ได้ ท่านรับรู้เรื่องนี้ได้ไม่ถ่องแท้ นี่หมายความว่าสำหรับเรื่องนี้ท่านยังเป็นคนธรรมดาสามัญ แต่ก็ไม้อาจจะพูดว่าคนๆ นี้ใช้ไม่ได้แล้วโดยสิ้นเชิง

ข้าพเจ้าจะพูดอีกสักหน่อยถึงความสัมพันธ์ระหว่างการกินยากับการสลายกรรม เมื่อครู่ข้าพเจ้าพูดแล้วว่าเป็นกรรมที่สะสมต่อๆ มาจากทุกภพทุกชาติจึงทำให้เกิดโรค กรรมนั้นคืออะไร กรรมนั้นที่คงอยู่ข้างในมิติอื่น อนุภาคที่ยิ่งเล็กของมัน ก็คือเม็ดของมันเล็ก พลังของมันจะยิ่งมาก หากมันแทรกซึมเข้ามาในมิติของเรา มันก็คือจุลินทรีย์ ไวรัสที่จุลทัศน์ที่สุด เช่นนั้นท่านว่าโรคนั้นมันเป็นเรื่องบังเอิญหรือใช้การแพทย์ปัจจุบัน วิทยาศาสตร์ปัจจุบันไปเข้าใจมัน ก็ไม่อาจจะเข้าใจ สามารถเข้าใจได้แต่ปรากฏการณ์ชนิดหนึ่งที่แสดงออก ณ มิติชั้นผิวนี้ซึ่งประกอบขึ้นเป็นชั้นอนุภาคที่ใหญ่ที่สุดจากโมเลกุล จึงเข้าใจว่ามันเป็นโรค เป็นผี ตรงนั้นอีกเสบ ต่างๆ นานา แต่วิทยาศาสตร์ปัจจุบันมองไม่เห็นว่าจะอะไรคือสาเหตุมูลฐานที่ทำให้เขาป่วย เขาส่วนใช้เหตุผลอันเล็กน้อยนั้นที่คนธรรมดาสามัญสามารถจะเข้าใจไปอธิบายมันแน่นอน เมื่อคนป่วยเป็นโรคโดยมากก็จะให้มันสอดคล้องกับหลักการขั้นนี้ในโลก โดยมากก็จะมีปัจจัยภายนอกอย่างหนึ่ง ในโลกที่ชักนำให้โรคนี้ออกมา นี้ดูเหมือนว่ามันสอดคล้องอย่างยิ่ง

กับหลักการของโลกนี้ ที่จริงนั้นเพียงแต่เพื่อให้มันสอดคล้องกับหลักการของโลกนี้ หรือสภาพการณ์หนึ่งอย่างนั้นของโลกนี้ที่ปัจจัยภายนอกปรากฏออกมา แต่โดยสาเหตุมูลฐานนั้น โรคไม่ได้เกิดขึ้นในมิตินี้ ดังนั้นยาที่ท่านกินเวลานี้ก็จะฆ่าโรคนี้ ฆ่าชั้นผิวของไวรัสให้ตาย ยาสามารถฆ่าไวรัสชั้นพื้นผิวให้ตายได้จริงๆ แต่พลังของคนฝึกพลังกำลังสลายไวรัสและกรรมอยู่โดยอัตโนมัติแต่เมื่อยานี้ฆ่าไวรัสชั้นผิวนี้ที่แทรกซึมเข้ามาจากมิติอื่น เนื่องจากวัตถุสิ่งของใดๆ ล้วนมีชีวิต ไวรัสที่ฝั่งนั้นก็คือกรรมที่ฝังนั้นก็รู้แล้ว มันก็จะไม่เข้ามา ท่านจึงรู้สึกวกินยาแล้วหาย แต่ข้าพเจ้าขอบอกท่าน มันกลับสะสมอยู่ตรงนั้น ทุกภพทุกชาติคนล้วนกำลังสะสมสิ่งนี้อยู่ สะสมถึงระดับหนึ่งที่แน่นอนคนๆ นี้ก็ไม่อาจจะช่วยเหลือได้ ขณะเดียวกันเมื่อเขาตายก็คือถูกทำลายอย่างถึงที่สุด สูญเสียชีวิตไป สูญเสียชีวิตไปชั่ววินาที ก็น่ากลัวอย่างนี้ ดังนั้น ณ ที่นี้ข้าพเจ้าได้พูดถึงความสัมพันธ์หนึ่งเช่นนี้ ไม่ใช่ไม่ให้คนกินยา คนธรรมดาสามัญเมื่อป่วยเขาจะต้องไปรับการรักษา

แต่ผู้นำเพ็ญหนา เราจะปฏิบัติกับมันอย่างไร ไม่ใช่ต้องชำระร่างกายของท่านหรือ ร่างกายของท่านเหมือนวงปีของต้นไม้ ทุกๆภพทุกๆ ชาติ จากจุดศูนย์กลางที่สุดก็มีกรรม ทุกๆ ชั้นล้วนมีกรรม เมื่อท่านบำเพ็ญ ข้าพเจ้าก็จะผลัดกรรมนี้จากจุดศูนย์กลางออกสู่ภายนอกอยู่โดยตลอด ผลักๆๆ ผลัดกรรมออกสู่ภายนอกให้กับท่านอย่างถึงที่สุด ยังไม่สามารถให้ทั้งหมดเคลื่อนสู่ชั้นผิวของร่างกายพวกเรา หากให้ทั้งหมดเคลื่อนออกสู่ชั้นผิวของร่างกาย ท่านจะทนไม่ไหว เพียงแต่เคลื่อนออกสู่ชั้นผิวของร่างกายส่วนเดียว ท่านก็จะรู้สึกไม่สบายขึ้นมาทันที รู้สึกทุกข์ทรมานอย่างมาก เจ็บปวดอย่างมาก ท่านจะรับไม่ไหว ถือตนเองเป็นคนธรรมดาสามัญและไปกินยา เราก็ไม่ได้บอกว่าคนธรรมดาสามัญกินยาไม่ได้ เราเพียงแค่พูดว่าจิตรับรู้ของท่านไม่เพียงพอ ด่านนี้ข้ามได้ไม่ดี เราไม่ได้กำหนดว่าท่านบำเพ็ญแล้วก็ห้ามกินยา ไม่มีข้อกำหนดที่ตายตัวเช่นนี้ แต่ข้าพเจ้ากำลังอธิบายหลักการของฝ่าให้กับทุกท่านเช่นนั้นท่านคิดจะส่งกรรมนี้ออกไป ท่านกินยากรรมนี้ก็จะถูกกดกลับเข้าไป จะชำระร่างกายให้ท่านอย่างไรละแน่นอน เราก็สามารถผลัดมันออกไปให้ท่านจากมิติอื่น แต่ในฝ่าของจักรวาลนี้มีหลักการหนึ่ง เวลาชำระกรรมให้ท่าน ท่านจำเป็นต้องแบกรับความทุกข์ทรมานในเรื่องนี้ เมื่อก่อนท่านก่อความเจ็บปวดให้ผู้อื่น ตนเองต้องแบกรับความเจ็บปวดที่เหมือนกัน

ใจของคนไม่บำเพ็ญขึ้นมา ก็จะยกระดับชั้นขึ้นมาไม่ได้ตลอดไป และไม่เหมือนที่คนเขาพูดว่าท่องพระสูตรก็สามารถจะบำเพ็ญเป็นพระพุทธรูป ยังมีบางคนเข้าใจว่าทำความดีมากๆ ก็สามารถจะบำเพ็ญเป็นพระพุทธรูป นั่นล้วนเป็นการพูดเล่น ล้วนเป็นวิธีที่มีจุดมุ่งหมาย ท่านไม่ไปบำเพ็ญจริง ท่องพระสูตรมีประโยชน์อะไร ไม่บำเพ็ญโดยมูลฐานจึงไม่อาจจะสำเร็จเป็นพระพุทธรูปได้ เมื่อครั้งที่องค์ศากยมุนีพุทธรูปทรงถ่ายทอดหลักธรรมนั้น ไม่มีพระสูตร เมื่อตอนที่พระเยซูทรงถ่ายทอดหลักธรรมของพระองค์ก็ไม่มี

คัมภีร์ คนเขาเพียงแต่บำเพ็ญจริง ท่านไม่ไปบำเพ็ญใจดวงนี้ท่านก็สามารถจะขึ้นมาได้หรือ ท่านบรรลุไม่ถึงข้อกำหนดของเขตแดนนั้น ท่านก็สามารถจะขึ้นมาได้หรือ อารมณ์ทั้งเจ็ดกามคุณทั้งหก จิตยึดติด นานาชนิดของคนธรรมดาสามัญ ความอยากในเงินทองนั้นหนักยิ่งกว่าใจที่อยากบำเพ็ญเป็นพระพุทธร ท่านก็สามารถจะขึ้นสวรรค์ได้หรือ โดยมูลฐานนั้นเป็นไปได้ ข้าพเจ้าคิดว่าทุกท่านฟังเข้าใจแล้วนะ ก็คือพูดว่าผู้บำเพ็ญคนหนึ่งนั้นเป็นคนที่เหนือคนธรรมดาสามัญแล้วเช่นนั้นคนที่เหนือคนธรรมดาสามัญ จะปฏิบัติอย่างไรกับความทุกข์ทรมานทางร่างกาย สภาวะชนิดนี้ละ คนธรรมดาสามัญนั้นมีโรค แต่ร่างกายนั้นของท่านข้าพเจ้ากำลังผลัดกรรมออกสู่ภายนอกให้ท่าน เมื่อผลัดถึงชั้นผิว ปลายประสาท ณ ชั้นผิวของร่างกายคนนั้นไวต่อความรู้สึกที่สุด ร่างกายก็จะรู้สึกไม่สบาย เหมือนเป็นโรค ยิ่งกว่านั้นบางคนยังปรากฏออกมาหนักมาก จะเป็นเช่นนี้ ในเมื่อจะเป็นเช่นนี้แล้วทุกท่านลองคิดดู หากท่านถือตนเองเป็นคนธรรมดาสามัญ หากท่านเข้าใจว่ามันเป็นโรค แน่นอนก็ได้ ท่านก็ไปกินยาได้แล้ว ด่านนี้ท่านไม่ได้ข้ามไป อย่างน้อยที่สุดในปัญหานี้ท่านคือคนธรรมดาสามัญ เมื่อใดที่ท่านข้ามด่านนี้ไปแล้ว ในปัญหานี้ท่านก็คือเหนือสามัญธรรมดา แต่หากท่านคิดจะบำเพ็ญสำเร็จเป็นพระพุทธร กับปัญหาทั้งหมดความเข้าใจของท่านก็ต้องเหนือสามัญธรรมดา ท่านปล่อยวางใจดวงนั้นไม่ได้ ท่านก็ข้ามด่านนี้ไม่ได้ ท่านก็ไม่สามารถจะหยวนหมั่นดังนั้นหากท่านสูญเสียโอกาสนี้ไป ก็ไม่ได้ข้ามด่านนี้ เหตุใดผู้ช่วยฝึกสอน ผู้ฝึกเก่าของเราบางคนก็เข้าใจดีจึงเป็นห่วงเมื่อเห็นผู้ฝึกกินยา แน่นอนพวกเขาไม่อาจปฏิบัติเหมือนกับข้าพเจ้าเช่นนี้ เพราะทุกท่านคุ้นเคยกันมาก เขาจึงพูดว่า “ท่านกินยาไม่ได้” อะไรๆ บอกให้เขารู้ แน่นอนเขาก็ไม่รับรู้ “ฉันฝึกพลังทำไมไม่ให้ฉันกินยานะ” เขาไม่รับเรื่องนี้จึงจัดการได้ยาก เราไม่มีข้อกำหนดที่ตายตัวไม่ให้ทุกท่านกินยา ข้าพเจ้าเพียงแต่อธิบายหลักการหนึ่งของการกินยากับไม่กินต่อผู้บำเพ็ญ แต่ไม่ใช่บอกว่าคนธรรมดาสามัญกินยาไม่ได้

การเผยแพร่ฝ่าของเราก็เพื่อการบำเพ็ญในโลก ผู้บำเพ็ญไม่แน่ว่าทุกคนล้วนสามารถจะสำเร็จเป็นพระพุทธร บางคนก้าวหน้ามาก แน่วแน่มาก เช่นนั้นวิถีของการเดินสู่หยวนหมั่นของเขาก็จะเร็ว บางคนไม่ก้าวหน้ามากนัก วิถีของการเดินสู่หยวนหมั่นของเขาก็จะช้า บางคนบำเพ็ญบ้าง ไม่บำเพ็ญบ้าง เชื่อบ้าง ไม่เชื่อบ้าง เช่นนั้นเขาอาจจะไม่สามารถหยวนหมั่น แต่กล่าวสำหรับการบำเพ็ญ เขาก็จะไม่บำเพ็ญ สูญเปล่า ชาตินี้บำเพ็ญไม่สำเร็จ ใช้ไม่ได้ ลองดูชาติหน้า บางที่ชาติหน้าเขาสามารถจะทำได้ บางที่เขาไม่อยากจะบำเพ็ญแล้ว เช่นนั้นในต้าฝ่านี้ถึงอย่างไรเขาก็ปล่อยวางจิตยึดติดได้บ้างแล้ว และได้ฟังฝ่าแล้ว เปรียบเทียบกับคนธรรมดาสามัญเขาก็บำเพ็ญได้ไม่เลวแล้ว อาจจะส่งผลเป็นบุญวาสนาให้เขาในชาติหน้า ไม่แน่ว่าเขาอาจร้ายเป็นข้าราชการใหญ่ในชาติหน้า สิ่งเหล่านี้ได้แต่แลกเปลี่ยนเป็นบุญวาสนา เพราะเขาบำเพ็ญขึ้นไปไม่ได้ เขาก็จะไม่บำเพ็ญสูญเปล่า ก็คือหลักการนี้ ข้าพเจ้าคิดว่า ผู้บำเพ็ญคนหนึ่งวันนี้สามารถได้ฟังฝ่า ข้าพเจ้าหวังว่าทุกท่านจะบำเพ็ญถึงที่สุด ฝ่าฝ่าไม่ใช่ว่าทุกคนล้วนสามารถจะได้

ฟัง ที่จริงข้าพเจ้าจะพูดกับทุกท่าน เพราะสหรัฐอเมริกาคนแดนแห่งนี้ค่อนข้างจะพิเศษเดิมทีข้าพเจ้าก็ไม่ได้บรรยายฝ่าตั้งแต่สองปีก่อนแล้ว แต่ที่สหรัฐอเมริกามีคนจีนจำนวนมาก ยิ่งกว่านั้นคนอเมริกันก็มีคนจิตใจดีเป็นจำนวนมาก ข้าพเจ้าก็อยากจะให้พวกเขาได้ฝ่า ที่จริงก็ไม่ใช้บรรยายอย่างเป็นระบบ ก็คือบรรยายตามสภาพการณ์เฉพาะ เพราะมีหนังสือแล้ว ต่างสามารถไปศึกษา ศูนย์ช่วยฝึกสอนก็มีแล้ว ทุกท่านก็สามารถไปฝึกตาม คนๆ หนึ่งหากคิดจะได้ฟังฝ่าซึ่งจะมีมาหลายพันปีสักครั้ง ยังไม่แน่ว่าท่านจะมีโอกาสแห่งวสานนั้น เพราะในระหว่างเวียนไปเกิดในวัฏสงสารหกทาง คนอาจเวียนไปเกิดเป็นสัตว์ พืช ต้นไม้ วัตถุ ต่างๆ นานา นับร้อยๆ ปี นับพันปีกว่าจะเวียนมาเกิดเป็นคนสักครั้ง ในระหว่างนับร้อยๆ ปี นับพันปีที่เวียนไปเกิด ท่านยังต้องประจวบเหมาะกันที่ท่านเกิดมาเป็นคนในช่วงเวลานั้น จากนั้นท่านยังต้องเวียนไปเกิดในพื้นที่ตรงนั้นที่สามารถจะได้พบกับฝ่านี้ ยังต้องแข่งกับเวลาให้มาถึงโลกที่สามารถจะมีโอกาสแห่งวสานได้ฟังเขา(ฝ่า) สามารถจะมาร่วมชั้นเรียนนี้ แน่แน่นอนมีองค์ประกอบของโอกาสแห่งวสานต่างๆ มากมายนี้ ท่านจึงสามารถจะได้รับฝ่านี้ ไม่ใช่เรื่องง่ายๆ เลย

ที่ข้าพเจ้าบรรยายคือฝ่า ข้าพเจ้าคิดว่าทุกท่านต่างเข้าใจชัดเจนแล้ว ข้าพเจ้าไม่ได้พูดถึงหลักการในหมู่คนธรรมดาสามัญ และปัญหาต่างๆ ที่ข้าพเจ้าอธิบายล้วนแต่เป็นสิ่งที่ไม่มีคนเคยพูดมาก่อนในหมู่คนธรรมดาสามัญ และไม่ใช้ความรู้ในหมู่คนธรรมดาสามัญ

ปัญหาเรื่องกินยานี้ เมื่อครูข้าพเจ้าก็ได้อธิบายมันอีกครั้ง เพราะปัญหานี้ค่อนข้างโดดเด่นในแต่ละพื้นที่ บางคนคิดจะบ่อนทำลายฝ่าพูดถึงปัญหาไม่กินยาอย่างนี้ “พอฝึกพลังงนี้ก็ไม่ให้พวกเรากินยา” ที่จริงข้าพเจ้าไม่ใช่ห้ามไม่ให้ท่านกินยา แน่แน่นอนพวกเราผู้ช่วยฝึกสอนที่นั่นอยู่ก็ต้องระมัดระวังวิธีทำงาน อย่าได้บังคับคนไม่ให้กินยา เราเพียงแต่อธิบายหลักการให้ชัดเจน เขาคิดจะทำเพื่อเขา ก็ทำเพื่อเขา ไม่คิดจะทำเพื่อจะดื่มยาพิษก็เป็นเรื่องของคนธรรมดาสามัญ ใจนี้ของเขาไม่เปลี่ยนแปลงก็หมดปัญญา เราได้แต่เน้นบุญวาสนา แนะนำให้ฝึก การบังคับคนไม่ใช่การบำเพ็ญ

ข้าพเจ้าจะอธิบายอีกปัญหาหนึ่งเนื่องจากจะให้เวลาทุกท่านตลอดช่วงบ่ายของวันนี้ หลังจากนี้ข้าพเจ้าพูดจบแล้ว ทุกท่านสามารถส่งคำถามขึ้นมา ข้าพเจ้าจะตอบให้ทุกท่าน ในประเทศจีนแผ่นดินใหญ่คนหนุ่มสาวที่เกิดภายหลัง “การปฏิวัติใหญ่ทางวัฒนธรรม” มีความเข้าใจที่ตื่นเงินมากต่อพระพุทธเอย พระโพธิสัตว์เอย เทพเอย ที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดคือฝ่า บางคนเขารู้ว่าเป็นสิ่งดี แต่ยังคงไม่เข้าใจคำศัพท์บางส่วนเรื่องราวเกี่ยวกับสายพุทธนั้นรู้กันน้อยมาก ก็คือความเข้าใจเกี่ยวกับสายพุทธไม่ชัดเจนนัก

จากนี้ข้าพเจ้าจะพูดคร่าวๆ เกี่ยวกับพระอมิตพุทธ(อาหนิลอฟ)และองค์ศากยมุนีพุทธ ที่ข้าพเจ้าจะพูดนั้นไม่เหมือนกับในพระสูตร สิ่งที่ข้าพเจ้าพูดนั้นเมื่อสองพันห้าร้อยปีก่อนองค์ศากยมุนีพุทธก็เคยตรัส แต่พระสงฆ์ในเวลานั้นไม่ได้ถ่ายทอดให้กับคนรุ่นหลัง พระสูตรนั้นรวบรวมออกมาอย่างเป็นระบบหลังจากที่องค์ศากยมุนีพุทธไม่ทรงอยู่ในโลกแล้วห้าร้อยปี ทุกท่านทราบห้าร้อยปี ประเทศจีนอยู่ในช่วงราชวงศ์หยวนพอดี เจงกิสข่านในเวลานั้นพูดอะไร ปัจจุบันนี้ใครจะรู้ละ แต่ว่าถึงอย่างไรก็เป็นฝอฝ่าจึงมีการสืบทอดต่อมาเป็นท่อนเป็นส่วนไม่ครบถ้วนตลอดมา แต่โดยมากเขา (พระสูตร) บางส่วนที่พระพุทธรูปมักจะขาดหายไป เช่นเวลา สถานที่ โอกาส ความนัย ผู้คนที่สอนสั่ง องค์ประกอบเหล่านี้ล้วนไม่มีอยู่ในขั้นตอนของการสืบทอด คนที่ไม่หยวนหมั่นล้วนมีทัศนคติของคนอยู่ คนต่างชอบเอาสิ่งที่สอดคล้องกับทัศนคติของตนเพิ่มเติมเข้าไป เปลี่ยนแปลงฝอฝ่านี้ ตัดทอนส่วนที่ไม่เข้าใจออกไป อย่างช้าๆ ก็เปลี่ยนพระพุทธรูป พระโพธิสัตว์ เทพเหล่านี้ให้มีนัยของคน สิ่งที่สอดคล้องกับตนเอง สิ่งที่เข้าใจได้ เขาก็จะนำมันสืบทอดต่อมา สิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความคิด ความต้องการของตนเอง ไม่สอดคล้องกับทัศนคตินั้นของตนเอง เขาก็ไม่ยินดีที่จะพูด จึงไม่ได้สืบทอดต่อมา

จะพูดถึงองค์ศากยมุนีพุทธสักเล็กน้อยก่อน องค์ศากยมุนีพุทธในประวัติศาสตร์มีบุคคลนี้อยู่จริงๆ เมื่อสองพันห้าร้อยกว่าปีก่อน ในอินเดียโบราณ พระองค์ทรงเหลือวิธีบำเพ็ญสำนักพุทธของพระองค์ให้แก่ผู้บำเพ็ญ เรียกว่า ศิล สมาธิ ปัญญา ที่เรียกว่าพุทธศาสนาเป็นเพียงชื่อตั้งขึ้นมาโดยคนปัจจุบันในแวดวงการเมือง องค์ศากยมุนีพุทธไม่ยอมรับศาสนา พระองค์ไม่ได้ตรัสว่าตนเองเป็นศาสนา หากแต่คนที่เรียกเขา (วิธีบำเพ็ญ) เป็นศาสนา พระองค์เพียงแต่ทรงถ่ายทอดฝอฝ่า ทรงสอนวิธีที่สามารถจะหยวนหมั่นของสำนักพุทธนั้นของพระองค์ เรียกว่า ศิล สมาธิ ปัญญา แต่ละสิ่งที่เป็นรูปธรรมเฉพาะในนั้นมีบันทึกอยู่ในพระสูตร ข้าพเจ้าจะไม่พูดอะไรมาก ทุกท่านทราบ พระอมิตพุทธมีโลกสุขาวดี พระพุทธรูปห้าชื่อมีโลกหลิพลีชื่อเจีย พระพุทธรูปทุกพระองค์ล้วนปกครองหนึ่งโลกสวรรค์ คำว่า พระพุทธรูป (ฝอ) พระโพธิสัตว์ (ผู้ช่า) พระยูไล(ยูไล) เป็นคำศัพท์ของพวกเราคนจีน พระยูไลอยู่บนสวรรค์จะเรียกพระองค์ว่าราชาแห่งฝ่า (ฝ่าหวาง) ก็คือพระองค์เป็นผู้ปกครองของสวรรค์นี้ แต่วิธีปกครองของพระองค์จะไม่เหมือนกับคนที่ใช้วิธีการบริหาร กฎหมายมาปกครอง ไม่มีสิ่งเหล่านี้ พระองค์อาศัยความเมตตา ความคิดที่ดีงามทั้งหมด ทุกคนล้วนแต่ดีมาก เมื่อสอดคล้องกับมาตรฐานนั้น ท่านจึงสามารถจะเข้าไปในโลกนั้นดังนั้น พระพุทธรูปแต่ละองค์จึงล้วนปกครองโลกหนึ่งของตนเอง แต่ในอดีตไม่มีใครเคยได้ยินว่า องค์ศากยมุนีพุทธทรงปกครองโลกอะไร ไม่มีใครรู้ว่าองค์ศากยมุนีพุทธเดิมที่เป็นใคร ไม่มีใครรู้ว่าโลกขององค์ศากยมุนีพุทธอยู่ที่ใด พระสงฆ์บางรูปบอกว่า องค์ศากยมุนีพุทธอยู่ที่โลกชัวผอชื่อเจีย แต่ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน โลกชัวผอชื่อเจียอยู่ที่ไหนนะ คืออยู่ในตรีภูมิของเรา เช่นนั้นจะเป็นโลกของพระพุทธรูปได้อย่างไร ดินแดนที่สกปรกอย่างนั้นหนา ล้วนแต่ต้องการหลุดพ้นจากที่แห่งนั้น จะเป็นโลก

ของพระพุทธได้อย่างไรละ ตรงนี้พระสงฆ์ก็อธิบายไม่ถูก ในศาสนาที่ไม่มีบันทึก ที่จริงนะ องค์ศากยมุนีพุทธทรงมาจากระดับชั้นที่สูงมาก จักรวาลนี้ใหญ่โตอย่างยิ่ง อีกประเดี๋ยวข้าพเจ้าจะอธิบายโครงสร้างของมัน โครงสร้างของจักรวาล ก่อนที่องค์ศากยมุนีพุทธจะลงมา พระองค์ทรงเคยประทับอยู่ ณ ระดับชั้นหนึ่งที่ต่ำที่สุด จากระดับชั้นนั้น คือจักรวาลชั้นที่หก พระองค์ทรงเวียนไปเกิดเป็นคนโดยตรง ซึ่งไม่ใช่สวรรค์ชั้นที่หก แต่เป็นจักรวาลชั้นที่หก อีกประเดี๋ยวข้าพเจ้าจะอธิบายว่าจักรวาลนี้ใหญ่โตเพียงใด

ณ จักรวาลชั้นที่หก พระองค์ทรงมีโลกสวรรค์หนึ่ง พระองค์ทรงสร้างโลกสวรรค์หนึ่งแห่งอยู่ตรงนั้นเรียกว่าโลกต้าฝานชื่อเจีย ก็คือพูดว่าองค์ศากยมุนีพุทธทรงเวียนไปเกิดยังโลกมนุษย์จากโลกต้าฝานชื่อเจีย เพื่อทรงถ่ายทอดฝ่าช่วยเหลือคน ช่วยเหลือศิษย์ของพระองค์ จากโลกต้าฝานพระองค์ทรงเวียนมาเกิดยังโลกมนุษย์ แต่บรรดาศิษย์ที่องค์ศากยมุนีพุทธทรงถ่ายทอดช่วยเหลือนั้น อย่างต่ำที่สุดล้วนต้องบำเพ็ญให้สูงจากจักรวาลชั้นที่หกขึ้นไป ต้องบำเพ็ญให้สูงเพียงนั้น ดังนั้นหลังจากที่องค์ศากยมุนีพุทธทรงลงมา ก็ทรงฝ่าดูเหล่าศิษย์เวียนไปเกิดและบำเพ็ญอยู่โดยตลอด พระองค์มิได้กลับไปโลกของพระองค์แต่อย่างใด ภายในตรีภูมิมีสถานที่หนึ่งเรียกว่าสวรรค์ต้าฝานเทียน พระองค์ทรงอยู่ ณ สถานที่นี้ สวรรค์ต้าฝานเทียนก็เป็นชื่อที่พระองค์ทรงตั้ง เพราะพระองค์ทรงมาจากโลกต้าฝานชื่อเจีย ดังนั้นพระองค์จึงตั้งชื่อเป็นสวรรค์ต้าฝานเทียน พระองค์ทรงอยู่ที่นี้ฝ่าดูเหล่าศิษย์ของพระองค์ เหล่าศิษย์ของพระองค์ล้วนได้รับเครื่องหมาย เครื่องหมายที่พระองค์ทรงมอบให้ก็คือเครื่องหมาย “卍” พวกเขาล้วนจัดเป็นศิษย์ที่ได้รับเครื่องหมาย คนไหนเป็นศิษย์ขององค์ศากยมุนีพุทธ คนไหนไม่ใช่ จากในระดับชั้นสูงมองปราดเดียวก็รู้แล้วเนื่องจากพวกเขาต้องบำเพ็ญไปสู่ระดับสูง องค์ศากยมุนีพุทธทรงต้องการจะช่วยเหลือพวกเขาไปสู่เขตแดนที่สูงเพียงนั้น ดังนั้นบำเพ็ญชาติหนึ่งจึงไม่สำเร็จ จึงบำเพ็ญกลับไปกลับมาอย่างนี้เป็นเวลาสองพันห้าร้อยกว่าปี เวลานี้เป็นครั้งสุดท้ายแล้วที่พวกเขาควรจะหยวนหมั่น ชาตินี้หลังจากหยวนหมั่น พระองค์จะทรงนำพาเหล่าศิษย์ของพระองค์ ไปจากโลกชั่วพอชื่อเจีย ในหมู่พวกเราศิษย์ต้าฝาก็มีศิษย์จำนวนมากที่เป็นศิษย์ที่ได้รับเครื่องหมายของพระองค์ แต่ศิษย์ที่ได้รับเครื่องหมายของพระองค์ส่วนใหญ่เป็นพระสงฆ์ อยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญก็มี ที่อยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญมีจำนวนมากได้รับฝ่านี้ของเราแล้ว ที่จริงพูดถึงตรงนี้ข้าพเจ้ายังจะบอกทุกท่าน ฝ่านี้ที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดนั้นก็ไม่ว่าท่านจะต้องไปโลกฝ่าหลุนชื่อเจียของเรา ที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดนั้นเป็นหลักการหนึ่งของจักรวาลโดยรวม ข้าพเจ้าถ่ายทอดสิ่งที่ใหญ่อย่างนี้ พวกเขาล้วนต้องการจะได้ฝ่านี้ เพราะจักรวาลใหม่ประกอบขึ้นมาแล้ว ฝากำลังปรับจักรวาลให้ถูกต้องเที่ยงตรง คนที่กลืนกลายเป็นฝ่าของจักรวาลจึงจะสามารถกลับไปได้ นี่คือนิยามที่องค์ศากยมุนีพุทธทรงจัดวางอย่างเป็นระบบให้ศิษย์ของพระองค์ก่อนนานแล้ว พระองค์ทรงรู้เรื่องในวันนี้ ข้าพเจ้ารู้ว่ายังมีศิษย์ของโลกต่างๆ และศิษย์ของหลักธรรมที่ถูกต้องสำนึก

อื่นๆได้รับฝ่าอยู่ในต้าฝ่า ศิษย์ขององค์ศากยมุนีพุทธส่วนใหญ่จะอยู่ในแดนฮั่น ในอินเดียไม่มีแล้ว แต่ก็มีส่วนหนึ่งกระจายอยู่ในพื้นที่ต่างๆ ทั่วโลก แต่น้อยมาก ส่วนใหญ่จะอยู่ในแดนฮั่น แดนฮั่นก็คือประเทศจีนแผ่นดินใหญ่

เมื่อครูข้าพเจ้าได้อธิบายโดยสรุปเกี่ยวกับสภาพการณ์ขององค์ศากยมุนีพุทธและศิษย์ของพระองค์ จากนั้นไปข้าพเจ้าจะพูดถึงพระอมิตพุทธสักเล็กน้อย เวลาที่ผู้คนพูดถึงพระอมิตพุทธต่างรู้ว่าในโลกแดนสุขาวดี โลกแดนสุขาวคืออยู่ที่ไหนหรือ ใครคือพระอมิตพุทธละ เกี่ยวกับพระอมิตพุทธ ในพระสูตรของศาสนาพุทธมีแนะนำไว้ ส่วนนี้ข้าพเจ้าก็จะไม่อธิบาย ข้าพเจ้าจะพูดในส่วนที่ไม่มีบันทึกไว้ในพระสูตร ทุกท่านทราบ ผู้คนต่างสืบทอดเรื่องเกี่ยวกับโครงสร้างส่วนหนึ่งของจักรวาลที่พระพุทธเคยตรัสว่า มีสถานที่หนึ่งเรียกว่า โลกสุเมรุ ก็คือเขาพระสุเมรุที่กล่าวถึงกัน โลกในปัจจุบันของเราและร่างานภา(เทียนถี้)ภายในตรีภูมินั้นอยู่ ณ ส่วนใต้ของเขาพระสุเมรุ เรียกว่าทวีปหิมพานต์(ส่วนใต้) นี้คือเขาพระสุเมรุ โลกอยู่ ณ ส่วนใต้ของมัน บางคนเข้าใจว่า “เขาพระสุเมรุนี้ไม่ใช่ภูเขาหิมาลัยหรือ อินเดียในเวลานั้นมิใช่ทวีปหิมพานต์(ส่วนใต้)หรือ” นั้นเป็นคนละเรื่อง พระองค์เป็นพระพุทธ คำพูดที่พระองค์ตรัสไม่ใช่ตรัสตามความเข้าใจในโลก หลักการที่พระองค์ตรัสนั้นเป็นมุมมองของเทพ ความคิดของพระองค์มิใช่อยู่ที่จุดฐานนี้ของคน

เขาพระสุเมรุเรื่องนี้มีจริงๆ เช่นนั้นเหตุใดคนมองไม่เห็นมันละ กล้องส่องทางไกลก็มองไม่เห็นมันละ เพราะมันไม่ใช่ประกอบขึ้นจากอนุภาคซึ่งประกอบขึ้นจากชั้นโมเลกุลที่ใหญ่ที่สุด ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน อนุภาคที่ประกอบขึ้นโดยโมเลกุล อย่าว่าแต่ที่ประกอบขึ้นโดยอะตอม แม้แต่สสารที่ประกอบขึ้นจากชั้นอนุภาคซึ่งประกอบขึ้นจากชั้นโมเลกุลและเป็นชั้นที่เล็กยิ่งกว่าชั้นอนุภาคที่พื้นผิวที่สุดของเรา คนก็มองไม่เห็น แต่เขาพระสุเมรุนี้กลับประกอบขึ้นจากอะตอม ดังนั้นโดยแท้จริงคนจึงมองไม่เห็น แต่เมื่อไม่นานมานี้คนวงการดาราศาสตร์และจักรวาลวิทยาอาจได้ค้นพบปรากฏการณ์หนึ่ง พวกเขาค้นพบว่าในจักรวาลไม่ว่าจะมองเห็นระบบดาวเป็นจำนวนมากเท่าใด เมื่อถึงที่ๆ หนึ่งก็จะไม่มีระบบดาวฝั่งนี้ระบบดาวมีทั่วไปหมด มีทางช้างเผือกต่างๆ มากมายแต่เมื่อถึงที่ๆ หนึ่งก็หายไปในวันตา เขาเรียกว่ากำแพงจักรวาล เขาจึงไม่อาจอธิบายได้ว่าเป็นเพราะอะไร เหตุใดฝั่งนั้นจึงไม่มี ที่จริงก็คือถูกเขาพระสุเมรุขวางเอาไว้ เพราะเขาภูคนี่ใหญ่มาก ใหญ่แก่ไหนหรือ ยอดของมันอยู่ที่ศูนย์กลางของจักรวาลชั้นที่สอง เลยล้ำจักรวาลน้อยของเรา มันใหญ่มาก ดังนั้นภูเขาที่ใหญ่เช่นนั้น คนจึงไม่อาจจะจินตนาการได้เลย คนคิดอยากจะมองเห็นส่วนต่างๆ ของมันนั้น สำหรับมนุษย์มันเป็นไปไม่ได้ โลกเป็นลูกบอลที่เล็กๆ ใบบึงเช่นนี้ ท่านต้องการจะมองเห็นเป่ยจิง ณ ฝั่งนั้นของโลก ก็มองไม่เห็นโดย

แท้จริง มันเป็นภูเขาที่ใหญ่โตอย่างนั้น ท่านไม่มีทางจะจินตนาการได้ว่ามันใหญ่โตขนาดไหน เขาก็ได้พูดถึงว่า ณ ส่วนอื่นๆ ของเขาพระสุเมรุก็มีโลกอื่นๆ ด้วย อันนี้ข้าพเจ้าก็ไม่อธิบาย

เช่นนั้นเหตุมีภูเขาเช่นนี้ละ เราก็มารู้ถึงเขาพระสุเมรุนี้ ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน ที่จริงเขาพระสุเมรุนี้ก็คือปรากฏการณ์ของรูปลักษณะชนิดหนึ่งของพระอมิตพุทธและพระโพธิสัตว์กวนอิน พระโพธิสัตว์ต้าซื่อจื่อ และไม่อาจเรียกเขาว่าเป็นรูปลักษณะโดยสิ้นเชิง เพราะพวกเขาเป็นพระพุทธรูปและมีรูปลักษณะของคน พระองค์สามารถรวมตัวเป็นรูปลักษณะ กระจายตัวเป็นวัตถุ แต่พระองค์มีรูปลักษณะ พระองค์กระจายตัวเป็นวัตถุผ่านการแปรเปลี่ยน คนมองไม่เห็นพระพุทธรูปจึงบอกว่าพระพุทธรูปไม่มีร่างกาย ร่างกายของพระองค์ประกอบขึ้นจากอะตอม แน่นอนท่านย่อมมองไม่เห็นร่างกายพระองค์ ดวงตาของคนเรามองไม่เห็นมัน(เขาพระสุเมรุ) แต่ในบางความหมายมันเป็นตัวแทนของพระอมิตพุทธและพระโพธิสัตว์กวนอิน พระโพธิสัตว์ต้าซื่อจื่อ ดังนั้นเขาพระสุเมรุนี้ไม่ใช่ภูเขาลูกเดียวแต่เป็นภูเขาสามลูก ขณะเดียวกันมันก็เคลื่อนไหวได้ยกเว้นมิติวัตถุของเรานี้ที่ร่างวัตถุนี้ดูเหมือนกับตาย ไม่เคลื่อนไหว วัตถุในมิติใดๆ ล้วนแต่เคลื่อนไหว ทุกท่านทราบโมเลกุลนั้นเคลื่อนไหว อะตอมก็ใช่ ทุกสิ่งล้วนแต่เคลื่อนไหว อิเล็กตรอน โคจรรอบนิวเคลียสอะตอม ทุกสิ่งล้วนแต่เคลื่อนไหวอยู่ วัตถุเคลื่อนไหวอยู่ และเขาพระสุเมรุนี้บางเวลามันก่อตัวเป็นเส้นตรง บางเวลาก่อตัวเป็นรูปสามเหลี่ยม มันแปรเปลี่ยนเวลาที่ผู้คนมองเห็นมันจากมุมที่ต่างกัน เวลามองเห็นมันในสภาพต่างๆ กันนั้น ไม่แน่ว่าจะมองเห็นรูปโคมที่แท้จริงของมัน หากมันเรียงตัวเป็นรูปเส้นตรงท่านก็มองเห็นมันเป็นภูเขาลูกหนึ่ง ผู้บำเพ็ญบางคนในอดีตสามารถมองเห็นมัน ต่างพูดไม่เหมือนกัน เพราะเขาไม่ได้มองเห็นสภาพรูปธรรมของมัน เช่นนั้นในเมื่อมันคือสัญลักษณ์ของพระอมิตพุทธและพระโพธิสัตว์กวนอิน พระโพธิสัตว์ต้าซื่อจื่อ มันบังเกิดบทบาทอะไรหรือ ที่จริงทุกท่านบอกว่าโลกสีขาวคืออยู่ข้างในเขาพระสุเมรุ แต่ภูเขาลูกนี้ก็เหมือนกับการที่คนเราเข้าใจต่อวัตถุสารที่เป็นอยู่ ข้างล่างเขาพระสุเมรุทั้งหมดเป็นน้ำ เวลาบีบอัด ข้าพเจ้าก็จะพูดเพียงเท่านี้

จากนี้ข้าพเจ้าจะพูดถึงโครงสร้างของมิติของจักรวาลนี้ จักรวาลนี้ใหญ่เพียงใด หากใช้ภาษามนุษย์ จะบรรยายมันออกมาได้ยากมาก เพราะภาษามนุษย์ครอบคลุมไม่ถึง พูดออกมาแล้วสมองของท่านก็ไม่สามารถจะรองรับ ท่านก็ไม่เข้าใจ มันใหญ่โตมโหฬารมาก ใหญ่โตจนจินตนาการไม่ได้ กล่าวสำหรับเทพก็ไม่อาจจินตนาการได้ ดังนั้นไม่มีพระพุทธรูป เต่า เทพองค์ใดสามารถจะพูดได้ชัดเจนว่า จักรวาลนั้นใหญ่โตเพียงใด เมื่อครู่ข้าพเจ้าพูดแล้วว่า จักรวาลที่เราเข้าใจโดยทั่วไปนั้น ที่จริงที่พูดถึงกันก็คือขอบเขตของจักรวาลน้อย ครั้งก่อนข้าพเจ้ามาสหรัฐอเมริกาข้าพเจ้าเคยพูดว่า 2.7 พันล้านทางช้างเผือก ระบบดาวเช่นนี้ ตัวเลขนี้โดยประมาณ ไม่ถึง 3 พันล้าน ขอบเขตเช่นนี้ประกอบขึ้นเป็นหนึ่ง

จักรวาล และจักรวาลนี้มีเปลือก มีชายขอบ ฉะนั้นนี่ก็คือจักรวาลที่เราพูดถึงเสมอ แต่หากเลยล้ำจักรวาลนี้ ณ ที่ซึ่งไกลโพ้นไปอีก ยังมีจักรวาลอีก ภายในขอบเขตที่แน่นอนหนึ่งยังมีสามพันจักรวาลเช่นนี้ และสามพันจักรวาลนี้ข้างนอกมีเปลือก และประกอบขึ้นเป็นจักรวาลชั้นที่สองข้างนอกจักรวาลชั้นที่สองยังมีประมาณสามพันจักรวาลที่ใหญ่เท่ากับจักรวาลชั้นที่สอง ข้างนอกมีเปลือก และประกอบขึ้นเป็นจักรวาลชั้นที่สาม เหมือนอนุภาคเล็กๆ ประกอบขึ้นเป็นนิวเคลียสอะตอม อะตอมประกอบขึ้นเป็นโมเลกุล สภาพเหมือนกับระบบอนุภาคจุลทรรศน์ประกอบขึ้นเป็นอนุภาคที่ใหญ่ยิ่งขึ้น จักรวาลนี้ที่ข้าพเจ้าพูดนั้นยังคงเป็นสภาพการณ์ในระบบนี้ ภาษานี้ไม่มีวิธีที่จะบรรยายได้ ภาษาของมนุษย์ไม่สามารถจะบรรยายได้ชัดเจน ในสภาพการณ์นี้มันเป็นสภาพเช่นนี้ แต่มันมีระบบมากมายมากมายมากมายเท่ากับอะตอมจำนวนนับไม่ถ้วนที่ประกอบขึ้นเป็นโมเลกุลอย่างนั้น ปกคลุมไปทั่วจักรวาล ท่านว่าในจักรวาลนี้แท้จริงแล้วมีจักรวาลจำนวนมากเท่าใดที่ใหญ่เท่ากับจักรวาลน้อยของเรา呢 ไม่มีใครพูดได้ชัดเจน เมื่อครู่ข้าพเจ้าได้พูดถึงจักรวาลชั้นที่สอง จักรวาลชั้นที่สาม และได้พูดว่าองค์ศากยมุนีพุทธทรงมาจากจักรวาลชั้นที่หก นี่เป็นการพูดถึงระบบหนึ่ง เหมือนอนุภาคที่เล็กประกอบขึ้นเป็นอนุภาคที่ใหญ่ อนุภาคที่ใหญ่ประกอบขึ้นเป็นอนุภาคที่ใหญ่ยิ่งขึ้น นี้อยู่ในระบบหนึ่ง แต่มันไม่ใช่เพียงระบบอนุภาคนี้เท่านั้นนะ แต่มีอนุภาคของระดับชั้นต่างๆ มากมายที่ปกคลุมไปทั่วร่างกาย(เทียนถี้)

จักรวาลนี้ซับซ้อนอย่างยิ่ง ในชั้นเรียนสวีเดนข้าพเจ้าได้พูดค่อนข้างเจาะจง ข้าพเจ้าพูดถึงจักรวาลแปดสิบเอ็ดชั้น ที่จริงไม่เพียงแปดสิบเอ็ดชั้นเท่านั้น ตัวเลขของมนุษย์ไม่อาจจะคำนวณได้ เพราะตัวเลขของมนุษย์ใหญ่ที่สุดก็คือ “เก้า” (หมื่นล้าน) ใช้ตัวเลขของพระพุทธคำนวณใหญ่ที่สุดคือ กัลป์ หนึ่งกัลป์ก็คือเท่ากับสองพันล้านปี สองพันล้านปีประกอบเป็นหนึ่งกัลป์ ใช้กัลป์ไม่อาจจะคำนวณได้ว่าจักรวาลนี้มีมากน้อยกี่ชั้น ไม่ใช่สวรรค์มากน้อยกี่ชั้น แต่จักรวาลมากน้อยกี่ชั้น มันใหญ่โตมหึมาเช่นนี้ พูดถึงคนนั้นช่างกระจัดริค ครั้งก่อนข้าพเจ้าเคยพูดว่าโลกเป็นเพียงฝุ่นละอองเม็ดหนึ่งเท่านั้น เล็กจนไม่มีความสำคัญ เช่นนั้นภายในขอบเขตอย่างนี้กลับมีโครงสร้างมิติที่ซับซ้อนอย่างยิ่งนับจำนวนไม่ถ้วน โครงสร้างมิตินี้เป็นสภาพอย่างไร ครั้งก่อนข้าพเจ้าก็ได้พูดแล้วมนุษย์เราดำรงชีวิตอยู่ในมิติชั้นใดหรือ ดำรงชีวิตอยู่ในสสารชั้นผิวซึ่งประกอบขึ้นจากชั้นอนุภาคที่ใหญ่ของโมเลกุล ดำรงชีวิตอยู่ระหว่างโมเลกุลและดาวเคราะห์ ดาวเคราะห์ก็เป็นอนุภาคเม็ดหนึ่งนะ ในจักรวาลที่ใหญ่มหึมมันก็เป็นฝุ่นละอองเม็ดหนึ่งที่กระจัดริคหนา ทางข้างเผือกก็เป็นฝุ่นละอองเม็ดหนึ่งที่กระจัดริคเท่านั้น จักรวาลนี้ จักรวาลเล็กที่ข้าพเจ้าพูดเมื่อครู่ก็เป็นฝุ่นละอองเม็ดหนึ่งที่กระจัดริค อนุภาคที่ใหญ่ที่สุดที่ดวงตาของมนุษย์เรามองเห็นก็คือดาวเคราะห์ และอนุภาคที่เล็กที่สุดที่มนุษย์มองเห็นก็คือโมเลกุล คนเราก็อาศัยอยู่ระหว่างอนุภาคนี้ของโมเลกุลและดาวเคราะห์ ก็อยู่ในมิตินี้ ท่านรู้สึกว่ามันกว้างใหญ่ ที่จริงพูดจากอีกมุมหนึ่ง มันกลับแคบและเล็กอย่างยิ่ง

ข้าพเจ้าจะพูดจากอีกมุมหนึ่ง มิติระหว่างอะตอมกับโมเลกุล เป็นมิติชั้นหนึ่งใช่หรือไม่ ดูเหมือนจะเข้าใจได้ยาก ข้าพเจ้าขอบอกท่านปัจจุบันนักวิทยาศาสตร์รู้ว่าระหว่างอะตอมถึงโมเลกุลมีระยะห่างเท่ากับสองแสนอะตอมเรียงกันจึงจะไปถึงโมเลกุล เป็นระยะห่างเช่นนี้ แต่เวลาที่ร่างกายวัตถุยิ่งเล็ก ก็คืออนุภาคยิ่งเล็กปริมาณโดยรวมของมันจะยิ่งใหญ่ เพราะมันเป็นระนาบชั้นหนึ่งและไม่ใช้จุดหนึ่งที่เป็นเอกเทศ เช่นนั้น โมเลกุลนี้จึงใหญ่อย่างยิ่ง และเม็ดของสสาร อนุภาคยิ่งใหญ่ ปริมาณของมิติของมันก็จะยิ่งเล็ก ปริมาณของมิติโดยรวมของมันจะยิ่งเล็ก หากท่านจะเข้าไปในมิตินั้น ท่านจะพบว่ามันเป็นมิติที่กว้างใหญ่ยิ่งกว่าแน่นอนท่านต้องสอดคล้องกับสภาวะนั้นท่านจึงจะสามารถเข้าไปในมิตินั้นท่านใช้ความคิดมนุษย์ แนวคิดมนุษย์ ความเข้าใจต่อโลกวัตถุสสารที่เป็นอยู่ของมนุษย์ วิธีการชนิดนี้ไปเข้าใจมัน ท่านก็จะไม่เข้าใจ ท่านก็เข้าไป(สภาวะนั้น)ไม่ได้ มนุษย์บอกว่าวิทยาศาสตร์ของตนเองพัฒนาอย่างไร ก้าวหน้าอย่างไร ช่างน่าสงสาร มันยังไม่ได้ทะลุวงชั้นมิติของโมเลกุลแต่อย่างใด มองไม่เห็นมิติอื่น คนยังกระหึ่มยืมย่อง อย่าว่าแต่มองเห็นมิตินั้นซึ่งประกอบขึ้นโดยอะตอม ข้าพเจ้าขอบอกท่าน นี่เป็นการจำแนกประเภทของระบบมิติอย่างกว้าง ระหว่างอะตอมกับนิวเคลียสอะตอมคือมิติ ระหว่างนิวเคลียสอะตอมกับควาร์กคือมิติ ระหว่างควาร์กกับนิวตริโนยังคงเป็นมิติ เรื่อยไปจนถึงต้นกำเนิดที่สุดของสสารนี้มีอยู่ที่ชั้น ใช้ตัวเลขของมนุษย์ ใช้ตัวเลขกัลป์ที่พระพุทธใช้ก็ไม่อาจจะคำนวณได้หมด

หากมนุษย์คิดจะเข้าใจวัตถุสสารอย่างแท้จริง เช่นนั้น ได้แต่ทำความเข้าใจจากภายในความรู้ที่เป็นอยู่ของมนุษย์ มนุษย์จะไม่มีวันรู้สิ่งที่พื้นฐานที่สุดของวัตถุสสารของจักรวาลนี้ว่าเป็นอะไร ไม่มีวันสืบเสาะได้ถึง ดังนั้นจักรวาลนี้จะเป็นปริศนาของมนุษย์ตลอดไป แน่แน่นอนไม่ใช่ชีวิตชั้นสูงจะไม่มีวันรู้ คนธรรมดาสามัญไม่มีทางจะรู้เกี่ยวกับจักรวาล แต่ผู้บำเพ็ญมีวิธี---ท่านมีแต่ต้องบำเพ็ญ หากคิดจะบรรลุถึงเขตแดนพระพุทธ ความสามารถที่ใหญ่ขนาดนั้น โดยอาศัยวิธีการทางเทคโนโลยีของมนุษย์ที่สามารถจะมองเห็นระดับชั้นต่างๆ ของมิติและจักรวาลได้อย่างทะลุปรุโปร่ง มนุษย์ไม่สามารถจะทำได้ตลอดไปเพราะมนุษย์มีอารมณ์ทั้งเจ็ดกามคุณทั้งหกและจิตยึดติดแต่ละชนิดคงอยู่ หากสามารถบรรลุถึงเขตแดนพระพุทธได้จริงๆ นั่นก็จะเกิดสงครามดาวเคราะห์ สงครามจักรวาล แต่เทพจะไม่ปล่อยให้มนุษย์ทำเช่นนี้ได้ ดังนั้นวิทยาศาสตร์ของมนุษย์เมื่อพัฒนาถึงระดับที่แน่นอนหนึ่งแล้ว กล่าวสำหรับมนุษย์เป็นเรื่องอันตรายแน่นอน เพราะศีลธรรมของมนุษย์จะไม่บรรลุได้สูงเพียงนั้น ดังนั้นอารยธรรมของมนุษย์ก็จะถูกทำลายทิ้ง นี่ไม่ใช่ไม่ยุติธรรม เป็นเพราะตัวมนุษย์เองใช้ไม่ได้ เป็นเพราะศีลธรรมของมนุษย์ไม่สามารถตามขึ้นไปได้ แต่พูดในทางกลับกัน หากศีลธรรมมนุษย์ตามขึ้นมาได้ก็เป็นเทพแล้ว และไม่ต้องใช้วิธีการของมนุษย์ไปสืบเสาะแล้ว ลืมตามองก็เห็นแล้ว จักรวาลนี้ก็เป็นอย่างนี้ ท่านคิดจะเข้าใจมันก็ต้องเลยล้ำเขตแดนนี้

ข้าพเจ้าอธิบายไปเมื่อครู่คือโลกที่ประกอบขึ้นจากอนุภาคที่ใหญ่ในขนาดที่แตกต่างกัน ที่จริงไม่เพียงสิ่งเหล่านี้ แม้แต่ในมิติโมเลกุลที่เป็นอยู่ของเรา ยังมีมิติต่างๆ มากมายนะ คนก็มองไม่เห็น เมื่อครู่ข้าพเจ้าอธิบายแล้วว่า อนุภาคชั้นที่ใหญ่ที่สุดซึ่งประกอบขึ้น โดยโมเลกุลก็คือวัตถุสสารที่ประกอบขึ้นเป็นชั้นผิวที่สุดของมนุษย์ เช่นเหล็กกล้า เหล็ก ท่อนไม้ ร่างกายมนุษย์ พลาสติก ก้อนหิน ดิน กระจก กระดาษ อื่นๆ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ที่มนุษย์มองเห็นนั้นประกอบขึ้น โดยชั้นโมเลกุลที่ใหญ่ที่สุดซึ่งประกอบขึ้นจากชั้นของอนุภาคที่ใหญ่ที่สุด นี้มองเห็นได้ หากเป็นชั้นมิติของอนุภาคที่ประกอบขึ้นจากโมเลกุลที่เล็กกว่าโมเลกุลของชั้นอนุภาคที่ใหญ่ที่สุดหนึ่งชั้นสักหน่อย ท่านก็จะมองไม่เห็นฉะนั้นโมเลกุลยังสามารถประกอบเป็นชั้นมิติของอนุภาคที่เล็กลงไปอีก ระหว่างอนุภาคที่เล็กที่สุดไปถึงอนุภาคที่ใหญ่ที่สุด ณ ชั้นผิวที่ประกอบขึ้นจากโมเลกุลนี้ มีชั้นมิติมากมายคงอยู่ ก็คือพูดว่ามีอนุภาคทั้งใหญ่และเล็กที่ประกอบขึ้น โดยโมเลกุลในขนาดแตกต่างกันคงอยู่ ประกอบขึ้นเป็นมิติที่ซับซ้อนอย่างยิ่ง และมิติโมเลกุลที่แตกต่างกัน ผู้คนไม่เชื่อบอกว่าคนๆ นี้ชั่วประเดี๋ยวเดียวก็หายไปไหน แล้วไปปรากฏในอีกสถานที่หนึ่งในทันใด แม้ว่าร่างกายของเขาจะประกอบขึ้นโดยโมเลกุลทั้งหมด แต่หากอนุภาคของมันละเอียดมากๆ ละก็ (สามารถจะบรรลุผ่านการบำเพ็ญ) เขาก็สามารถจะทะลวงมิตินี้ ประเดี๋ยวเดียวเขาก็หายวับไป ท่านมองไม่เห็นเขา อีกประเดี๋ยวเขาก็ปรากฏออกมาจากตรงนั้น มันเป็นเรื่องพื้นๆ

เมื่อครู่ข้าพเจ้าได้อธิบายโครงสร้างของมิติซึ่งอธิบายละเอียดกว่าครั้งก่อนสักหน่อย ไม่อาจอธิบายมากกว่านี้ให้แก่คนได้ คนไม่อาจจะรู้มากอย่างนั้น เหล่านี้ที่ข้าพเจ้าอธิบาย คนก็ไม่อาจจะสืบเสาะถึงมันได้ ที่จริงวิทยาศาสตร์ปัจจุบันของมนุษย์นั้นพัฒนาขึ้นมาจากจุดฐานที่ผิด ความเข้าใจต่อจักรวาล ต่อมนุษย์ ต่อชีวิตล้วนแต่ผิด ดังนั้นในวงการบำเพ็ญโดยมูลฐานพวกเราผู้บำเพ็ญจึงไม่ยอมรับวิทยาศาสตร์ปัจจุบัน คิดว่ามันเป็นความผิดพลาด แน่นนอนคนธรรมดาสามัญล้วนแต่ศึกษากันมาอย่างนี้ แบ่งออกเป็นสาขาวิชาจำนวนมากเช่นนี้ ทุกท่านต่างประสบความสำเร็จในแต่ละสาขาวิชา แต่จุดฐานของมันคือความผิดพลาด ดังนั้นสิ่งที่พวกท่านมนุษย์เข้าใจนั้นจะเป็นความเข้าใจชนิดหนึ่งที่ห่างไกลจากความจริงตลอดไป

ความเข้าใจต่อวิทยาศาสตร์ของมนุษย์จะเป็นการคลำหาตลอดไป คนตาบอดคลำข้างวิทยาศาสตร์ปัจจุบันก็คือเช่นนี้ มันคลำถึงต้นขาข้างหรือจมูก มันก็บอกว่าวิทยาศาสตร์เป็นเช่นนี้ ที่จริงมันมองไม่เห็นความจริงทั้งหมด เมื่อครู่ทำไมข้าพเจ้าพูดเช่นนี้นะหรือ มนุษย์ปัจจุบันเข้าใจว่ามนุษย์นั้นพัฒนาขึ้นมาจากการวิวัฒนาการ แต่ทฤษฎีการวิวัฒนาการโดยมูลฐานไม่คงอยู่ พวกเราในวงการบำเพ็ญรู้สึกว่ามันมนุษย์กำลังดูถูกตนเอง เรารู้สึกน่าขันที่มนุษย์เอาตัวเองไปเชื่อมโยงกับลิง มนุษย์ไม่ได้มาจากการวิวัฒนาการแต่อย่างใดเมื่อครั้งที่ดาร์วินนำเสนอทฤษฎีวิวัฒนาการของเขาออกมานั้นมันมีช่องโหว่เต็ม

ไปหมด ช่องโหว่ที่ใหญ่ที่สุดคือจากวานรวิวัฒนาการถึงมนุษย์ จากสิ่งมีชีวิตโบราณวิวัฒนาการถึงสิ่งมีชีวิตยุคหลัง ไม่มีขั้นตอนช่วงตรงกลาง ไม่เพียงแต่มนุษย์เท่านั้น สิ่งมีชีวิต สัตว์ก็ไม่มี นี่จะอธิบายอย่างไรละ ที่จริงช่วงประวัติศาสตร์ที่ต่างกัน มนุษย์มีสถานะการดำรงชีวิตที่ต่างกัน ก็คือพูดว่าสภาพแวดล้อมการดำรงชีพของเขาล้วนแต่ก่อเกิดให้เหมาะสมกับมนุษย์ ณ เวลานั้น

พูดมาถึงประเด็นนี้ ข้าพเจ้าจะพูดเรื่องทัศนคติของคนในปัจจุบันสักเล็กน้อย เนื่องจากศีลธรรมเสื่อมถอย ทัศนคติต่างๆ ได้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในอดีตมีนักพยากรณ์จำนวนมากที่เคยทำนายว่า เมื่อถึงช่วงเวลาหนึ่งที่แน่นอน คนจะแต่งตัวคล้ายภูติผี ท่านว่าคนที่ข้อมผมสีแดง ไว้ผมหนึ่งกระจุกอยู่ตรงกลางแล้ว โคนผมสองข้างสีริษะ เมื่อถึงยุคหนึ่งที่แน่นอน คนยังไม่อาจจะเทียบกับสุนัข คนจำนวนมากเลี้ยงดูสุนัขเหมือนลูก เหมือนเด็ก ป้อนนมให้มัน ให้มันใส่เสื้อผ้าชั้นดี มียี่ห้อ เจ็นรดิให้มันนั่ง เรียกมันว่าลูก แต่บนถนนมีขอทานมากมาย ข้าพเจ้าก็ได้พบเห็นคนเช่นนี้ ที่สหรัฐอเมริกา ก็มี ยื่นมือมาขอเงิน “ขอฉันสักเหรียญ” เขาเทียบไม่ได้กับสุนัขตัวนั้นจริงๆ แต่ข้าพเจ้าขอบอกท่าน หากบนโลกนี้ไม่มีคนอะไรก็จะไม่มีเพราะมีคน โลกใบนี้จึงมีสรรพสิ่งสัตว์ สิ่งมีชีวิต พืช ทั้งหมดล้วนเกิดมาเพื่อคน ถูกทำลายเพื่อคน ก่อเกิดเพื่อคน ถูกใช้เพื่อคน หากไม่มีคน อะไรก็จะไม่มี วัฏสงสารหกทางเวียนไปเกิดก็ล้วนแต่เพื่อคน ทุกสิ่งบนโลกนี้ล้วนแต่สร้างขึ้นเพื่อคน ปัจจุบันทัศนคติเหล่านี้กำลังเกิดการเปลี่ยนแปลง สัตว์จะเทียบเท่ากับคนได้อย่างไร ปัจจุบันสัตว์สิงร่างคนมาเป็นนายคน สวรรค์ไม่อนุญาต จะเป็นเช่นนี้ได้ อย่างไร คนนั้นยิ่งใหญ่ที่สุด สามารถบำเพ็ญสำเร็จเป็นเทพ ยิ่งกว่านั้นคนล้วนมีแหล่งที่จากระดับชั้นสูง แต่สิ่งมีชีวิตเหล่านี้ จำนวนมากนั้นจัดสร้างขึ้นที่นี้ จัดสร้างขึ้นบน โลก จึงถือโอกาสพูดประเด็นนี้

ทฤษฎีวิวัฒนาการที่ข้าพเจ้ากล่าวไปเมื่อครู่ เราคิดว่ามันไม่คงอยู่ในท่ามกลางประวัติศาสตร์วันเวลาอันยาวนาน มนุษย์ได้ผ่านอารยธรรมยุคต่างๆ หลายต่อหลายครั้ง ทุกครั้งเมื่อศีลธรรมมนุษย์เสื่อมถอย อารยธรรมของมันจึงถูกทำลายทิ้งไป สุดท้ายมีมนุษย์จำนวนน้อยเหลือชีวิตรอดอยู่ต่อมาและได้สืบทอดวัฒนธรรมก่อนประวัติศาสตร์อันเล็กน้อยลงมา และได้ผ่านยุคหิน(ยุคใช้เครื่องมือหิน)อีกครั้งหนึ่งและพัฒนาต่อมา ยุคหินก็ไม่ใช่เพียงยุคเดียว ยุคหินมีมาแล้วหลายต่อหลายครั้ง นักวิทยาศาสตร์ค้นพบปัญหาบางประการ นักโบราณคดีพบว่าสิ่งของต่างๆ ไม่ใช่เป็นของจากยุคสมัยเดียวกัน แต่ก็พยายามใช้ความคิดทางทฤษฎีวิวัฒนาการไปครอบสิ่งเหล่านี้ ต่อข้อเท็จจริงตรงหน้าเขาไม่สามารถอธิบาย เราค้นพบว่า คนอยู่บนโลกนี้ คนจากยุคสมัยประวัติศาสตร์ที่ต่างกัน ได้เหลืออารยธรรมของยุคสมัยที่ต่างกันไว้สืบต่อมา พีรามิดของอียิปต์โบราณ คนปัจจุบันบอกว่าคนอียิปต์เป็นผู้สร้าง แท้จริงแล้วมันไม่เกี่ยวข้องกับคนอียิปต์ปัจจุบันแต่อย่างใดแม้แต่คนหรือชนชาติก็เข้าใจประวัติศาสตร์ของตนเองอย่างผิดๆ พีรามิดกับคนอียิปต์โดยมูลฐานก็ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกัน มันถูกสร้างขึ้นมา ณ อารยธรรมยุคก่อน

ประวัติศาสตร์ครั้งหนึ่ง ต่อมาปิรามิดเหล่านั้นจมลงน้ำจากการเปลี่ยนแปลงของแผ่นดินในครั้งหนึ่ง เมื่ออารยธรรมครั้งที่สองกำลังจะปรากฏและแผ่นดินใหม่จะโผล่ขึ้นมา ปิรามิดเหล่านั้นก็โผล่ขึ้นมาจากใต้น้ำ คนรุ่นนั้นก็ไม่วุ่นวายแล้ว ต่อมาก็มีคนอียิปต์ปรากฏ หลังจากที่คนอียิปต์ค้นพบประสิทธิภาพของปิรามิดเหล่านั้น ก็สร้างปิรามิดเล็กๆ ส่วนหนึ่งออกมาเหมือนอย่างนี้ คนอียิปต์ค้นพบว่ามันดีมากสำหรับนำโลงศพไปไว้ข้างในปิรามิด ก็นำโลงศพไปวางไว้ข้างใน บางปิรามิดสร้างใหม่ บ้างก็เก่า ทำไปทำมา คนปัจจุบันเองก็สับสนไม่รู้ว่าเป็นของยุคสมัยใด ทำจนประวัติศาสตร์สับสนไปหมด

วัฒนธรรมของชนเผ่ามาฮา คนจำนวนมากต่างพูดว่ามีความเกี่ยวข้องกับชาวเม็กซิกันปัจจุบัน ที่จริงไม่เกี่ยวข้องกับชาวเม็กซิกันแต่อย่างใด พวกเขาเพียงแต่เป็นคนสายเลือดผสมระหว่างคนสเปนกับชนพื้นเมือง แต่วัฒนธรรมมาฮาเป็นของอารยธรรมยุคก่อนหน้าของประวัติศาสตร์ มนุษย์เหล่านั้นถูกทำลายไปแล้วในเม็กซิโก มีเพียงคนจำนวนน้อยที่หนีรอดได้ แต่วัฒนธรรมมาฮาเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับชนเผ่ามองโกล รายละเอียดเหล่านี้ก็จะไม่กล่าวแล้ว มนุษย์ไม่รู้แหล่งที่มาของประวัติศาสตร์ของพวกเขาเอง ชาวผิวขาวก็เช่นกัน ในช่วงน้ำท่วมใหญ่ครั้งก่อน เมื่อครั้งก่อนอารยธรรมมนุษย์ถูกทำลายไปโดยน้ำท่วมใหญ่ บนโลกภูเขาที่มีความสูงต่ำกว่าระดับน้ำทะเลสองพันเมตรจมน้ำทั้งหมด มีแต่คนที่อาศัยอยู่ ณ ที่สูงเกินสองพันเมตรที่รอดชีวิต นิทานเรือโนอาห์เป็นเรื่องจริง ในน้ำท่วมใหญ่ครั้งนี้ วัฒนธรรมตะวันตกทั้งหมดถูกทำลายไปวัฒนธรรมตะวันออกก็ตกอยู่ในสภาพซากปรักหักพัง แต่คนที่อาศัยอยู่บนแถบภูเขาหิมาลักษณ์กับภูเขาคุนหลุน เหมือนชาวชนบทที่ไซเคิลรอดพ้น คนจีนที่อาศัยอยู่ในภูเขาคุนหลุนรอดชีวิต เนื่องจากในเวลานั้นวัฒนธรรมตะวันออกเจริญก้าวหน้ามาก ดังนั้นจึงรับสืบทอดเหอถู (แผนภูมิแม่น้ำเหลือง) ลั่วซู่ (หนังสือลั่ว) อี้จิง (คัมภีร์การเปลี่ยนแปลง) ไทจี (ไท่เก๊ก) ปาก้ว (แผนภูมิแปดเอกลักษณ์) เป็นต้น ผู้คนบอกว่านั้นคือใครๆ ในรุ่นต่อมาเป็นผู้สร้างขึ้นมา นั่นล้วนเพราะพวกเขาได้ดัดแปลงและนำมันออกมาใหม่ ไม่ใช่พวกเขาสร้างแต่อย่างใด ทั้งหมดเป็นวัฒนธรรมก่อนประวัติศาสตร์ แม้ว่าสิ่งเหล่านี้ได้สืบทอดอยู่ในประเทศจีน ระหว่างพัฒนาการของประวัติศาสตร์ ไม่เพียงสิ่งเหล่านี้เท่านั้น มีสิ่งของต่างๆ อีกมากมายที่สืบทอดลงมาจากยุคโบราณ แต่ระหว่างสืบทอดลงมามันเหลืออยู่น้อยลงเรื่อยๆ ฉะนั้นมันจึงเป็นชนชาติที่มีความนัยทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งและมีที่มาของประวัติศาสตร์ที่ลึกล้ำมากๆ แต่หลังจากที่วัฒนธรรมทั้งหมดของคนขาวจมนหายไป ในน้ำท่วมใหญ่ครั้งนั้นแล้ว ไม่เหลืออะไรเลย ในเวลานั้นตามชายขอบแผ่นดินทวีปยุโรปยังมีแผ่นดินอีกหนึ่งผืนก็จมลงไปด้วย นั่นคือเป็นผืนแผ่นดินที่เจริญก้าวหน้าที่สุดของพวกเขาที่จมลงไป ดังนั้นคนขาวจึงพัฒนาขึ้นมาใหม่จากสภาพที่ไม่มีอะไรเลย จากสภาพที่ไม่มีอารยธรรมใดๆ จนมาเป็นวิทยาศาสตร์ของเขาในปัจจุบัน

วิทยาศาสตร์โบราณของจีนกับวิทยาศาสตร์เชิงประจักษ์ทางตะวันตกนั้นไม่เหมือนกัน มีนักโบราณคดีจำนวนมากเคยพูดคุยเรื่องเหล่านี้กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอธิบายให้กับพวกเขาแล้ว พวกเขาก็รู้สึกว่าเป็นปัญหานี้ เพราะพวกเขามีปัญหาที่ไม่เข้าใจมากมายที่อธิบายไม่ได้ เมื่อครั้งข้าพเจ้าได้อธิบายความเข้าใจต่อจักรวาลของมนุษย์ โดยแท้จริงก็ไม่อาจจะเข้าใจได้มากขึ้นไปอีก ปัจจุบันมีนักวิทยาศาสตร์มากมาย พวกเขามีจุดฐานของการศึกษาวิจัยที่ผิด โดยเฉพาะหากเขาประสบความสำเร็จอะไรสักหน่อยในสาขาหนึ่ง เขาก็ปล่อยวางไม่ได้ เขาจะให้คำนิยามและกำหนดกรอบในสิ่งที่เขาเข้าใจพวกเราที่นั่งอยู่หลายคนเป็นนักเรียนที่มาศึกษาในต่างประเทศ บางคนเรียนจบปริญญาเอก ปริญญาโท มีความคิดเปิดกว้าง ท่านจะพบว่า: คำจำกัดความของเขาจะถูกต้องภายในขอบเขตในเขตแดนของเขา แต่ครั้นเมื่อท่านเลยล้ำความเข้าใจของเขา เลยล้ำเขตแดนของเขาก็จะพบว่ามันผิดอีกแล้ว มันผูกมัดจำกัดคนเอาไว้ นักวิทยาศาสตร์ที่ประสบความสำเร็จอย่างแท้จริงเขากล้าที่จะทะลวงกรอบเหล่านี้ รวมทั้งไอส์ไตน์ ในเขตแดนของความเข้าใจของเขา สิ่งที่เขากล่าวจะถูกต้อง เมื่อเลยล้ำเขตแดนนี้ จะพบว่าสิ่งที่ไอส์ไตน์กล่าวนั้นผิด เป็นหลักการนี้หรือไม่ เพราะเมื่อคนเลื่อนระดับขึ้นไป สภาวะความคิดของท่านจะยิ่งเข้าใจใกล้ธรรมชั้นสูง ยิ่งเข้าใจชั้นที่สูงขึ้น ก็จะพบว่าความเข้าใจ ณ ระดับชั้นต่ำจะผิด จึงเป็นเช่นนั้น

ความเข้าใจต่อวัตถุสสารของมนุษย์มีเท่ากับคิดหรือคิดนอกหรือ มนุษย์ยืนอยู่ในมิติที่เป็นอยู่ ณ ตรงกลางระหว่างสสารชั้นผิวซึ่งประกอบขึ้นจากชั้น โมเลกุลที่ใหญ่ที่สุดกับดาวเคราะห์ เขา(มนุษย์)จึงสับสน ซึ่งก็อยู่ข้างในนี้ เขาพัฒนาไปพัฒนามา พบว่านี่ก็คือวิทยาศาสตร์ที่เด็ดขาดแน่นอน นี่ก็คือความเข้าใจเพียงหนึ่งเดียวต่อสสาร นี่ก็คือสิ่งที่ก้าวหน้าที่สุด นั่นเป็นเพียงความเข้าใจต่อโลกสสารในอนุภาคที่เล็กมากๆ เล็กมากๆ ในมิติจักรวาลนี้ที่ใหญ่มหึมาและซับซ้อน ยิ่งกว่านั้นยังจำกัดอยู่ในมิติหนึ่งที่เล็ก โครงสร้างของดาวเคราะห์เหล่านั้นที่ข้าพเจ้ากล่าวไปเมื่อครั้งนั้นเป็นระบบหนึ่ง มิติเล็กน้อยนั้นที่ท่านเข้าใจ เป็นระบบที่กระจัดริค เล็กขนาดเม็ดฝุ่น และเป็นมิติหนึ่งในจำนวนนับพันๆ ล้านมิติ นั่นคือมันเป็นการเข้าใจสิ่งต่างๆ จากในมิติหนึ่งที่เล็กๆ ท่านว่ามันจะถูกต้องหรือดังนั้นวิทยาศาสตร์ของมนุษย์นั้น การพัฒนากับการเข้าใจของมันนั้น มีจุดฐานแรกเริ่มที่ไม่ถูกต้อง ชีวิตและต้นกำเนิดของมนุษย์ พูดขึ้นก็ยังซับซ้อน ไม่พูดถึงแล้ว เพราะหากพูดออกมามากก็จะ โยง ไปถึงต้นกำเนิดของชีวิต มันซับซ้อนเหลือเกิน นอกจากนี้พูดออกมามาก พูดสูงแล้วคนก็จะไม่เชื่อ เพราะถึงอย่างไรมนุษย์ก็เป็นความคิดของมนุษย์ ข้าพเจ้าพูดอยู่ตรงนี้ เทพฟังแล้วเชื่อ เพราะเขาเป็นความคิดของเทพ จากในเขตแดนนั้นที่เขาอยู่ เขามองเห็น วิธีคิดของเขากับของมนุษย์ต่างกันอย่างสิ้นเชิง

เมื่อครั้งข้าพเจ้าอธิบายเช่นนี้ชัดเจนไหม ข้าพเจ้าขอถามทุกท่านทุกท่านฟังเข้าใจหรือไม่ (เสียงปรบมือ) ข้าพเจ้าพูดประ โยคหนึ่งเสมอ เมื่อวานยังได้เน้นเรื่องนี้อีกครั้ง ก็คือ วาสนา (หยวนเฟิน) พวก

เราจำนวนมากมักคิดจะแนะนำต้าฝ่าให้คนมากยิ่งขึ้น บางคนพอท่านแนะนำให้เขา ทันทีเขาก็รู้สึกว่ามีดี มาก และริเริ่มอยากจะทำเอง เป็นไปได้ว่านี่ก็คือมีวาสนา บางคนท่านแนะนำให้เขา รวมทั้งคนใน ครอบครัวตนเอง เขาก็ไม่ยอมฟัง เขาก็ไม่เชื่อ ท่านจะพูดอย่างไรเขาก็ไม่เชื่อ ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน เป็นไปได้ว่าเขาไม่มีวาสนา แน่แน่นอนสถานการณ์ชนิดนี้ไม่ใช่เกิดขึ้นโดยวาสนารูปแบบเดียว ยังมีบางคน บางทีอาจเป็นเพราะจิตรับรู้อาจไม่ดี หรือเกิดขึ้นเพราะมีกรรมมาก

วันนี้ข้าพเจ้าก็จะพูดเกี่ยวกับวาสนา(หยวน)นี้โดยเฉพาะ หยวนคืออะไร ที่ผ่านมาข้าพเจ้าก็เคย อธิบายปัญหาในวงการบำเพ็ญแล้วเน้นอีกเกี่ยวกับวาสนา (หยวน)นี้ วาสนา(หยวน)นี้ก่อ เกิดขึ้นอย่างไรหรือ ที่จริงข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน หยวนที่พวกเราต่างกันในวงการบำเพ็ญนั้นไม่อาจจะ พูดได้ชัดเจนในแง่ของช่วงเวลาประวัติศาสตร์ที่สั้นๆ มันยืดออกไปยาวกว่าชั่วชีวิตหนึ่งของคน กระทั่ง หลายชั่วชีวิต กระทั่งช่วงเวลาที่ยาวกว่า หยวนแบบนี้มันจะไม่ขาดตอน เหตุใดไม่ขาดตอนละ เพราะเมื่อ ครู่ข้าพเจ้าพูดไปแล้วว่าเป็นปัญหาของการชดใช้กรรม พูดถึงว่าจะดูชีวิตของคนอย่างไร จะดูชีวิตหนึ่งๆ ต้องดูชีวิตโดยรวมทั้งหมดของเขา ไม่อาจจะดูเพียงชั่วชีวิตหนึ่งของเขาเหมือนอย่างท่านนอนหลับ วันนี้ กับเมื่อวาน ท่านจะไม่ยอมรับว่าเมื่อวานนี้เป็นท่านหรือ เป็นเช่นนั้นไม่ได้ ดังนั้นหยวนของเขาจะเกี่ยว โยงเวลาที่ยาวมาก สิ่งที่ดีสามารถจะสืบช่วง สิ่งที่ไม่ดีก็สามารถจะสืบช่วงด้วย เช่นนั้นก็พูดว่า เหตุ แห่งวาสนา (อิงหยวน) ระหว่างคนกับคน ความสัมพันธ์นี้ก็ไม่ขาดตอน หยวนที่คนทั่วไปพูดถึงส่วน ใหญ่คือวาสนาของครอบครัว ก็คือวาสนาระหว่างสามีภรรยา นี้พูดถึงกันค่อนข้างมาก ที่จริงวาสนา ระหว่างสามีภรรยาที่ข้าพเจ้าเคยกล่าวไว้แล้ว นี่เป็นเรื่องในหมู่คนธรรมดาสามัญ เนื่องจากข้าพเจ้าได้ กล่าวถึงหยวน จึงพูดถึงมัน มันก่อเกิดขึ้นมาอย่างไรหรือ ส่วนมากมักจะเป็นเช่นนี้: คนๆ นี้เมื่อชาติก่อน มีบุญคุณกับคนๆ นั้น คนๆ นั้นไม่สามารถตอบแทน เมื่อชาติก่อนอาจจะเพราะเขามีตำแหน่งหน้าที่เล็ก อาจจะไม่อยากจนมากเขามีบุญคุณกับเขามาก ในใจเขาจึงคิดจะตอบแทนบุญคุณ เช่นนั้นก็อาจส่งผลเป็น วาสนาแบบสามีภรรยา เช่นนั้นก็อาจเป็นได้ที่บางคนเมื่อชาติก่อนรักคนบางคน หรือทั้งสองคนรักกัน แต่ ไม่มีหยวนนั้นไม่สามารถได้เป็นครอบครัวเดียวกัน เช่นนั้นก็อาจส่งผลบุญวาสนาแบบสามีภรรยาใน ชาติหน้า เนื่องจากปณิธานของคนนั้นสำคัญมาก ท่านอยากจะได้อะไร ท่านอยากจะทำอะไร ท่านบอก ว่าฉันคิดจะทำเพื่อพุทธ เช่นนั้นพระพุทธรูปก็อาจจะช่วยท่าน เพราะอะไรหรือ หนึ่งความคิดนี้มีค่ายิ่งนัก เพราะในสภาพแวดล้อมที่ลำบากอย่างนี้ ท่านคิดจะทำเพื่อพุทธ เช่นนั้นหากคนคิดจะเป็นมารก็ไม้อาจจะขัดขวางได้ เขาก็ทำแต่เรื่องไม่ดีแล้วท่านจะขัดขวางเขาอย่างไรได้ ท่านบอกเขา เขาก็ไม่ฟัง ก็จะ ทำ ดังนั้นปณิธานนี้ของคนนั้นสำคัญมาก

นอกจากนี้ยังมีหยวนที่ผูกพันขึ้นเป็นญาติสนิทมิตรสหาย นักเรียน ลูกศิษย์ ยังมีบุญคุณ ความแค้นระหว่างคนกับคน ล้วนสามารถส่งผลให้เป็นครอบครัวของท่าน หรือเป็นคนในกลุ่มเดียวกัน มีการติดต่อสัมพันธ์กันในทางสังคม ทำให้ความขัดแย้งระหว่างคนกับคน บุญคุณความแค้นเหล่านี้ได้ คืบคลาน นี่ล้วนคือหยวน ล้วนคือสิ่งที่กล่าวถึงกัน มันไม่ใช่มาจากชาติเดียว บางทีอาจจะมาจากหลาย ชาติหรือมาจากชาติก่อน นี่หมายถึงกรณีประเภทนี้ เรายังค้นพบว่า เนื่องจากความสัมพันธ์อย่างนี้ ก็คือ คนในช่วงชีวิตหนึ่งๆ เขามีบุญคุณและความแค้น เขามีญาติสนิทมิตรสหาย เขามีภรรยาบุตรธิดา ฯลฯ เช่นนั้นเป็นไปได้ที่จะมีบุญคุณและความแค้นอยู่ในคนกลุ่มเดียวกัน เช่นปฏิบัติดีกับเขา ปฏิบัติไม่ดีกับ เขาเอ๋ย เขาต้องตอบแทนเขาเอ๋ย เช่นนั้นสิ่งเหล่านี้ จึงส่งผลต่อการเวียนไปเกิดในชาติหน้าของคนใน กลุ่มเดียวกัน แต่เขาไม่ใช่มาเกิดพร้อมกัน ไม่ใช่ทุกคนจะเวียนมาเกิดพร้อมกัน มาเกิดในโลกก่อนหลัง ไม่พร้อมกัน บางคนอายุมาก บางคนอายุน้อย อย่างไรก็ตามคือคนในกลุ่มเดียวกันนี้ มันจะเกิด ความสัมพันธ์บางอย่าง และเวียนมาเกิด บ้างก่อนบ้างหลัง หากไม่ใช่คนในกลุ่มเดียวกันหรือไม่มีหยวน หรือไม่เกี่ยวข้องกัน ท่านจะพบว่าเดินอยู่บนถนน ดูเหมือนเขามาจากคนละ โลกกับท่าน และดู เหมือนเขาจะไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกัน ท่านจะพบว่ามีคนเช่นนี้อยู่ ดูเหมือนพวกท่านจะเป็นคนละ ประเภทนี้ก็คือเขาไม่ใช่เป็นคนในกลุ่มเดียวกับท่าน ท่านกับเขาไม่มีเหตุแห่งวาสนา (อิงหยวน) ที่ เกี่ยวข้องกัน ดังนั้นโดยมากเวลาที่คนเวียนมาเกิดล้วนเป็นคนในกลุ่มเดียวกัน มาก่อนมาหลังไม่พร้อม กัน บางคนเป็นพ่อเป็นแม่ บางคนเป็นบุตรธิดา บางคนเป็นมิตรสหาย บางคนเป็นศัตรู บางคนเป็นผู้มี พระคุณ หยวนที่ข้าพเจ้ากล่าวไปเมื่อครู่ก็คือสิ่งนี้

แน่นอนผู้บำเพ็ญก็หนีไม่พ้นหยวนชนิดนี้ เพราะท่านต้องการจะบำเพ็ญ ผู้บำเพ็ญคนหนึ่ง... ที่ ผ่านมาพูดกันว่าหากคนๆ หนึ่งบำเพ็ญ บรรพบุรุษจะสะสมกุศล ล้วนจะได้รับประโยชน์ ไม่ใช่ที่ท่าน บำเพ็ญแล้ว ท่านบำเพ็ญสำเร็จพุทธะแล้ว พวกเขาก็ไม่ต้องชดใช้บาปกรรม เป็นพระพุทธรูปทั้งหมด เป็นเช่นนี้ไม่ได้ ก็คือพูดว่าเมื่อท่านบำเพ็ญ (เขา)รู้ว่าท่านจะได้ฝ่าในชาตินี้ เป็นไปได้ว่ารอบๆ ตัวท่านมี ครอบครัว ญาติของท่านเวียนมาเกิด บางทีท่านอยากให้พวกเขาเหล่านั้นที่มีบุญคุณความแค้นกับท่านได้ ฝ่า มันอาจส่งผลให้เกิดเป็นความสัมพันธ์ชนิดนี้ แน่่อนการบำเพ็ญไม่เน้นความรักความผูกพันทาง เครือญาติ เมื่อไม่เน้นความรักความผูกพันทางเครือญาติข้อจำกัดนี้จึงเปิดออก ผู้ที่บำเพ็ญตามลำพังหรือ ถวายทอดวิชาให้ลูกศิษย์คนเดียว เขาต้องไปเลือกคน คัดคนเอาเอง ทุกยุคทุกสมัยในอดีตล้วนบำเพ็ญกัน เช่นนี้ การช่วยโดยทั่วไปก็คือหยวนที่เราพูดถึงกันหยวนนี้ที่ข้าพเจ้ากล่าวถึงนั้นเกี่ยวข้องกับพวกเราที่นั่ง อยู่ เป็นไปได้มากกว่าท่านมีวาสนาจะได้ฝ่า เช่นนั้นหยวนนี้ก่อเกิดได้อย่างไรละ ในที่นี้มีคนจำนวนมาก ที่มาเพื่อจะได้ฝ่า มาโดยมีเป้าหมาย บางที่ยังญาติสนิทมิตรสหาย ศิษย์แต่ยุคสมัย(ของข้าพเจ้า) และบางที อาจก่อเกิดจากวาสนา (หยวนเพื่อน)อื่นๆ แต่การบำเพ็ญไม่เน้นในเรื่องอารมณ์ ความรักของคนธรรมดา

สามัญ ไม่มีสิ่งนี้ ข้าพเจ้าพูดเสมอว่าบางคนมาเพื่อจะได้ฝ่า เช่นนั้นบางทีในอดีตอาจเคยปฏิบัติญาณ ว่าตนเองต้องการจะมาทบทวนทุกซ์ มาได้ฝ่านี้ ก็มีองค์ประกอบเช่นนี้อยู่ในนั้นด้วยดังนั้นข้าพเจ้าพูดเสมอว่า ข้าพเจ้าว่าอย่าปล่อยให้ความคิดที่ผิดในช่วงเวลาหนึ่ง ชาติหนึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้ฝ่าครั้งนี้ เช่นนั้น ท่านจะเสียใจภายหลังตลอดไปและจะไม่สามารถชดเชยคืนมาได้ ที่จริงข้าพเจ้าว่า โดยพื้นฐานเชือกแห่งวาสนาเส้นนี้ดึงไว้แน่นหนามาก ไม่มี(ใคร)ตกหล่น ล้วนกำลังได้ฝ่า เพียงแต่ระดับความก้าวหน้าไม่เหมือนกัน

จากนี้ข้าพเจ้าจะพูดอีกปัญหาหนึ่ง ก็คือรูปแบบการบำเพ็ญนี้ เพราะเมื่อวานข้าพเจ้าก็ได้พูดคร่าวๆ ไปเล็กน้อย พวกเราผู้ฝึกบางคนได้กล่าวถึงประเด็นแต่งงานหรือไม่แต่งงาน บางคนไม่คิดจะแต่งงาน คิดอยากจะไปบำเพ็ญในภูเขา บางคนมีความเห็นไม่เหมือนกัน เรื่องนี้ในการบำเพ็ญฝ่าของเรา ก็มีศิษย์จำนวนมากที่มีความคิดนี้ แต่ใครๆ ก็รู้ ฝ่านี้ที่ข้าพเจ้าถ่ายทอด ส่วนสำคัญคือการบำเพ็ญอยู่ในหมู่สังฆมคณธรรมดาสามัญ เป้าหมายของการบำเพ็ญคือเพื่อยกระดับจิตสำนึกหลัก จิตหลักของตนเอง เพราะท่านกำลังทนทุกข์อย่างมีสติแจ่มแจ้ง ท่านมองเห็นผลประโยชน์ของท่านถูกละเมิดอย่างชัดเจนแต่ใจท่านกลับไม่หวั่นไหว ท่านไม่ใช่กำลังบำเพ็ญตนเองอยู่หรือ ฝ่านี้หากไม่ใช่ท่านได้แล้วใครจะได้ฝ่านี้หากเข้าไปบำเพ็ญในภูเขาจริงๆ หลีกหนีความขัดแย้ง เช่นนั้นบำเพ็ญขึ้นมาก็จะช้า ขจัดจิตยึดติดเหล่านั้นทิ้งไปท่ามกลางวันเวลาอันยาวนาน เช่นนั้นหากไม่ได้ฝ่านี้เป็นไปได้ว่า ที่บำเพ็ญนั้นก็คือจืดจาง เพราะหากท่านบำเพ็ญอยู่ในภูเขาลึกท่านก็จะไม่มีเงื่อนไขเหล่านี้ บางทีท่านต้องนั่งสมาธิ เข้าสู่ความนิ่ง อยู่ในความนิ่งเป็นเวลานาน อยู่ในสภาวะชนิดนี้ตัวท่านบำเพ็ญหรือไม่บำเพ็ญตัวเองก็ไม่ชัดเจน เพราะตัวท่านไม่ได้ยกระดับขึ้นในสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อนนี้ ก็เป็นเช่นนี้ ผู้ออกบวชก็สามารถบำเพ็ญจิตหลัก แต่สังฆมคณธรรมดาสามัญจึงจะเป็นที่ๆ สามารถฝึกฝนจิตใจคนได้มากที่สุด

วิธีบำเพ็ญในอดีตที่เราได้ฟังกัน ทุกยุคสมัยไม่ว่าจะเป็นศาสนาใดก็ดี วิธีบำเพ็ญอะไรก็ดี สิ่งทีผู้คนสืบทอดต่อกันมาล้วนแต่พูดถึงการเข้าไปในภูเขา เข้าวัดไปบำเพ็ญ ตัดขาดความสัมพันธ์ทางโลกีย์ ละทิ้งความรักความผูกพันต่อครอบครัว พ่อแม่มาเยี่ยมที่วัดก็ไม่ยอมรับ “ท่านมาหาใครหรือ” “ฉันก็มาหาเจ้า เจ้าเป็นลูกฉัน” “อ้อ อมิตพุทธ โยมท่านจำผิดคนแล้ว” “อาตมาชื่อว่าอะไร อะไร เพราะเขาได้เปลี่ยนชื่อทางพิธีกรรมแล้ว “อาตมาเป็นศิษย์ในสำนักพุทธ ไม่ใช่ลูกของโยม” ตัดขาดความสัมพันธ์ทางโลกีย์แล้วจริงๆ แต่พระสงฆ์ในปัจจุบันเขาไม่บำเพ็ญแล้ว ยังอยากจะหาเงินส่งกลับไปบ้าน การบำเพ็ญจริงต้องตัดขาดความสัมพันธ์ทางโลกีย์หากไม่ใช่เช่นนั้น ทำไม่จึงพูดกันว่าพอออกบวชเป็นพระสงฆ์ก็ไม่อาจถือว่าเขาเป็นคนแล้ว ก็คือเหตุผลนี้ เขาเป็นเทพแล้ว กึ่งเทพ ปัจจุบันแม้ว่าจะไม่สามารถบำเพ็ญอย่างนั้นแล้ว(วิธีบำเพ็ญนั้นๆ) โดยมากคนจำนวนมากล้วนแต่ได้รับอุปสรรคจากวิธีบำเพ็ญแบบโบราณ

รูปแบบชนิดนี้ และคิดอยากจะใช้วิธีเช่นนี้บำเพ็ญต้าฝ่า ในอนาคตทำได้ เวลานี้เงื่อนงำนี้ยังไม่มี ฝ่านี้ที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดวันนี้ ณ ขณะนี้ได้แต่ใช้รูปแบบการบำเพ็ญชนิดนี้ ข้าพเจ้าผู้เป็นอาจารย์ก็ไม่ได้อยู่ในกฎเขา ดังนั้นท่านไม่อาจจะพอก็คิดถึงการบำเพ็ญก็คือวิ่งเข้าไปในกฎเขา พอก็คิดถึงการบำเพ็ญก็ออกบวช พอก็คิดถึงการบำเพ็ญก็จะไม่แต่งงาน พอก็คิดถึงการบำเพ็ญก็เปลี่ยนแปลงสภาพของนครธรรมดาสามัญ ไม่ใช่ เช่นนี้มีวิธีบำเพ็ญมากมาย ในแปดหมื่นสี่พันวิธีบำเพ็ญ ไม่เพียงแต่วิธีบำเพ็ญของเราที่บำเพ็ญเช่นนี้ ดังนั้นสิ่งที่ข้าพเจ้าพูดก็คือเราอย่าได้ถูกระทบจากวิธีบำเพ็ญชนิดต่างๆ และทัศนคติที่ตกทอดมาในอดีต สิ่งที่ข้าพเจ้าสอนท่านในวันนี้เป็นรูปแบบการบำเพ็ญชนิดหนึ่งที่ใหม่ทั้งหมด ที่สามารถจะทำให้ท่านได้รับการช่วยเหลือได้เร็วที่สุด ในอนาคตจะมีวิธีบำเพ็ญของอนาคต ที่จริงข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ในหนังสือ ข้าพเจ้ากล่าวว่า คนคิดอยากจะทำบำเพ็ญ พุดง่ายอะไรอย่างนั้น บำเพ็ญไปบำเพ็ญมา ที่จริงไม่ใช่ ท่าน ท่านยังไม่รู้เลย

ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน ในอดีต โบราณกาล เทพต่างๆ มากมายต่างพบว่าจิตหลักของคนช่วยเหลือยากเหลือเกิน จึงได้เลือกใช้วิธีช่วยเหลือจิตรองแทน เทพองค์หนึ่งช่วยเหลือคนด้วยวิธีนี้แล้ว รู้สึกว่าดีมาก เทพอีกองค์ก็รู้สึกว่าการช่วยเหลือคนด้วยวิธีนี้ดีมาก เช่นนั้นพวกเขาก็ช่วยเหลือด้วยวิธีนี้ จึงก่อเกิดเป็นรูปแบบชนิดหนึ่ง รูปแบบชนิดหนึ่งที่ยอมรับโดยทั่วกันของการช่วยเหลือคน แต่มันกลับไม่เป็นธรรมต่อคน คนๆ นี้บำเพ็ญแต่คนที่ได้รับการช่วยเหลือกลับเป็นคนอื่น เนื่องจากมันไม่เป็นธรรม ดังนั้นเขาจึงไม่เปิดเผยต่อสังคม และไม่กล้าบอกให้รู้ ข้าพเจ้านำมันออกมาเปิดเผยให้แก่คน เพราะเหตุใดหรือ เพราะข้าพเจ้าต้องการให้คนสามารถจะได้รับฝ่าอย่างแท้จริง เปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ชนิดนี้ ให้ตัวท่านสามารถบำเพ็ญ ในเวลาเดียวกัน หากคนบำเพ็ญกันเช่นนี้จะประ โยชน์ต่อสังคม เมื่อตัวท่านยกระดับขึ้นแล้วย่อมจะเป็นคนดีคนหนึ่ง ในสังคม นี่เป็นสิ่งที่ดีที่สุดดังนั้นข้าพเจ้าจึงหมุนสิ่งนี้กลับข้ามมา แต่เทพบางส่วนก็บำเพ็ญขึ้นมาเช่นนี้ท่ามกลางวันเวลาอันยาวนาน ก็เหมือนการบำเพ็ญจิตรองบำเพ็ญขึ้นไป ดังนั้นพวกเขาต่างกำลังขัดขวางข้าพเจ้าถ่ายทอดของสิ่งนี้ให้พวกท่านทุกท่านลองคิดดู ฝ่านี้ถ่ายทอดได้ไม่ง่ายเลย จะได้ฝ่านี้ก็ไม่ใช่ง่ายๆ สุดท้ายสรรพเทพ พระพุทธ เต้าเข้าใจเรื่องที่ข้าพเจ้ากำลังทำอยู่ มองเห็นผลลัพธ์ว่าดีมาก ปัจจุบันต่างก็เข้าใจแล้ว

ในระยะแรกที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดฝ่าในประเทศนั้นลำบากมาก แต่ละเวลานี้ถ่ายทอดค่อนข้างง่าย โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา มันง่ายมากที่ท่านจะได้ฟังฝ่า เมื่อครูข้าพเจ้าพูดแล้วว่า อย่าให้ทัศนคติในอดีตส่งผลกระทบต่อรูปแบบการบำเพ็ญนี้ของเรา พวกเราก็คือบำเพ็ญกันแบบนี้ แน่แน่นอนหลังจากกลุ่มท่านบำเพ็ญเสร็จแล้ว ในอนาคตจะมีสภาพการบำเพ็ญของคนในอนาคต คนในอนาคตจะไม่รู้ฝ่ามากอย่างนี้ เพราะนี่เป็นช่วงประวัติศาสตร์ที่พิเศษ เราถ่ายทอดของสิ่งนี้ ในอนาคตที่ไกลออกไปคนก็ไม่

อาจจะรู้ว่าข้าพเจ้าเป็นใคร และจะไม่เหลือรูปลักษณ์(ของข้าพเจ้า)แก่พวกเขา เทปบันทึกเสียง เทปบันทึกภาพเหล่านั้น ท่านอย่าเห็นว่าเวลานี้ท่านบันทึกไว้แล้ว ในอนาคตท่านก็เหลือเอาไว้ไม่ได้ ล้วนจะถูกลบทิ้งไปทั้งหมดในอดีตในเวลาที่ยุคศกยมนิพุทธ นำพาลูกศิษย์บำเพ็ญนั้น ไม่อนุญาตให้ลูกศิษย์เหลือเงินทอง เก็บสะสมสิ่งของ เกรงพวกเขาจะเกิดจิตยึดติดต่อผลประโยชน์ทางวัตถุ ดังนั้นจึงไม่อนุญาตให้มีอะไร ให้มีแต่จีวรหนึ่งผืน บาตรหนึ่งใบเท่านั้น แต่โดยมากคนมักจะมีจิตยึดติดมากมายที่ขจัดไปได้ยาก มีช่วงหนึ่งหลายๆ คนพากันสะสมบาตรกันขึ้นมา บางคนพูดว่า “บาตรใบนี้ของฉันเป็นทองแดง บาตรใบนี้ของฉันเป็นหยก บาตรใบนี้ของฉันสวย บาตรใบนี้ของฉันเป็นเงิน” พระสงฆ์บางรูปสะสมบาตรไว้หลายใบ องค์ศกยมนิพุทธจึงตรัสว่า หากพวกท่านมีจิตยึดติดต่อวัตถุอย่างนี้ เช่นนั้นพวกท่านก็กลับบ้านไป เพราะในบ้านอะไรก็มี ท่านไปสะสม ไปเก็บเหตุใดบาตรขออาหารใบหนึ่งยังปล่อยวางไม่ได้ คนออกบวชอะไรๆ ก็ต้องปล่อยวาง ทำไมไม่ขจัดความคิดที่จะเก็บสะสมบาตรขออาหารทิ้งไปหนา ทรัพย์สินของมีค่าทั้งหมดแล้ว ยังจะยึดติดกับบาตรหรือ ความหมายที่องค์ศกยมนิพุทธตรัสก็คือ แม้แต่ความคิด จิตยึดติดเล็กน้อยก็ไม่เหลือมันเอาไว้ ต้องขจัดทิ้งไป ไม่ให้เขามีจิตยึดติดนี้

ในอดีตในสมัยขององค์ศกยมนิพุทธบาตรของพระสงฆ์นั้นเล็กมาก ขอบิณฑบาตได้เพียงครั้งละหนึ่งมือ พระสงฆ์ในปัจจุบันถือบาตรใบใหญ่ขนาดนั้น ในอดีตใช้บาตร ปัจจุบันใช้ชิ่ง เอาชิ่งอันหนึ่งมาขอบิณฑบาต ท่านใส่บาตรด้วยอาหารเขาไม่ต้องการ เขาอยากได้เงินทอง จิตยึดติดต่อผลประโยชน์ทางวัตถุ ต่อการแสวงหาเงินทองที่รุนแรงเช่นนั้นคือการบำเพ็ญหรือ ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน เงินทองเป็นอุปสรรคที่ใหญ่ที่สุดสำหรับผู้บำเพ็ญ ที่กล่าวไปเมื่อครู่คือผู้ออกบวช แต่การบำเพ็ญต้าฝ่าไม่เน้นหนักเรื่องวัตถุแต่เน้นหนักที่จิตใจ เนื่องจาก(ท่าน)บำเพ็ญพร้อมกับทำงานอยู่ในสังคมคนธรรมดาสามัญ ดังนั้นไม่กลัวว่าท่านจะมีเงินทองมากมาย เกรงว่าท่านจะไม่ปล่อยวางจิตยึดติดต่อเงินทอง แม้บ้านของท่านจะก่อด้วยอิฐทอง ในความคิดท่านไม่มีมัน ไม่เห็นมันสำคัญการบำเพ็ญในหมู่คนธรรมดาสามัญ ทำงานอะไรก็มี ทำการค้าก็มีกำไร ไม่มีมันในใจก็ไม่เป็นไร ไม่เห็นมันสำคัญ มีหรือไม่มี ก็เหมือนกัน ท่านก็ข้ามด่านนี้แล้ว บ้านของท่านก่อด้วยทองคำได้ตามเดิม ไม่เป็นไร เรากำหนดให้ขจัดใจนี้ทิ้งไป การบำเพ็ญไม่ใช่ให้ขจัดวัตถุอะไรทิ้งไป มีเพียงเช่นนี้จึงจะสอดคล้องกับการบำเพ็ญในโลกียโลก หากบำเพ็ญกันแล้ว ใครๆก็ไม่ทำอะไรกันแล้ว สังคมจะอยู่กันอย่างไร เป็นอย่างนี้ไม่ได้ พวกเราให้ความสำคัญแต่ที่ใจคน เน้นตรงที่ใจคน ให้ท่านยกระดับชินซึ่งจริงๆ ไม่ใช่ขจัดอะไรทางวัตถุทิ้งไป จุดนี้ต้องแยกแยะให้ชัดเจนกับวิธีบำเพ็ญดั้งเดิมในอดีต แต่จะมีการทดสอบอย่างเข้มงวดทางด้านนี้เพื่อดูว่าท่านมีจิตยึดติดนี้หรือไม่

ข้าพเจ้าจะพูดถึงผู้บำเพ็ญที่บำเพ็ญอยู่ต้าฝ่านี้ของเรา ของเราก็คือหนทางเช่นนี้ ท่านต้องลดทอนใจเหล่านี้ให้เบาบาง สำหรับผู้บำเพ็ญเป็นอาชีพนอนาคต ให้มีบาตรเพียงหนึ่งใบ เดินทางด้วยเท้า ออกธุดงค์ ผ่านการทนทุกข์ทนลำบากทั้งมวลใน โลกียโลก ท่านจึงจะสามารถหยวนหมั่น ในอนาคตผู้ออกบวชต้องบำเพ็ญเช่นนี้

พูดถึงความทุกข์ความลำบาก ข้าพเจ้าจะบอกทุกท่าน เมื่อคนบำเพ็ญยอมต้องลำบากอย่างแน่อน เขาจะประสบกับความทุกข์ความลำบาก การบำเพ็ญต้าฝ้านั้นมีโชคลาภ แต่เมื่อบำเพ็ญขึ้นมาจะมีทุกข์ภัย จุดนี้แน่อน แต่โดยมากเมื่อคนได้รับเคราะห์กรรมสักเล็กน้อย ได้รับความยากลำบากสักเล็กน้อยเขาก็เข้าใจว่าเป็นเรื่องไม่ดี “ทำไมฉันไม่สบายอย่างนี้นะ ไม่สบายอย่างนั้นนะ” ถ้าท่านสุขสบายตลอดชีวิต ข้าพเจ้าขอบอกท่าน ท่านจะตกรนกรอย่างแน่อน อย่าว่าแต่สุขสบายตลอดชีวิต หากตลอดชีวิตนี้ท่านไม่ป่วยเลย ร้อยปีให้หลัง (เมื่อตายไป) ร้อยทั้งร้อยท่านจะตกรนกร การมีชีวิตอยู่ก็คือก่อกรรม ท่านไม่อาจไม่ก่อกรรม เพราะทันทีที่ท่านอ้าปาก ท่านก็อาจทำร้ายผู้อื่น คำพูดที่ออกจากปากอาจทำร้ายผู้อื่นโดยไม่ตั้งใจ เขาอาจไม่ใส่ใจเมื่อท่านว่าเขา บางทีคนอื่นที่ได้ยิน รู้สึกว่าถูกทำร้าย เมื่อคนมีชีวิตอยู่ สิ่งของที่กินเป็นสิ่งมีชีวิต กระทั่งเดินบนถนน ท่านก็จะเหยียบสิ่งมีชีวิตตาย แน่อนละ เราพูดแล้วว่า คนมีชีวิตอยู่ใน โลกท่านก็จะก่อกรรม หากท่านไม่ป่วย กรรมของท่านก็ไม่อาจสลายได้ เวลาที่คนเจ็บปวดทุกข์ทรมานขณะที่ป่วย ท่านกำลังสลายกรรมของท่านอยู่จริงๆ สลายลงไปแล้วท่านก็จะหายป่วย โดยมากเมื่อเกิดป่วยหนักครั้งหนึ่ง ผ่านไปสักระยะหนึ่งเมื่อร่างกายท่านฟื้นคืนปกติแล้ว ท่านจะพบว่าตนเองหน้าตาผ่องใสแดงเปล่งปลั่ง ทำอะไรก็ราบรื่น เพราะได้สลายกรรมของท่านออกไปแล้ว มันก็จะแปรเปลี่ยนเป็น โชคลาภ—กุศล เพราะท่านได้เจ็บปวดทุกข์ทรมานแล้ว เช่นนั้นเรื่องที่ทำจึงค่อนข้างราบรื่น ทำสำเร็จได้ง่าย คนมองไม่เห็นสิ่งเหล่านี้ ดังนั้นหากคนประสบกับความทุกข์สักเล็กน้อยก็จะรู้สึกว่าเป็นเรื่องไม่ดี ที่จริง ความทุกข์ยากความลำบากมีอะไรน่ากลัวนักหรือ แม้ว่าคนจะทุกข์ยากลำบากนึกหนึ่ง หากท่านตัดสินใจเด็ดเดี่ยวต่อสู้ต้านทานกับมัน หลังจากนั้นท่านดูสิ่งที่ท่านทำก็จะไม่เหมือนเดิมแล้ว ข้าพเจ้าว่าการบำเพ็ญก็เพียงแต่ต้องทนทุกข์ทนลำบากหนา หากท่านสามารถวางมันลง รับรองว่าท่านก็จะหยวนหมั่น พูดให้สูงหน่อยหนึ่ง หากท่านสามารถจะวางความคิดต่อความเป็นความตายลงได้ ท่านก็คือเทพจริงๆ

ในอดีตพระอมิตพุทธตรัส ท่องชื่อพุทธของข้าก็สามารถจะไปเกิดในโลกสุขาวดี จะเป็นไปได้อย่างไรนะ ความหมายของพระองค์ไม่อาจจะเข้าใจอย่างผิวเผิน ท่านท่องชื่อพุทธแล้วสามารถจะไปโลกสุขาวดี แต่ผู้คนล้วนเข้าใจคำพูดนี้ของพระพุทธอย่างผิวเผิน พุทธธรรม (ฝ่าฝ่า) มีความนัย ฌ ระดับชั้นที่ต่างกัน ท่านท่องชื่อพระพุทธของพระองค์ ก็คือการบำเพ็ญ ท่องจนสมองของท่านว่างเปล่า มีเพียงพระอ

มิตพุทธอักษรไม่กี่ตัวนี้ หนึ่งความคิดแทนหมื่นความคิด ท่องจนความคิดว่างเปล่าทั้งหมด อะไรก็ไม่มี มีเพียงพระอมิตพุทธ ขณะท่องชื่อพระพุทธรู้ท่านจะถูกรบกวนจากจิตยึดติดมากมายและการรบกวนแต่ ละชนิด ท่านจะต่อสู้ต้านทานไปไหนใหม่ จิตยึดติดทั้งหมดล้วนต้องวางลง เมื่อใจท่องจนว่างเปล่าก็จะ บรรลุถึงเป้าหมายของการบำเพ็ญท่านท่องชื่อพระพุทธรู้ก็เป็นการแสดงความเคารพศรัทธาชนิดหนึ่งต่อ พระพุทธรู้ ท่านต้องการจะไปโลกสุขาวดีท่านจึงท่อง แน่นนอนพระพุทธรู้ของโลกสุขาวดีนั้นก็ดูแลท่าน เพราะท่านกำลังบำเพ็ญพระพุทธรู้ มีความนัยที่ลึกซึ้งอยู่ข้างใน บางคนบอกว่า ก่อนตายหากคนท่อง ชื่อพระพุทธรู้ก็สามารถจะไปโลกสุขาวดี จะทำอย่างนั้นได้อย่างไรละ เมื่อท่านสามารถจะวางความคิดต่อ ความเป็นความตายลงได้ ท่านก็จะไปได้จริงๆ ความแตกต่างระหว่างคนกับเทพที่ต่างกันตรงนี้ วางความ ความเป็นความตายลงได้ท่านก็คือเทพ วางความเป็นความตายลงไม่ได้ท่านก็คือคน นี่ก็คือความแตกต่าง พวก เรามำเพ็ญไปมา ปล่อยวางจิตยึดติดทั้งหมดแล้ว เช่นนั้นมิเท่ากับความเป็นความตายก็ปล่อยวางแล้วหรือ บอกว่าในทันทีคนก็สามารถจะปล่อยวางความเป็นความตายลงได้ เช่นนั้นยังสามารถจะยึดติดกับอะไร อีกละ ใต้รับฝ่าแล้ว แม้แต่ความเป็นความตายนั้นก็ไม่ว่าง สามารถไม่เอาชีวิตได้แล้ว เช่นนั้นยังจะยึดติด อะไรได้อีก มันคือหลักการนี้เวลาที่คนกำลังจะตายตกใจกลัวมากๆ “โอ้ มันกำลังจะตายแล้ว จะหมดลม หายใจแล้ว” เขามีสภาพจิตอย่างไรนะแต่คนบางคนก่อนที่เขาจะตายไม่หวาดกลัว ปากยังท่องอมิตพุทธ อยู่ ท่านว่าเขาจะไม่ไปโลกสุขาวดีหรือ อะไรก็ปล่อยวางแล้ว โดยมูลฐานความเป็นความตายเขาไม่มี แนวคิดนี้ หนึ่งความคิดของคนนั้นมีการบำเพ็ญที่ยาวนานเป็นพื้นฐาน ความคิดของคนธรรมดาสามัญ นั้นซับซ้อนอย่างยิ่ง จิตยึดติดอะไรก็มี ณ เวลาวิกฤติของความเป็นความตายจะไม่หวาดกลัวได้อย่างไร ข้าพเจ้าว่าหลักธรรมใหญ่ (ต้าเต้า) ไม่ยุ่งยากและง่าย บอกว่ามีเรื่องมากมายที่พื้นๆ ไม่ยุ่งยาก แต่เมื่อแยก มันออกมาพูดให้ละเอียด ก็จะอธิบายออกมาได้มากมาย แต่หากจะบอกกับท่านโดยตรง ท่านก็ทำไม่ได้ ผู้คนก็ไม่สามารถจะเข้าใจได้ลึกซึ้งอย่างนั้น ล้วนแต่เข้าใจจากตัวอักษร จากชั้นผิว ดังนั้นจึงต้องบรรยาย ฝ่าไว้ให้กับทุกท่าน

บรรยายธรรม ณ ที่ประชุมฝ่าลู่ชานฟรานซิสโก

หลี่หงจื่อ

6 เมษายน ค.ศ.1997

พวกเราเพิ่งจะพบกันที่นิวยอร์ก ผ่านไปเพียงไม่กี่วัน วันนี้ก็มาพบหน้ากันที่นี่อีก เดิมทีคิดอยากจะทำให้ทุกท่านสามารถจะมีขั้นตอนหนึ่งในการซึมซับ เพราะสิ่งที่พูดครั้งก่อนนั้นสูงมาก ที่จริงระยะหลังสิ่งที่ข้าพเจ้าพูด หากท่านจะพิจารณาให้ละเอียด ท่านอาจจะรู้สึกว่สิ่งที่พูดนั้นสูงมากทีเดียว ที่จริงที่พูดไปคือแก่นแท้ เพราะมีเหตุผลหนึ่งคือพวกท่านมีความรู้สูง และมีคนส่วนหนึ่งได้ฝ่าทีหลัง แต่คนส่วนนี้ที่ได้ฝ่าทีหลังนั้นยกระดับได้เร็วมาก ข้อกำหนดต่อพวกเขาจึงสูง การยกระดับชั้นของพวกเขาจึงเร็ว ทุกท่านรู้สึกว่ามันยากสักหน่อย มีอุปสรรคมากสักหน่อย คือทุกขัณฑ์ดูเหมือนจะยากสักหน่อย นี่เป็นเรื่องที่ไม่อาจหลีกเลี่ยง วันนี้สิ่งที่ข้าพเจ้าจะพูด ส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่ไม่เคยพูดมาก่อน เพราะเวลาสำหรับการบำเพ็ญมีจำกัด ดังนั้นข้าพเจ้าหวังจะถ่ายทอดฝ่านี้ให้กับทุกท่านให้เร็วที่สุด ให้ทุกท่านได้บำเพ็ญให้เร็วที่สุดและหยวนหมั่นได้เร็วที่สุด

เมื่อวานนี้ข้าพเจ้ายังได้พูดถึงประเด็นนี้อยู่ ทุกท่านคงทราบนิทานเรื่อง [บันทึกการเดินทางสู่ตะวันตก] ของจีน เมื่อพระถัง (พระถังเสวียนจวง/พระถังซัมจั๋ง) เดินทางไปรับพระสูตรยังสวรรค์ตะวันตก เขาต้องประสบความยากลำบากนานา ทุกขัณฑ์จำนวนเก้าคุณเก้าหรือแปดสิบเอ็ดครั้ง ขาดไม่ได้แม้แต่ครั้งเดียวต้องชดเชยให้ครบจำนวน นั่นเป็นเรื่องไม่ง่ายเลย วันนี้พวกท่านได้ฝ่าง่ายเหลือเกิน ถึงแม้ไม่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ท่านซื้อตัวเครื่องบินสัปดาห์ ในเวลาไม่นานก็มาถึงแล้ว เปรียบเทียบกันแล้วฝ่านี้ได้ก่นง่ายจริงๆ แต่เมื่อบำเพ็ญขึ้นมาทีก็จะไม่ง่ายอย่างนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้พิจารณา: เขาจะศึกษาได้หรือไม่ เขาจะได้(ฝ่านี้)หรือไม่ เขาจะปฏิบัติกับฝ่านี้อย่างไร เราก็ต้องดูด้วย ไม่อาจจะลากเวลาให้ยาวออกไปมาก ในการรับรู้เข้าใจ คนยังจะต้องคิดและพิจารณากลับไปกลับมาว่าจะรับฝ่านี้หรือไม่ จะไปศึกษาดีหรือไม่ อย่างไร อย่างไร เราก็กำลังพิจารณาประเด็นนี้อยู่ ดังนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเวลาเร่งรัดสักหน่อยก็เป็นประโยชน์ ฝ่านี้ไม่ใช่ใครก็สามารถจะได้รับ เราเน้นวาสนา (หยวนเฟิน) ก็คือพูดว่า เวลาเร่งรัด บางทีคนที่ไม่ควรได้รับฝ่าเขาจะเข้ามาไม่ได้ หากเวลาลากยาวออกไปอาจเกิดปัญหาเช่นนี้ได้ คนที่ไม่ควรได้รับฝ่าอาจจะเข้ามาได้ เช่นนั้นเขาจะรบกวน บ่อนทำลายเรา เพราะเขาไม่เชื่อก็จะส่งผลการรบกวนชนิดหนึ่ง แน่นอนละ ประดูของเรานั้นเปิดออกกว้างมาก ไม่ว่าท่านจะเป็นคนอย่างไร เพียงแต่ท่านสามารถจะศึกษา เราก็จะรับผิดชอบต่อท่าน แต่เราก็ต้องดูที่ใจคนด้วย

ฝอฝากว้างใหญ่และลึกซึ่ง ฝ่าที่เราบรรยายในวันนี้ เลยล้าการรับรู้เข้าใจต่อฝอฝาตามแบบแผน เป็นการบรรยายฝอฝาของจักรวาลโดยรวม ซึ่งเป็นคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลโดยรวม แต่จักรวาลอันใหญ่โตมหึมานี้ ทุกๆ ชั้นของมันล้วนมีคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลคือ ความจริง ความเมตตา ความอดทน (เงิน ชั้น เหย็น) อันเป็นหลักการของฝ่าซึ่งจะปรากฏออกมาในเขตแดนของแต่ละชั้น และหลักการของฝอฝาในแต่ละระดับชั้นล้วนแต่ใหญ่โตมหึมา ซับซ้อนอย่างยิ่ง หากท่านคิดจะอธิบายหลักการของชั้นนั้นให้ชัดเจน อาจต้องทุ่มเททั้งชีวิตซึ่งยังไม่แน่ว่าสามารถจะอธิบายมันออกมาได้ทั้งหมด มันใหญ่โตและซับซ้อนอย่างนี้ทุกท่านทราบองค์ศากยมุนีพุทธทรงบรรยายฝอฝาจากระดับชั้นยูไลให้แก่คนให้แก่ศิษย์ผู้บำเพ็ญของพระองค์ แต่พระองค์ทรงทุ่มเทตลอดพระชนม์ชีพก็เพียงทรงบรรยายสิ่งที่เป็นของสำนักของพระองค์เท่านั้น องค์ศากยมุนีพุทธตรัสว่าการบำเพ็ญมีแปดหมื่นสี่พันวิธี ในนี้ยังไม่ครอบคลุมสายเต๋า สายเต๋าจินกล่าวหาว่าของเขายังมี สามพันหกร้อยวิธี ยังไม่ครอบคลุมวิธีบำเพ็ญของเทพชนิดนั้นของศาสนาตะวันตกที่พวกเรารับรู้เข้าใจโดยทั่วกัน นอกจากนี้แปดหมื่นสี่พันวิธีที่องค์ศากยมุนีพุทธตรัสนั้นก็เป็นการรับรู้เข้าใจในขอบเขตของระดับชั้นยูไลนี่เช่นนั้นหากเลยล้าขอบเขตนี้ละ ยังไม่รู้ว่าจะมีวิธีบำเพ็ญมากมายเพียงไร ไม่รู้ว่าจะมีพระยูไลต่างๆ และหลักการของฝอฝาที่แต่ละพระองค์ได้ประจักษ์รับรู้มากมายเพียงไร มันใหญ่อย่างยิ่ง สามารถจะพูดได้ว่าการจะบรรยาย ฝอฝาคด้วยทะเลและมหาสมุทรก็ไม่อาจจะบรรยายได้หมด จักรวาลใหญ่โตเพียงไร ฝอนี้ก็ใหญ่เพียงนั้น นี่เป็นแนวคิด

วันนี้ข้าพเจ้าเพียงแต่ใช้ภาษามนุษย์ ภาษามนุษย์ที่ง่ายๆและพื้นที่ที่สุดของวันนี้ บรรยายสภาพการณ์โดยสรุปเกี่ยวกับจักรวาลโดยรวมซึ่งกว้างใหญ่และลึกซึ่งอย่างยิ่ง หากจะสามารถเข้าใจฝอนี้ทั้งหมดได้อย่างแท้จริง และสามารถจะบำเพ็ญอยู่ในฝอนี้ ความสูงและลึกซึ่งของสิ่งที่พวกท่านประสบและรับรู้ได้นั้น มันยากที่จะบรรยายออกมาด้วยภาษา ขอเพียงท่านบำเพ็ญ ท่านจะค่อยๆประสบและรับรู้มากขึ้นเรื่อยๆ ท่านอ่าน “จ้วนฝ่าหลุน” ท่านอ่านยิ่งมากท่านจะยิ่งเข้าใจ หากท่านมีรากฐาน(เกินจี)ดีในต้าฝานี้มีมากพอที่ท่านจะบำเพ็ญจริงๆ ท่านคิดจะบำเพ็ญให้สูงเพียงไร ฝอนี้ก็จะใหญ่เท่านั้น ฝอนี้กว้างใหญ่ไพศาลนัก ทุกท่านทราบ ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ในหนังสือ“จ้วนฝ่าหลุน” แล้ว ข้าพเจ้ากล่าวไว้ในนั้นว่าหลักการของฝอนี้กว้างใหญ่ไพศาลอย่างยิ่ง เบื้องหลังของทุกตัวอักษรที่ท่านอ่าน ล้วนมีพุทธ เต๋า เทพซ้อนอยู่เป็นชั้นๆ นับจำนวนไม่ถ้วน มากจนนับไม่ถ้วนเพราะแต่ละระดับชั้นมีหลักการของแต่ละระดับชั้น แต่ละชั้นมีพุทธ เต๋า เทพของแต่ละชั้นคงอยู่ ท่านลองคิดดูฝอนี้ควรจะใหญ่เพียงไร ที่จริงข้าพเจ้าก็เพียงอธิบายให้พวกท่านโดยสรุป ความเข้าใจอย่างแท้จริงนั้นต้องอาศัยตัวท่านไปรับรู้ ไปบำเพ็ญ ไปเข้าใจในการบำเพ็ญจริง ดังนั้นหลักการนี้ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน อย่าได้รู้สึกเป็นอันขาดว่า “จ้วนฝ่าหลุน” หนังสือเล่มนี้ท่านได้อ่านแล้ว ทำเคลื่อนไหวก็ฝึกเป็นแล้ว ก็เพียงพอแล้ว เมื่อรู้ว่าดีก็ฝึกตามกันไปก็จบเรื่องกัน หากท่านคิดจะยกระดับ ทั้งหมดต้องอาศัยหนังสือเล่มนี้ ดังนั้นท่านต้องอ่านซ้ำ

แล้วซ้ำอีก การอ่านหนังสือเล่มนั้นท่านก็กำลังรับรู้เข้าใจ ก็กำลังยกระดับ บวกกับวิธีสู่ความสำเร็จของเรา--ฝึกพลัง(กง) ท่านก็จะยกระดับชั้นของท่านอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นอย่าได้รู้สึกเป็นอันขาดว่าท่านอ่านหนึ่งรอบแล้ว รู้สึกว่าดี ฝึกตามทุกคน ฝึกพลัง(กง)ก็ไม่ขาดตอน แต่ว่าฟ้านี้สำคัญอย่างยิ่ง จะต้องทุ่มเทกับการศึกษาฟ้า

จักรวาลนี้ใหญ่โตและ โครงสร้างก็ซับซ้อนอย่างนี้ ข้าพเจ้าได้อธิบายโครงสร้างของมิติให้กับทุกท่านแล้ว อย่างเช่นสสารนั้นประกอบขึ้นจาก โมเลกุลและอนุภาคที่จุลทรรศน์ยิ่งขึ้น มิติที่เรารับรู้เข้าใจก็ประกอบขึ้นจากอนุภาคเหล่านี้ ปัจจุบันอนุภาคที่วิทยาศาสตร์รับรู้เข้าใจมีโมเลกุล อะตอม นิวตรอน นิวเคลียสอะตอม อิเล็กตรอน จากนั้นยังมีควาร์ก นิวทริโน (เล็ก)ลงไปอีกคืออะไรวิทยาศาสตร์ปัจจุบันก็ไม่รู้แล้ว ฉะนั้นสิ่งที่ข้าพเจ้าพูดคือ เขตแดนของแต่ละชั้นของอนุภาคเช่นนี้คงอยู่นั้น เราต้องเรียกมันว่าเป็นระนาบชั้นหนึ่ง ที่จริงอนุภาคไม่ใช่กระจายอยู่บนระนาบ แต่ปกคลุมอยู่ทั่วทุกที่ของแต่ละระดับชั้น ไม่ใช่บนระนาบ มนุษย์ไม่มีคำศัพท์นี้ ดังนั้นจึงเรียกมันเป็นระนาบ ได้แต่บรรยายเช่นนี้ ก็คือในเขตแดนนี้ เขตแดนของอนุภาคชั้นนั้นมันประกอบขึ้นเป็นหนึ่งมิติ ระหว่างอนุภาคและอนุภาคคือมิติ และอนุภาคโดยตัวมันเองข้างในก็คือมิติ ขณะที่อนุภาคก็สามารถประกอบขึ้นเป็นอนุภาคขนาดใหญ่และเล็กแตกต่างกัน ในหนึ่งอนุภาคเดียวกัน ระหว่างอนุภาคใหญ่และเล็กที่แตกต่างกันก็เป็นมิติ นี้ก็คือมิติโดยสรุปที่ข้าพเจ้าได้อธิบายให้กับทุกท่านครั้งก่อน

ที่ผ่านมา(ข้าพเจ้า)ได้พูดมาโดยตลอดว่าระหว่างอะตอมถึง โมเลกุลมันเป็นมิติหนึ่งที่กว้างใหญ่ พวกเรามนุษย์มีชีวิตอยู่ระหว่างชั้นของอนุภาคที่ใหญ่ที่สุดซึ่งประกอบขึ้นจากโมเลกุล และดาวเคราะห์ที่เรามองเห็นซึ่งเป็นชั้นของอนุภาค มนุษย์มีชีวิตอยู่ในมิตินี้ ดาวเคราะห์มันก็เป็นอนุภาคหนึ่ง ที่ใหญ่ขึ้นไปอีก ทางข้างเผือกนั้นมันก็มีเปลือกนอก ทางข้างเผือกนั้นกับทางข้างเผือกนับจำนวนไม่ถ้วนก็เช่นกัน กระจายตัวอยู่ในจักรวาล มันจะประกอบขึ้นเป็นมิติหนึ่งใหม่ มันก็เชื่อมโยงกัน เช่นนั้นข้างนอกทางข้างเผือกยังมีขอบเขตของจักรวาลหนึ่ง เช่นนั้นขอบเขตของจักรวาลนี้มันเป็นอนุภาคชั้นหนึ่งหรือไม่ละ มันก็เป็นอนุภาคชั้นหนึ่ง จักรวาลนี้ใหญ่โตนัก ใหญ่โตเสียจนไม่อาจจะบรรยายได้และ สามพันจักรวาลเหมือนเช่นจักรวาลที่เราอาศัยอยู่ก็ประกอบขึ้นเป็นชั้นของจักรวาลที่ใหญ่ยิ่งขึ้น ซึ่งมีเปลือกภายนอก มันก็เป็นชั้นอนุภาคของจักรวาลที่ใหญ่ยิ่งขึ้นไปอีกในขณะที่อนุภาคที่ข้าพเจ้าพูดไปนั้นขยายจากเพียงจุดหนึ่ง ที่จริงอนุภาคแต่ละชั้นนั้นกระจายตัวอยู่ทั่วทั้งร่างกาย(เทียนถี้) อย่างไรก็ตาม แม้แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าเพิ่งพูดไปนั้นก็เพียงจักรวาลสองชั้นเท่านั้น พวกท่านก็รู้สึกว่ามันไม่อาจจะจินตนาการได้แล้ว ที่จริงวิทยาศาสตร์ของมนุษย์ในอนาคตก็ไม่อาจจะรับรู้เข้าใจได้ มนุษย์ไม่อาจจะรับรู้เข้าใจได้สูงเพียงนั้น ตลอดไป กระทั่งขอบเขตที่กล่าวไปนั้น ชั้นของอนุภาคนี้มันก็เป็นเพียงฝุ่นละอองเม็ดหนึ่ง และยังเป็น

เพียงฝุ่นละอองเม็ดเล็กๆ ท่ามกลางจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลนี้ ท่านว่าจักรวาลนี้มันใหญ่โตเพียงไร ที่ผ่านมาถึงที่ข้าพเจ้าพุดกับทุกท่านมาโดยตลอดก็คือมิติชนิดนี้

ครั้งก่อนข้าพเจ้าก็ได้พุดถึงองค์ประกอบของมิตินี้ นอกเหนือจากมิติชนิดนี้ระหว่างอะตอมกับ โมเลกุลและระหว่างดาวเคราะห์กับ โมเลกุลแล้ว ในแต่ละชั้นของอนุภาคอะตอมก็จะประกอบขึ้นเป็น อนุภาคขนาดใหญ่และเล็กที่ต่างกันด้วย ฉะนั้นในชั้นของอนุภาคที่ขนาดใหญ่และเล็กต่างกันเหล่านี้มัน ก็เป็นมิติด้วย เป็นต้นว่า โมเลกุล โดยปกติตามที่เรารู้กันระหว่าง โมเลกุลกับอะตอมนั้นเป็นมิติ เช่นนั้นถ้า อะตอมประกอบขึ้นเป็น โมเลกุลละ ก็ต้องมีอะตอมจำนวนมากๆ เรียงตัวเข้าด้วยกันที่จะประกอบขึ้นเป็น โมเลกุล เช่นนั้นถ้าชั้นของอนุภาคที่ใหญ่ยิ่งขึ้นซึ่งประกอบขึ้นจากอนุภาคของอะตอมที่จำนวนน้อยกว่า สักหน่อยละ ระหว่างมันกับอนุภาคที่ใหญ่ยิ่งขึ้นซึ่งประกอบขึ้นจากชั้นอนุภาคอะตอมที่จำนวนมากก็จะ เป็นมิติอีกชั้นหนึ่ง เพราะข้าพเจ้าพุดแล้วว่า โมเลกุลสามารถประกอบขึ้นเป็น สิ่งของชั้นผิวที่สุดเหมือน เช่นวัตถุใดๆ ที่คนเรามองเห็น รวมทั้งเหล็กกล้า เหล็ก น้ำ อากาศ ท่อนไม้ รวมถึงร่างกายมนุษย์เรา นี่คือ สสารชั้นผิวที่มนุษย์สามารถมองเห็น มันประกอบขึ้นจากชั้นของอนุภาคที่ใหญ่ที่สุดซึ่งประกอบขึ้นจาก โมเลกุล เช่นนั้น โมเลกุลยังประกอบขึ้นเป็นอนุภาคชั้นที่สองที่นับถอยหลังลง ไปแล้วเล็กกว่าอนุภาค ของโมเลกุลที่ใหญ่ที่สุดนี้เพียงเล็กน้อย มันยังสามารถประกอบขึ้นเป็นอนุภาคชั้นที่สามที่นับถอยหลัง ลงไป ล้วนแต่ประกอบขึ้นจากโมเลกุล เนื่องจากโมเลกุลสามารถประกอบขึ้นเป็นอนุภาคขนาดใหญ่ และเล็กแตกต่างกัน ฉะนั้นระหว่างพวกมันด้วยตนเองก็เป็นมิติ ฉะนั้นจักรวาลนี้จึงซับซ้อนอย่างยิ่ง ยัง ไม่เพียงสิ่งเหล่านี้ เพราะในมิติแต่ละชั้นมันยังมีที่เป็นแนวตั้ง ก็เป็นมิติในระดับชั้นที่แตกต่างกัน ก็คือ พุดว่า มันมีระดับชั้นของมิติที่แตกต่างกันเหมือนเช่นสวรรค์ชั้นต่างๆ ที่ศาสนารับรู้เข้าใจ และในมิติ ณ ระดับชั้นที่แตกต่างกันยังมีโลกสวรรค์เป็นหน่วยๆ ที่แตกต่างกันคงอยู่ มันซับซ้อนอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าเพียง อธิบายปรากฏการณ์ที่เป็นอยู่โดยทั่วไปให้กับทุกท่าน

ที่จริงนอกเหนือจากมิติชนิดนี้แล้วยังมีมิติที่หายาชนิดหนึ่ง ก็คือมิติชั้นผิว ข้าพเจ้าพุดกับทุกท่าน เสมอ... แน่นอนครั้งก่อนก็มีคนถามว่า ในบทความหนึ่งใน [จึงจึงเหยาจื่อ] ข้าพเจ้ากล่าวว่าจะตั้งคนมนุษย์ อยู่ ณ จุดศูนย์กลางที่สุด ณ ชั้นนอกที่สุด ณ ชั้นผิวที่สุด เขาไม่เข้าใจความหมายว่าอย่างไร ความหมาย ของชั้นผิวที่สุดนั้น หากจะพุดตามหลักการของจักรวาลนี้ มันไม่มีข้างในและข้างนอก และไม่มีแนวคิด ของใหญ่และเล็กชนิดนั้นที่มนุษย์รับรู้เข้าใจกัน มันต่างกันอย่างสิ้นเชิงกับแนวคิดของมนุษย์เรา วันนี้ ข้าพเจ้าก็จะพุดถึง “ข้างนอก” นี้สักหน่อย ทำไมจึงพุดว่ามนุษย์อยู่ ณ ชายขอบที่สุด ด้านนอกที่สุด หมายความว่าอะไรหรือ ก็คือนอกเหนือจากมิตินี้ที่ข้าพเจ้าพุดถึงก่อนหน้าแล้ว ยังมีมิติอีกชนิดหนึ่ง มิติ ชนิดนี้ก็เหมือนกับมิตินี้ที่พวกเรามนุษย์คงอยู่ในวันนี้ซึ่งแตกต่างจากมิติที่เทพอยู่อย่างสิ้นเชิงมิติที่

ข้าพเจ้าพูดก่อนหน้านี้ล้วนแต่ประกอบขึ้น โดยสสารพลังงานสูงที่จุลทรรศน์ยิ่งกว่า แต่มีคตินี้ที่ข้าพเจ้าพูดในวันนี้ล้วนประกอบขึ้นจากสสารชั้นผิว และข้างในสสารชั้นผิวเหล่านี้ก็มีธาตุที่แตกต่างกันมากมาย มีอนุภาคที่ต่างกันคงอยู่ มีดิชั้นผิวที่พิเศษอย่างมากนี้ก็เหมือนมนุษย์เรา ข้างในร่างกายท่านมีเซลล์ที่ใหญ่และเล็กขนาดต่างๆ กัน และสามารถเรียกได้ว่าเป็นอนุภาค เซลล์ชั้นผิวก็มีผิวหนังหนึ่งชั้น เช่นนั้นเรื่อยไปจนถึงชั้นผิวของผิวหนังที่ประกอบขึ้นจากอนุภาคของผิวหนังของร่างกายมนุษย์เรา ผิวหนังของอนุภาคชั้นผิวของร่างกายมนุษย์ที่ประกอบขึ้นเป็นผิวกายของมนุษย์ ผิวกายผืนนี้ภายใต้จุลทรรศน์มากๆ มันก็เป็นมิติที่กว้างใหญ่ไพศาลมากๆ ข้างในร่างกาย อนุภาคของผิวหนังนั้นที่ประกอบขึ้นเป็นองค์ประกอบของเนื้อนั้นแตกต่างโดยสิ้นเชิงกับโครงสร้างข้างในชั้นผิว จักรวาลนี้ก็เป็นอย่างนี้ แน่นอมนับชับซ้อนมาก มิตินี้ที่มนุษย์เราดำรงอยู่นั้นมันมีลักษณะเป็นอย่างไรหรือ เช่นว่าทั้งหมดนั้นประกอบขึ้นโดยอนุภาค ไม่ว่าจะเป็อนุภาคที่ใหญ่เพียงไรถึงอนุภาคที่เล็กเพียงไร แต่ละอนุภาคล้วนมีเปลือกนอก

ที่จริงวันนี้สิ่งที่ข้าพเจ้าจะพูดกับทุกท่านก็เกี่ยวกับเปลือกนอกนี้ และแม้ว่าเปลือกนอกเหล่านี้คืออนุภาคห่ออนุภาค อนุภาคห่ออนุภาค บางอนุภาคดูเหมือนจะอยู่ข้างใน โลกก็อยู่ ณ ตำแหน่งศูนย์กลางที่จริงพวกมันล้วนจัดอยู่ข้างนอก นี่ก็คือเหตุใดข้าพเจ้าจึงพูดว่ามนุษย์อยู่ข้างนอกที่สุด พวกมันล้วนจัดอยู่ข้างนอกที่สุด เพราะพวกมันล้วนสัมพันธ์กับเปลือกชั้นผิวที่ข้างนอกที่สุด เปลือกชั้นผิวเป็นระบบที่เป็นเอกเทศ จักรวาลมีเปลือกนอกที่ใหญ่ที่สุด พวกมันล้วนสัมพันธ์กับเปลือกนอกที่สุดนี้ มิติที่ร่างกายนี้ของมนุษย์เรากงอยู่ก็เป็นรูปแบบชนิดนี้เช่นกัน ในมิตินี้มีลักษณะเด่นของมิตินี้ มันแตกต่างจากโลกสวรรค์นั้นของเทพ และแตกต่างจากมิตินั้นที่ข้าพเจ้าอธิบายก่อนหน้านี้โดยสิ้นเชิง อย่งไรก็ตามสสารทั้งหมดที่มีอยู่ข้างในจักรวาลล้วนมีแหล่งที่มาจากมิติเหล่านี้

วันนี้ยังมีคนถามข้าพเจ้าเรื่องการจูดรูป ข้าพเจ้าว่าสสาร ณ ฟังนี้เมื่อสลายไปแล้ว วัตถุ ณ ฟังนั้นก็จะเป็นอิสระและถูกปล่อยออกไป ในเวลาเดียวกันวัตถุที่ฟังนี้ก็สามารจะไปฟังนั้นได้ ฉะนั้นกล่าวสำหรับสสารที่ฟังนี้มันมีค่าต่อฟังนั้นมากเพราะสสารที่ฟังนี้เมื่อผ่านการเผาไหม้จะเกิดการเปลี่ยนแปลง มันแตกต่างจากสสารเมื่อมันอยู่ฟังนี้แล้ว ที่ผ่านมาข้าพเจ้าเคยพูดประโยคหนึ่ง ข้าพเจ้าพูดว่า: ท่านบำเพ็ญอยู่บนโลกและสามารถนำดินหนึ่งกำมือกลับไป เบื้องบนจะรู้สึกที่ท่านยอดเยี่ยม นี่ก็คือความหมาย คนเขาพูดว่าโลกสุขาวดีทองคำจะมีอยู่ทั่วทุกหนแห่ง ฉะนั้นหากท่านไปถึงโลกสุขาวดีท่านจะพบว่าที่นั่นไม่มีแม้แต่หินสักก้อน ฝุ่นสักเม็ด เช่นนั้นจากโลกของสสารนี้หากท่านนำไปได้สักเล็กน้อย มันก็จะมีค่าอย่างยิ่ง มนุษย์เรามีคำพูดประโยคหนึ่งว่า สิ่งที่มีอยู่น้อยจะมีค่า สิ่งที่มีอยู่น้อยนั้นเป็นของหายาก แน่นอมนันที่จริงไม่แน่ว่าจะเป็นเช่นนี้เสมอไป ก็พูดในความหมายนี้ เพราะสสารทั้งหมด

ข้างในนั้นมีแหล่งที่มาจากที่นี่ แน่นอนละ ไม่ได้บอกว่าต้องการให้มนุษย์เราทำเรื่องนี้กัน โดยเฉพาะ ทว่า กลไกบังคับในจักรวาลนี้กำลังก่อผลอยู่

ข้าพเจ้าอธิบายชั้นผิวที่ประกอบขึ้นเป็น โลกเพิ่มอีกสักหน่อย ก็คือดาวเคราะห์นี้ที่เรามองเห็น ด้วยดวงตา ขณะที่ดาวเคราะห์แต่ละดวงมีมิติอื่นๆ ของมัน และเป็นมิติที่ประกอบขึ้นโดยอนุภาคขนาดต่างๆ กันมากมาย แต่มิติชั้นผิวที่ใหญ่ที่สุดนี้ที่ประกอบขึ้นโดยอนุภาค ก็คือเปลือกของมัน ชั้นผิวที่สุดของมัน เมื่อครู่ข้าพเจ้าเอาร่างกายมนุษย์มาเปรียบเทียบ จักรวาลนี้ที่มนุษย์เราอาศัยอยู่ ก็คือเปลือกนอกของจักรวาลนี้

ฉะนั้นจักรวาลนี้ใหญ่โตเหลือเกิน อันที่จริงพวกเราก็อยู่ ณ ศูนย์กลางของจักรวาลนี้ แต่เมื่อครู่ข้าพเจ้าพูดแล้ว แม้ว่าดูเหมือนอนุภาคจะถูกโอบล้อมด้วยอนุภาคที่แตกต่างกัน ที่จริงท่านก็ยังอยู่ข้างนอก เนื่องจากโครงสร้าง สสาร ความสัมพันธ์กันของมิตินี้ที่ท่านคงอยู่นั้น ล้วนเป็นระบบชนิดนั้นของมิติภายนอก ได้รับการควบคุมจากมิติข้างนอก มันเป็นสภาพการณ์เช่นนี้ นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังเคยพูดว่า องค์ศาสน์พุทธตรัสว่าข้างในหนึ่งเม็ดทรายมีโลกใหญ่สามพันใบ ที่จริงองค์ศาสน์พุทธก็กำลังตรัสว่าข้างในมิติจุลทรรศน์ที่ประกอบขึ้น ณ ชั้นผิวอนุภาคของทรายเม็ดนั้นมีโลกที่แตกต่างกันมากมายคงอยู่ แต่ข้าพเจ้าจะบอกทุกท่านให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในวันนี้ ก็คือเปลือกนอก --- ผิวหนังของทรายเม็ดนี้รวมทั้งเปลือกนอกของอนุภาคแต่ละชั้นที่ประกอบขึ้นเป็นเม็ดทรายกับมิติสสารของเรา ณ ผังนี้มันเป็นระบบเดียวกัน ชีวิตมากมายภายในอนุภาคใหญ่และเล็กที่แตกต่างกันซึ่งประกอบขึ้น โดยโมเลกุลนั้น มีลักษณะและรูปแบบเหมือนกับของชีวิตมนุษย์เราทุกประการ ก็คือพูดว่าคนๆ นั้นที่คงอยู่ในเม็ดทรายนั้น เหมือนกับมนุษย์เราทุกประการ มีคนผิวดำ มีคนผิวขาว มีคนผิวเหลือง และในอนาคตพวกท่านจะประหลาดใจที่พบว่าการแต่งกายของพวกเขาทั้งหมดไม่แตกต่างจากคนเราในยุคอดีต นอกจากนี้ โลกของพวกเขา ณ ระดับจุลทรรศน์ยิ่งขึ้นจะมีการเปลี่ยนแปลงโดยรวมชนิดหนึ่งเกิดขึ้น การเปลี่ยนแปลงชนิดนี้ที่ผ่านมาไม่ได้มีการพูดถึงมาก่อน ก็คือโลกจุลทรรศน์ที่แตกต่างกันก็มีขอบเขตของร่างกาย(เทียบถึ)ที่แน่นอน สิ่งทีกล่าวไปคือขอบเขตของร่างกาย(เทียบถึ)ที่ประกอบขึ้นจากอนุภาคของเม็ดทราย

ชีวิตเหล่านั้นที่คงอยู่ใน โลกจุลทรรศน์ที่ข้าพเจ้าพูดไปนั้น พวกมันก็เป็นอีกหนึ่งระบบ ก็เป็นระบบของชีวิตในอีกหนึ่งร่างกาย(เทียบถึ) ข้างในเขาก็มีพระพุทธ เต่า เทพและมนุษย์ สัตว์ สสาร ภูเขา น้ำ ท้องฟ้า พื้นดิน อากาศกับสสารทั้งหมดที่คงอยู่ในจักรวาลจุลทรรศน์นั้นของพวกเขา และยังมีโลกอย่างนี้ที่จุลทรรศน์ยิ่งขึ้น จุลทรรศน์ยิ่งขึ้นคงอยู่ ดังนั้นในอดีตเรามีผู้บำเพ็ญมากมายเคยเห็นพระพุทธออกมาจากโลกจุลทรรศน์นั้น ออกมาจากโลกจุลทรรศน์ของเม็ดทรายที่เล็กๆ ดิน ก้อนหินนั้นๆ พระพุทธองค์นั้นสามารถเปลี่ยนพระองค์ให้ใหญ่มาก ข้างในระบบที่เล็กกว่าระบบนี้หนึ่งชั้นก็มีพระพุทธ

เต๋า เทพ มนุษย์ พระพุทธเหล่านั้นก็สามารถจะแปรเปลี่ยนพระองค์ออกมาด้วย สามารถมาถึงโลกของเรา เพราะพระองค์เป็นพระพุทธหนา พระองค์สามารถแปรเปลี่ยนให้ใหญ่โตเพียงใดหรือ ใหญ่ที่สุด พระองค์สามารถแปรเปลี่ยนให้ใหญ่เท่ากับทางช้างเผือก แล้วแปรเปลี่ยนให้เล็กละ ก็จะเล็กจนไร้ร่องรอย เพราะพระองค์เป็นพระพุทธในโลกจุลทรรศน์นั้น ซึ่งแตกต่างกัน โดยสิ้นเชิงกับพระพุทธในร่างนา(เทียนถี้)ของเรา แต่จะมีรูปลักษณะเหมือนกัน ข้อกำหนดของการบำเพ็ญก็เหมือนกันทั้งหมด มีความยิ่งใหญ่เหมือนกัน และอยู่ภายใต้ฝ่านี้ของเงิน ชัน เหยินซึ่งเชื่อมโยงจากบนลงล่างเช่นกัน

จักรวาลนี้ช่างล้ำลึกและมหัศจรรย์อย่างเหลือเชื่อ และในร่างนา(เทียนถี้)ที่เล็กยิ่งๆ กว่า มันยังมีพระพุทธ เต๋า เทพ มนุษย์ สสารที่เล็กยิ่งกว่าคงอยู่ แต่ชีวิตไม่ใช่มีอยู่เพียงในหนึ่งเม็ดทราย แต่มีอยู่ทั่วไปในจักรวาล คือในสสารทั้งหมด ทั้งอนุภาคขนาดใหญ่และเล็ก ทั้งด้านในและด้านนอก และในเปลือกของอนุภาคทั้งหมด เช่นนั้นเมื่อครู่ข้าพเจ้าพูดไปคือระดับจุลทรรศน์ เมื่อร่างนา(เทียนถี้)ที่ใหญ่โตนี้ใหญ่โตไปถึงระดับที่แน่นอนหนึ่งแล้ว ก็จะเลยล้ำขอบเขตของร่างนา(เทียนถี้)นี้ของเรา และขอบเขตของร่างนา(เทียนถี้)นี้ก็ไม่อาจจะใช้คำศัพท์ “จักรวาล” นี้มาสรุป มันแตกต่างจากแนวคิดนี้โดยสิ้นเชิง เมื่อจักรวาลใหญ่โตไปถึงชายขอบที่แน่นอนหนึ่งแล้ว ในทันใดจักรวาลก็ไปถึงที่ๆ ว่างเปล่าแห่งหนึ่ง ที่ซึ่งไม่มีอะไรเลย จากนั้นไกลออกไปอีกก็จะพบว่ามีร่างนา(เทียนถี้)ที่ใหญ่ยิ่งขึ้นคงอยู่อีก ซึ่งแตกต่างจากร่างนา(เทียนถี้)ของเราอย่างสิ้นเชิง ร่างนา(เทียนถี้)ที่ข้าพเจ้าพูดถึงนี้เลยล้ำอย่างสิ้นเชิงจากแนวคิดของจักรวาลนี้ของเรา ฉะนั้น พระพุทธ เต๋า เทพเหล่านั้นในร่างนา(เทียนถี้)ที่ใหญ่ยิ่งขึ้นก็จะใหญ่โตเป็นพิเศษ พระองค์มองดูพวกเราที่เหมือนที่เรามองดูพระพุทธ เต๋า เทพ มนุษย์ สิ่งของข้างในโลกจุลทรรศน์ หรือร่างนา(เทียนถี้)ระดับจุลทรรศน์ ดังนั้นพวกเขาก็เป็นอีกระบบหนึ่งต่างหาก นั่นจะใหญ่โตอย่างเหลือเชื่อ ไม่ต้องพูดถึงว่าเรามองดูมนุษย์เรา มองดูร่างนา(เทียนถี้)นี้ของเราอย่างไร ก็เหมือนที่เรามองดูวัตถุโบราณที่ถูกขุดพบออกมาอย่างนั้น เขาจะรู้สึกประหลาดใจมาก และรู้สึกล้ำลึกและมหัศจรรย์มาก และก็รู้สึกดีมาก น่าสนใจมาก เขารู้สึกว่าชีวิตล้ำลึกและมหัศจรรย์ไม่มีที่สิ้นสุด ข้างในร่างนา(เทียนถี้)ที่เล็กๆ นี้ก็เต็มไปด้วยพลังชีวิต ท่านเหล่านั้นก็เห็นเป็นเช่นนี้ แต่เขากลับไม่มีแนวคิดภายในขอบเขตของร่างนา(เทียนถี้)ชนิดนั้นคงอยู่เหมือนชีวิตเช่นเรามี ไม่มีเลย ในสายตาของเขา ท่านก็คือชีวิตระดับจุลทรรศน์ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเขาแม้แต่น้อย ดังนั้นผู้บำเพ็ญจำนวนมากของเราก็มีความรู้สึกเช่นเดียวกันเสมอเมื่อพวกเรามองเห็นทัศนียภาพนั้นในก้อนหิน ในเม็ดทราย กระทบในอนุภาคระดับจุลทรรศน์ที่เล็กยิ่งกว่า

ผู้ฝึกของเราบางคนเมื่อตาทิพย์เปิด มองเห็นข้างในตาทิพย์ของตนเองมีภูเขามีน้ำ ตนเองกำลังวิ่งออกสู่ภายนอก วิ่งออกสู่ภายนอกอย่างรวดเร็วมาก วิ่งผ่านภูเขา แม่น้ำมากมาย กระทบวิ่งผ่านเมืองต่างๆ

มากมาย ริงออกสู่ภายนอกจากคาทิกซ์โดยตลอด ทศนียภาพที่ท่านเห็น ข้าพเจ้าขอบอกท่าน มันไม่ใช่มาจากข้างนอก จริงๆ แล้วนั่นคือรูปแบบการคงอยู่ของ โลกนั้นที่ประกอบขึ้นจากเซลล์ข้างในสมองนี้ของท่านกับอนุภาคระดับจุลทรรศน์ยิ่งกว่า ข้าพเจ้าพูดเสมอว่า หากท่านสามารถมองเห็น ท่านจะพบว่าบนขนเส้นหนึ่งก็อาจมีเมืองต่างๆ มากมาย และข้างในอาจมีรถไฟ รถยนต์กำลังวิ่งอยู่ ฟังแล้วเหลือเชื่อ โลกนี้ก็เป็นโลกที่ใหญ่โตและซับซ้อนอย่างยิ่งเช่นนี้ และแตกต่างจากการรับรู้เข้าใจของวิทยาศาสตร์ปัจจุบันของเราอย่างสิ้นเชิง ข้าพเจ้าพูดเสมอว่า วิทยาศาสตร์ปัจจุบันนั้นพัฒนาขึ้นมาจากการรับรู้เข้าใจที่ไม่สมบูรณ์และจุดพื้นฐานที่ผิดตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง ดังนั้นมันได้แต่จำกัดอยู่ในกรอบๆ นี้ หากจะพูดถึงวิทยาศาสตร์ที่แท้จริง หากจะพูดจากความเข้าใจในสภาพของชีวิตและสสารในจักรวาลนี้ วิทยาศาสตร์ปัจจุบันยังนับไม่ได้ว่าเป็นวิทยาศาสตร์ เพราะหากจะใช้หนทางของวิทยาศาสตร์นี้ (มนุษย์) จะไม่สามารถค้นคว้าความลึกลับและมหัศจรรย์ของจักรวาลนี้ได้ตลอดไป มนุษย์เชื่อแต่ว่าตัวมนุษย์เป็นชีวิตเพียงหนึ่งเดียวในจักรวาล มนุษย์ช่างน่าสงสารนัก ช่างน่าสงสารถึงระดับนี้ การคงอยู่ของมนุษย์ต่างดาวโดยแท้จริงมนุษย์ต่างดาวเคยมาถึงโลกของเราแล้ว รูปถ่ายก็จับภาพได้แล้ว มนุษย์ยังไม่เชื่อ มนุษย์ก็ถูกพันธนาการจากวิทยาศาสตร์นี้ไว้แล้ว คนที่ทำงานด้วยความรู้สึกไม่ใช่การทำวิจัย แต่สติสัมปชัญญะไม่ชัดเจน เขายินดีที่จะเชื่อในสิ่งที่คนยอมรับแล้ว ไม่ว่าจะมันจะถูกต้องอย่างแท้จริงหรือไม่ และยินดีที่จะเชื่อสิ่งที่ได้เรียนจากในหนังสือเท่านั้น นี่คือรูปแบบของมิตินิดนี้ที่ข้าพเจ้าพูด เนื่องจากภาษามนุษย์นั้นค่อนข้างจำกัด ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการบรรยายออกมาได้ลำบากมาก ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าพวกท่านฟังเข้าใจหรือไม่ (เสียงปรบมือ)

พระพุทธ เต้า เทพที่เราเข้าใจ รวมทั้งมนุษย์เรา และสสารทั้งหมดที่เรามองเห็นคงอยู่ในมิติ ในนี้ครอบคลุมถึงจักรวาลจำนวนนับไม่ถ้วน จักรวาลจำนวนไม่อาจคณานับได้ คำนวณด้วย “จ้าว” (ตัวเลขหนึ่งล้านล้าน) ก็ไม่อาจจะคำนวณได้ ขอบเขตของร่างกาย(เทียณถ์)ที่ใหญ่ขนาดนี้ มันเป็นระบบหนึ่งที่เป็นเอกเทศ(อิสระ) เช่นนั้นเมื่อเลยล้าระบบนี้ออกไปยังมีร่างกาย(เทียณถ์)ที่ใหญ่ขึ้นไปอีกคงอยู่ มันก็เป็นระบบที่เป็นเอกเทศ(อิสระ) เช่นนั้นเลยล้าจากมันออกไปยังมีระบบที่ใหญ่ยิ่งขึ้น ใหญ่ยิ่งขึ้น ใหญ่ยิ่งขึ้นคงอยู่ จักรวาลนี้ก็คือใหญ่โตมหัพราขนาดนี้ และในโลกลจุลทรรศน์ มันก็เป็นจุลทรรศน์อย่างยิ่ง จุลทรรศน์อย่างยิ่ง ณ ที่ซึ่งมนุษย์เรามีชีวิตอยู่นั้นเกือบจะเป็นตำแหน่งศูนย์กลาง ไม่ว่าจะดูจากมหทรรศน์หรือจุลทรรศน์ โลกมนุษย์อยู่ ณ ตำแหน่งเกือบจะศูนย์กลาง และอนุภาคที่แตกต่างกันประกอบขึ้นเป็นมิติที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ยังมีโลกชั้นผิวที่ประกอบขึ้น โดยอนุภาคที่พิเศษต่างๆ ทุกท่านทราบ เมื่อข้าพเจ้าอยู่ที่ประเทศจีนมีผู้ฝึกบอกว่า ศิษย์บางคนจิตหลักออกจากร่างเข้าไปท่องในอวกาศของมิติสสารนี้ของเรา แต่ทำไมเขาไม่เห็นโลกของพระพุทธ และไม่เห็นโลกของเทพละ สิ่งที่เขาเห็นทั้งหมดคือทศนียภาพที่แท้จริงของมิติสสารนี้ของเรา กลับไม่มีเทพ เพราะเขาได้เข้าไปในเปลือกชั้น

ผิวในมิติเช่นนี้ คือมิติที่มนุษย์มีชีวิตอยู่ คือรูปแบบของมิติสสารหนึ่งเช่นนี้ของเรา ที่เขาเห็นคือสภาพการณ์เช่นนี้ นี่คือรูปแบบการคงอยู่ของมิติอย่างนี้ที่ข้าพเจ้าพูด

พวกเรายังมีผู้ฝึกบางคนเคยถามข้าพเจ้าเช่นนี้: ชีวิตมนุษย์เกิดมาอย่างไร เนื่องจากข้าพเจ้าได้พูดถึงจุดกำเนิดของสสาร ข้าพเจ้าก็จะพูดถึงคำถามนี้สักหน่อย ทุกท่านอย่าได้คิดว่าข้าพเจ้ากำลังพูดเรื่องวิทยาศาสตร์ ฟอผ่าครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง เมื่อก่อนข้าพเจ้าเคยพูดเกี่ยวกับจุดกำเนิดของสสารอะไรคือจุดกำเนิด ตลอดมาข้าพเจ้าไม่ได้พูดกับทุกท่านว่าจุดกำเนิดของสสารนี่คืออะไร แต่จุดกำเนิดของร่างกาย(เทียนถี้)ที่แตกต่างกันที่ข้าพเจ้ากล่าวไปเมื่อครู่ที่ใหญ่โตเช่นนี้ข้าพเจ้าไม่สามารถบอกท่านได้ แต่ข้าพเจ้าสามารถบอกพวกท่านว่าสสารและชีวิตที่คงอยู่ ณ เขตแดนที่ต่างกันภายในร่างกาย(เทียนถี้)นี้ จุดกำเนิดคืออะไร ที่จริง จุดกำเนิดของสสารก็คือน้ำ น้ำซึ่งเป็นจุดกำเนิดของจักรวาล แต่ไม่ใช่ น้ำบนโลกของนครธรรมดาสามัญทำไม่ถึงบอกว่าจุดกำเนิดของสสารคือน้ำนะหรือ ทุกครั้งที่สสารที่จุลทรรศน์ที่สุดของระดับชั้นที่ต่างกันไปถึงจุดหนึ่งที่แน่นอนก็จะไม่มีสสาร หลังจากไม่มีสสารแล้วอนุภาคของสสารก็จะไม่คงอยู่ เมื่อคุณต่อไปอีกก็จะพบปัญหาหนึ่ง พบว่าสิ่งหนึ่งที่มองไม่เห็นว่ามีอนุภาคของสสารคงอยู่ สิ่งที่ยั่งยืน โดยปกติข้าพเจ้ามักจะเรียกมันว่าน้ำตาย หรือเรียกว่าจุดกำเนิด น้ำที่ไร้ชีวิต ท่านโยนสิ่งของชิ้นหนึ่งลงไป มันจะไม่เกิดระลอก เสียงสั่นสะเทือนก็จะไม่ทำให้เกิดคลื่น สงบนิ่งโดยสิ้นเชิง และองค์ประกอบที่พื้นฐานที่สุดของสสารก็มาจากน้ำชนิดนี้

แล้วมันประกอบขึ้นมาอย่างไรหรือ ในจักรวาลนี้มีฝ่า ฟ่านี่ก็คือ ความจริง ความเมตตา ความอดทน (เงิน ชั่น เหยิ่น) ที่เราพูดถึง คุณสมบัติพิเศษของจักรวาลชนิดนี้รวบรวมน้ำขึ้นเป็นสสารที่แรกเริ่มที่สุด จุลทรรศน์ที่สุด หน่วยอนุภาคของต้นกำเนิดที่สุด และสามารถเรียกมันเป็นอนุภาคต้นกำเนิดที่สุด แต่มันเป็นหน่วยๆ อะไรก็ไม่ใช่ ก็เหมือนฟองของน้ำ จากนั้นเมื่ออนุภาคต้นกำเนิดสองหน่วยรวมเข้าด้วยกันก็จะประกอบขึ้นเป็นอนุภาคต้นกำเนิดที่ใหญ่ขึ้นอีก จากนั้นเมื่อสองกลุ่มอนุภาคที่มีสองหน่วยรวมเป็นหนึ่งเข้าด้วยกันก็จะรวมเข้าด้วยกันเป็นส่วนของอนุภาคที่ใหญ่ขึ้นไปอีก เมื่อประกอบกันเช่นนี้ต่อไปเรื่อยๆ จนถึงอนุภาคของต่างระดับชั้นประกอบขึ้นเป็นรูปลักษณะภายนอกของสสารแต่ละชนิด ชีวิต สสาร อากาศและแสง น้ำ เวลาและอื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต อนุภาคจะมีวิธีการประกอบที่แตกต่างกัน วันนี้เราเรียกว่าระเบียบขั้นตอนการเรียงลำดับ

ระเบียบขั้นตอนการเรียงลำดับของอนุภาคนั้นแตกต่างกัน ฉะนั้นจึงทำให้ชั้นผิวของสสารในเขตแดนนั้นแตกต่างกันเมื่ออนุภาคประกอบเป็นอนุภาคขนาดใหญ่ยิ่งขึ้น ใหญ่ยิ่งขึ้นจากระดับจุลทรรศน์สู่มหทรรศน์เช่นนี้ต่อไปเรื่อยๆ สุดท้ายก็ประกอบเป็นสิ่งที่มนุษย์เรารับรู้เข้าใจในทุกวันนี้คือ นิวทริโน ควาร์ก อิเล็กตรอน โปรตอน นิวเคลียสอะตอม อะตอม และ โมเลกุล ประกอบเป็นสสารชั้นผิวที่เราเรารู้

เข้าใจจนถึงร่างกาย(เทียนถี้)ที่ใหญ่ยิ่งขึ้น และเมื่อสสารชั้นผิวประกอบกันถึงระดับหนึ่ง เนื่องจากระเบียบขั้นตอนการเรียงลำดับของมันแปรเปลี่ยนอย่างหลากหลาย สสารชั้นผิวนี้อาจแตกต่างกันอย่างมากแต่ว่านะ พวกเราล้วนทราบ ท่อนไม้ที่ประกอบขึ้นโดยโมเลกุล เหล็กก็ประกอบขึ้นโดยโมเลกุลด้วยเช่นกัน พลาสติกก็ประกอบขึ้นจากโมเลกุลด้วย รวมทั้งน้ำในมิติของเรานี้ มันก็ประกอบขึ้นจากน้ำ ระดับจุลทรรศน์ยิ่งกว่าเป็นอนุภาคที่ใหญ่ยิ่งขึ้นและอนุภาคที่ใหญ่ยิ่งขึ้นประกอบขึ้นเป็นโมเลกุลน้ำ ฉะนั้นเราจึงพูดว่า ในเมื่อสสารชั้นผิวนั้นประกอบขึ้นจากระดับที่จุลทรรศน์ยิ่งกว่า ดังนั้นข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน ทั้งหมดเกี่ยวกับจักรวาลนี้ที่เราสามารถรับรู้เข้าใจได้นั้นก็ประกอบขึ้นจากน้ำ และน้ำชนิดนี้มีความหนาแน่นสูงมาก โดยมูลฐานก็คือน้ำที่ไม่เคลื่อนไหว คือประกอบขึ้นโดยมัน(น้ำ)

ทุกท่านอาจเคยฟังคนในสมัยโบราณเล่าตำนานเทพว่า ผู้บำเพ็ญเต๋าบางคนสามารถบีบเอาน้ำออกจากก้อนหิน ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน ฟังแล้วดูเหมือนไม่อาจจะอธิบายได้ด้วยความคิดทัศนคติของคนในปัจจุบันหรือด้วยวิทยาศาสตร์ปัจจุบัน พวกเขาเข้าใจว่าท่านกำลังเล่าตำนานเทพ นิทานอาหรับราตรี ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน นั่นเป็นเรื่องจริง เพราะสสารทั้งหมดล้วนแต่ประกอบขึ้นจากน้ำ แม้แต่เหล็กกล้าก็สามารถบีบเอาน้ำออกมาได้ กระทั่งสามารถละลายให้เป็นน้ำได้ อนุภาคพื้นฐานของสสารที่แข็งแกร่งยิ่งกว่าส่วนมีต้นกำเนิดจากน้ำ หากจะเข้าใจอิทธิฤทธิ์ของฝ่าฝ่าจากมุมมองนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าจะเข้าใจได้ไม่ยาก เขามีพลังอำนาจที่ใหญ่เช่นนั้น เขาสามารถทำให้มันกลับไปสู่สสารต้นกำเนิดได้ รูปแบบที่ข้าพเจ้าอธิบายไปเมื่อครูนั่นเป็นลักษณะขั้นบันได ในระดับชั้นที่ใหญ่และแตกต่างกันมีน้ำที่แตกต่างกัน เช่นนี้

เรายังพบปัญหาหนึ่ง เมื่อครู่ข้าพเจ้าได้พูดแล้วว่า น้ำของเรานี้ก็ประกอบขึ้นโดยน้ำระดับจุลทรรศน์มากมาย ซึ่งประกอบกันเป็นชั้นอนุภาคที่ใหญ่ยิ่งขึ้น สุดท้ายประกอบเป็นโมเลกุลน้ำ และประกอบขึ้นเป็นน้ำในโลกของเรา เช่นนั้นใช่หรือไม่ว่าต้นกำเนิดของน้ำของระดับชั้นที่แตกต่างกันก็สามารถประกอบขึ้นเป็นชั้นอนุภาคที่ใหญ่ยิ่งกว่าโลกสสารของมนุษย์ จากนั้นก็ประกอบเป็นน้ำของมัน(ระดับชั้นนั้น)ละ ที่จริงเมื่อครู่ข้าพเจ้ากล่าวไปแล้ว ข้าพเจ้าพูดว่าจักรวาลนี้ ที่สุดจักรวาลคืออะไร ข้าพเจ้าไม่อาจจะพูดได้ แต่ข้าพเจ้าสามารถบอกทุกท่าน ในระดับชั้นที่แตกต่างกันมีต้นกำเนิดของสสารที่ต่างกันคงอยู่ ก็คือพูดว่ามีน้ำที่แตกต่างกันของต้นกำเนิดสสารคงอยู่ ยิ่งสูงขึ้นไปความหนาแน่นของน้ำนั้นจะยิ่งสูง มันสามารถประกอบขึ้นเป็นอนุภาคที่แตกต่างกันของมิติที่แตกต่างกัน น้ำที่ต่างกัน ชีวิตที่ต่างกัน ทุกท่านทราบ ร่างกายคน เหล็กกล้า ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนคือชีวิตกับวัตถุในมิตินี้ของเรา แม้แต่ชีวิตที่เรารับรู้เข้าใจ หรือที่มนุษย์สามารถสัมผัสติดต่อกันได้ หรือชีวิตที่มนุษย์สามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตา ที่จริงก็มีต้นกำเนิดมาจากน้ำนี้ เพียงแต่เป็นน้ำของโลกของคนธรรมดาสามัญ ก็คือน้ำอันนี้

ของมนุษย์ที่ชั้นผิวที่สุดของเราซึ่งประกอบขึ้น โดยน้ำคั้นกำเนิดนั้นที่ไม่เคลื่อนไหว นี่เป็นระยะห่างที่ไกลมากๆ แต่ชีวิตและสสารที่ดวงตาของมนุษย์เรามองเห็นก็ประกอบขึ้น โดยน้ำอันนี้ ทุกท่านทราบหากท่านเอาผักก่าไว้ในมือ ขยำไปมา สุกท่ายไม่เหลืออะไรล้วนแต่เป็นน้ำ ผลไม้ก็เหมือนกัน นักวิทยาศาสตร์ปัจจุบันกล่าวว่า ร่างกายมนุษย์ร้อยละเจ็ดสิบเป็นน้ำ แต่เขายังไม่รู้ แม้แต่กระดูก เส้นผมก็ประกอบขึ้นจากโมเลกุลน้ำ เพียงแต่ว่าสิ่งเหล่านี้ประกอบขึ้น โดยอนุภาคซึ่งประกอบขึ้นจากน้ำระดับจุลทรรศน์ยิ่งกว่า ที่จริงล้วนเป็นน้ำ เพียงแต่ว่ามันประกอบขึ้นจากอนุภาคระดับจุลทรรศน์ยิ่งกว่า มิติสสารของเรานี้ ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนประกอบขึ้นจากน้ำ

สสารระดับจุลทรรศน์สามารถประกอบขึ้นเป็นชั้นผิวที่ต่างกันของสสาร มันเกิดขึ้นเนื่องจากระเบียบขั้นตอนการเรียงลำดับที่แตกต่างกันของอนุภาค ถ้าหากท่านสามารถเล่นมายากล... แน่นอนในอดีตมีนักมายากลจำนวนมากสามารถแปลงน้ำให้เป็นน้ำแข็ง หรือแปลงวัตถุอย่างหนึ่งให้เป็นวัตถุอย่างอื่น ฟังแล้วเหลือเชื่อ ที่จริงไม่เหลือเชื่อแม้แต่น้อย เมื่อท่านสามารถเปลี่ยนแปลงระเบียบขั้นตอนการเรียงลำดับของโมเลกุล มันก็จะเปลี่ยนเป็นสิ่งของอื่นแล้ว เช่นนั้นจะเปลี่ยนรูปลักษณะภายนอกของสสารอย่างไรละ แน่นอนรูปลักษณะยิ่งเปลี่ยนแปลงได้ง่าย พอรูปลักษณะเปลี่ยนมันก็จะกลายเป็นของอีกสิ่งหนึ่งแล้ว พระพุทธ เต๋า เทพ ที่มีระดับชั้นยิ่งสูง เขาจะมีพลังอำนาจยิ่งมาก ทุกท่านทราบ มนุษย์มีความสามารถต่ำมาก มีความสามารถต่ำถึงระดับไหนหรือหากมนุษย์คิดทำสิ่งหนึ่งให้สำเร็จ หรือคิดจะทำเรื่องอะไร ท่านต้องใช้มือและเท้าไปทำด้วยตัวเอง ต้องใช้กำลังร่างกายท่านจึงจะทำได้สำเร็จได้ แต่พระพุทธไม่ต้อง พระพุทธเพียงแต่ใช้ความนึกคิด ใช้ความคิดก็พอ เพราะพระพุทธมีอิทธิฤทธิ์มากมาย มีความสามารถมากมาย ตัวพระองค์ยังมีพลัง(กง)ที่แข็งแกร่งมาก พลัง(กง)ของแต่ละอนุภาคระดับจุลทรรศน์ล้วนเป็นรูปลักษณะของพระองค์เอง อนุภาคระดับจุลทรรศน์นั้นก็ประกอบขึ้นจากอนุภาคระดับยิ่งจุลทรรศน์ ล้วนเป็นรูปลักษณะของพระองค์ ท่านลองคิดดู ในทันทีที่พระองค์ทรงคิด พลัง(กง)นั้นก็ออกไปแล้ว เริ่มจากระดับจุลทรรศน์ที่สุด โครงสร้างของชั้นอนุภาคที่ต่างกันล้วนจะเปลี่ยนแปลง เวลาที่ใช้ก็เป็นเวลาของมิติที่เร็วที่สุด ชั่วพริบตาที่ทำสำเร็จ พระพุทธทรงทำอะไรเร็วมาก ไม่ถูกจำกัดโดยมิตินี้กับเวลาของเรา ในชั่วพริบตาพระองค์ทรงสามารถแปลงวัตถุนั้นจากพื้นฐานที่สุดให้เป็นสิ่งของอื่น นี่ก็คือประสิทธิผลของอิทธิฤทธิ์ฝ่าฝ่า ทำไมเพียงแค่พระพุทธคิดมันก็เปลี่ยนแปลงได้หรือ เมื่อพระพุทธคิด อนุภาคของพลัง(กง)นับไม่ถ้วนและ ปัญญาญาณอันหาที่สุดไม่ได้ ก็กำลังเปลี่ยนแปลงพร้อมกันในแต่ละระดับชั้น พลัง(กง)โดยรวมก็กำลังเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งทีพระองค์ต้องการจะทำ และเมื่อดของพลัง(กง)ที่ใหญ่ยิ่งขึ้นของพระองค์ก็กำลังเปลี่ยนแปลงชั้นผิวของวัตถุ จากอนุภาคที่พื้นฐานที่สุดถึงอนุภาคชั้นผิวล้วนจะถูกพลัง(กง)ของพระองค์เปลี่ยนแปลงพร้อมกันจากระดับจุลทรรศน์ถึงชั้นผิว พระองค์จึงแปลงสิ่งนั้นออกมาในเวลาชั่วพริบตา ชั่วพริบตาที่ทำสำเร็จ จากไม่มีเป็น

มี พระองค์สามารถรวบรวมโมเลกุลและอนุภาคที่มีอยู่ในอากาศขึ้นเป็นวัตถุที่ท่านสามารถมองเห็น ก็คือ จากไม่มีเป็นมี เหตุใดอิทธิฤทธิ์ฝ่าฝ่าจึงมีพลังที่มากอย่างนี้หนา วิทยาศาสตร์ของมนุษย์ไม่อาจจะบรรลุได้ถึงจุดนี้ตลอดไป

พลังของฝ่าฝ้านั้น มนุษย์ไม่สามารถบรรลุถึงได้โดยผ่านวิธีการทางวิทยาศาสตร์และวิทยาการ เพราะมนุษย์ไม่อาจจะยกระดับศีลธรรมให้สูงขึ้นพร้อมกันไปกับการพัฒนาของวิทยาการ นี่เป็นเรื่องเป็นไปไม่ได้ นอกจากนี้เมื่อวิทยาการเจริญก้าวหน้า มนุษย์มักจะมีจิตยึดติดที่รุนแรงที่จะทำเรื่องๆ หนึ่งให้สำเร็จ ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนหลักการของฝ่าของจักรวาลนี้ ดังนั้นซึ่งจึงไม่สามารถบรรลุได้สูงเพียงนั้น และมนุษย์ยังมีอารมณ์ทั้งเจ็ดกามคุณทั้งหกต่างๆ นานา จิตยึดติดแต่ละชนิด จิตต่อสู้แย่งชิง จิตอิจฉา จิตยินดี โลก และอื่นๆ หากมีวิทยาศาสตร์และวิทยาการที่เจริญก้าวหน้าได้สูงเพียงนั้น ก็จะเกิดสงครามระหว่างดาวเคราะห์ในจักรวาล สงครามจักรวาลก็จะเกิดขึ้นจริงๆ แต่พระพุทธ เต๋า เทพไม่อนุญาต ไม่อาจจะให้มนุษย์ก่อความวุ่นวายในจักรวาลอย่างเด็ดขาด ดังนั้นเทพจึงควบคุมมนุษย์เอาไว้ ไม่อนุญาตให้วิทยาศาสตร์และวิทยาการของมนุษย์บรรลุได้ถึงเพียงนั้น โดยที่ศีลธรรมไม่ยกระดับสูงขึ้น มันเป็นไปไม่ได้อย่างเด็ดขาด

ข้าพเจ้าพูดเสมอว่า มนุษย์ได้ผ่านยุคสมัยของประวัติศาสตร์ต่างๆ ก่อนจะพัฒนามาถึงทุกวันนี้ จึงพูดว่า หลายต่อหลายครั้งที่มนุษย์ได้ผ่านภัยพิบัติที่ต่างกันในแต่ละประวัติศาสตร์และถูกทำลายไป จากนั้นก็เกิดมนุษยชาติขึ้นใหม่ ผ่านวัฏจักรของการเปลี่ยนแปลงที่ต่างกันเช่นนี้มา เพราะอะไรหรือ ในวงการบำเพ็ญได้ค้นพบสภาพการณ์หนึ่งเช่นนี้: ทุกครั้งเมื่อมนุษยชาติตกอยู่ภาวะอันตรายหรือเมื่อจะถูกประวัติศาสตร์คัดทิ้งไป ล้วนแต่เป็นเพราะเมื่อศีลธรรมของมนุษย์เสื่อมถอยอย่างที่สุด มีคนบอกว่า วัฒนธรรมกรีกคืออย่างไรอย่างไร แล้วคนเหล่านั้นไปไหนละ แต่ปัจจุบันเราสามารถค้นพบปัญหาหนึ่งจากวัฒนธรรมกรีก นั่นคือสิ่งของทางวัฒนธรรมกรีกที่เหลือสืบทอดต่อมาย่อมเป็นความเจริญก้าวหน้าทางอารยธรรมยุคสุดท้ายของกรีกที่เหลือสืบทอดต่อมา เราพบว่าในนั้นก็มีการรักร่วมเพศ มีเรื่องการค้า ส่อนทางเพศ นอกจากนี้มีการใช้ชีวิตอย่างสุรุ่ยสุร่าย เสื่อมถอยฟอนเฟะ ตกต่ำอย่างยิ่ง จะเห็นว่ามนุษยชาตินั้นได้เสื่อมถอยอย่างยิ่งแล้วเหตุใดพวกเขาจึงสูญหายไป ก็เพราะศีลธรรมของพวกเขาไม่ไหวแล้ว คน ไม่อาจจะบอกว่าเขาคือคนเพียงเพราะเขามีรูปโฉมของคน ทำไมไม่เรียก กูตฟีเป็นคนละ มันมีชั้นอนุภาคน้อยกว่าท่านเพียงหนึ่งชั้น แล้วทำไมไม่อาจจะเรียกวานร ลิงกอริลล่าเป็นคนละ เพราะคนไม่เพียงมีมือเท้าทั้งสี่และร่างกาย ยังมีมาตรฐานทางศีลธรรม ค่านิยมทางศีลธรรมของคน คนหากขาดซึ่ง ค่านิยมทางศีลธรรมของคน ขาดซึ่งมาตรฐานทางศีลธรรมของคน ขาดซึ่งกฎเกณฑ์ของการเป็นคน เขาก็จะไม่ใช้คนแล้ว ดังนั้นสังคมมนุษย์ในวันนี้... ข้าพเจ้าสามารถจะบอกท่านอย่างตรงไปตรงมา เทพไม่

เห็นว่าเขาเป็นคนแล้ว ท่านลองคิดดู คนไม่ตกอยู่ในอันตรายหรือ รัฐบาลอนุญาต ประชาชนอนุญาต กระทั่งในเขตแดนความนึกคิดนี้ของท่าน ในจิตสำนึกของท่านเห็นด้วย แต่ไม่แน่ว่าเขาจะดีดังนั้นท่านดู สังคมในวันนี้ การเสพยา ค้ายาเสพติด ยาเสพติด ผ่าตัดแปลงเพศ รักร่วมเพศ รักเสรีทางเพศ สังคมมา เพีย ปรากฏออกมาอย่างไม่ขาดสาย ความเห็นแก่ตัวและตัณหาทำให้ทุกๆ คนกลายเป็นศัตรู ไม่มี ความคิดที่ถูกต้องแม้แต่ชนิดเดียว ปรากฏการณ์นานาชนิดของความเสื่อมถอยของสังคมมนุษย์มีอยู่ทั่วไป หมด สิ่งที่เรียกกันว่าศีลปะสมัยใหม่เอ๋ย การเดินร่ำร็อกแอนโรลเอ๋ย การระเบิดออกของจิตมารในสนาม ฟุตบอลเป็นต้นล้วนมีอยู่ในทุก สาขาอาชีพ มันโยงโยไปทั่วทุกด้านของสังคมโดยรวม ความเสื่อมถอย ของใจคนทำให้แม้แต่ทัศนคติก็เปลี่ยนแปลงกลับตาลปัตร เห็นสิ่งที่ดีเป็นไม่ดี สิ่งที่ไม่ดีเป็นดี ทัศนคติ ของคนล้วนกลับด้าน บังคับให้ได้มาซึ่งเงินทอง ชื่อเสียงและผลประโยชน์ เผยแพร่จิตวิทยาการต่อสู้แย่งชิง ยกย่องสรรเสริญหัวหน้ามาเพีย พวกท่านว่าคนเหล่านี้ยังเป็นคนหรือ

ข้าพเจ้าเห็นทางเก่งที่นักเรียนมัธยมสวมใส่ในปัจจุบัน รัดเข็มขัดไว้ที่ก้น ขากางเกงเหมือนลำไส้ ห้อยกองอยู่ที่ขาและเท้า สายเข็มขัดส่วนหนึ่งก็ห้อยโตนงเตง สองข้างศีรษะตรงนี้ โคนติดหนังหัว เหลือ ผมข้างบนตรงกลางเหมือนชายคาบ้าน บางคนตรงกลางศีรษะไว้ผมยาวหนึ่งกระจุกดูเหมือนผี เขารู้สึก ว่ามันดูดี แต่เขาดูดีหรือไม่นะ หากพิจารณาให้ละเอียด เขาไม่มีแนวคิดด้านสุนทรียภาพใดๆ เลย ผู้หญิง สวมใส่เสื้อผ้าสีดำ ไว้ทรงผมเหมือนภูตผี ใบหน้าไร้ความรู้สึกเหมือนผีในยมโลกอย่างไรอย่างนั้น ก็คือ ทัศนคติของคนกลับตาลปัตร ปล่อยให้มารก่อความทุกข์เห็นสิ่งที่ดำมืดเป็นความสวยงาม

ข้าพเจ้าพูดแล้วเมื่อวันก่อน ของเล่นประเภทภูตผีปีศาจ ยิ่งดูน่าเกลียด ยิ่งดูน่ากลัวยิ่งขายดี ตุ๊กตา ที่สวยงามน่ารักกลับไม่มีคนซื้อ ทัศนคติของคนเปลี่ยนไปหมดแล้ว ทุกท่านลองคิดดูมันน่ากลัวไหม ความ เจริญก้าวหน้าของมนุษย์โดยแท้จริงเป็นวัฏจักร หากมนุษย์คิดจะป้องกันไม่ให้เรื่องประเภทนี้เกิดขึ้น มี เพียงวิธีเดียวก็คือผดุงศีลธรรมของมนุษย์ ทุกท่านเห็นแล้ว ปัจจุบันปัญหาสังคมผุดขึ้นอย่างไม่ขาดสาย รัฐบาลไหนๆ ก็ไม่อาจจะแก้ไขได้ ปัญหาชนชาติ ปัญหาระหว่างประเทศ ความขัดแย้งระหว่างชนชาติ ความขัดแย้งภายในชนชาติ สาเหตุด้านต่างๆ ของปัญหาอาชญากรรมในสังคม... รัฐบาลไหนๆ ก็ปวดหัว ไม่ว่าใครก็ไม่อาจจะแก้ไขได้ทำไมไม่อาจจะแก้ไขได้นะหรือ เพราะวิธีของพวกเขาล้วนเพียงแต่แก้ไข ปรากฏการณ์นี้จากภายในปรากฏการณ์ แต่เมื่อปรากฏการณ์นี้ถูกยับยั้งเอาไว้ ปรากฏการณ์ที่ยังไม่ดีก็จะ ตามมาอีก ท่านก็ไปยับยั้งมันอีก ปรากฏการณ์ที่ยังไม่ดีก็จะตามมาอีก กฎหมายที่มนุษย์ตราออกมาก็คือ กลไกที่จะจำกัดยับยั้งคน ปิดล้อมคน รวมทั้งคนที่ตรากฎหมาย มนุษย์กำลังปิดล้อมตนเองอย่างต่อเนื่อง ปิดล้อมไปปิดล้อมมาสุดท้ายมนุษย์ก็ปิดล้อมตนเองจนไม่มีทางออกแม้แต่หน่อย เมื่อกฎหมายตราไว้มาก เกินไป คนก็เหมือนกับสัตว์ที่ถูกควบคุมจนไม่มีทางออก ฉะนั้นจึงไม่มีใครมีวิธีแก้ปัญหานี้

แต่ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน ที่จริงมูลเหตุของความไม่ดีทั้งหมดของมนุษย์เป็นเพราะความเสื่อมถอยของศีลธรรมมนุษย์ หากไม่เริ่มจากตรงนี้ปัญหาอะไรของมนุษย์ก็ไม่อาจจะแก้ไขได้ หากเริ่มจากเรื่องนี้ปัญหาอะไรของมนุษย์ล้วนสามารถจะแก้ไขได้ เป็นปัญหานี้หรือไม่ ทุกท่านลองคิดดู หากแต่ละคนกำหนดตนเองให้เป็นคนดีจากในใจ ล้วนสามารถยับยั้งชั่งใจตนเอง เวลาทำอะไรคำนึงถึงผู้อื่น ไม่ทำร้ายผู้อื่น คำนึงว่าผู้อื่นจะรับได้หรือไม่ ท่านว่าสังคมจะเป็นอย่างไร ยังจะต้องมีกฎหมายอะไรละ ยังจะต้องมีตำรวจไหม ทุกๆ คนต่างยับยั้งชั่งใจตนเอง ดูแลตนเอง แต่การโฆษณาชวนเชื่อทางการเมืองกับปกครองโดยการบังคับเช่นกันก็ไม่สามารถจะทำให้ศีลธรรมหวนคืนได้ กลับกลายเป็นอุปสรรค โลกพัฒนามาถึงทุกวันนี้ทุกท่านต่างรู้สึกว่ระบบกฎหมายดีมาก ที่จริงนั่นเป็นวิธีที่ไม่มีหนทางแล้ว มนุษย์ที่พัฒนามานับหลายพันปี ในอดีตก็ไม่มียุทธศาสตร์มากมายอย่างนั้นที่จะควบคุมคน มีเพียงราชาแห่งฝ่าและมาตรฐานประเมินว่าดีหรือเลวคือกุศล (เตอ) ง่ายๆ เท่านั้น แต่ศีลธรรมของคนโบราณกลับสูงกว่าปัจจุบันอย่างมาก คนปัจจุบันรู้สึกว่คนโบราณไม่ดี ที่จริงเป็นเพราะท่านมองดูคนโบราณจากมุมมองของทัศนคติที่เสื่อมถอยไปแล้วของคน คนในอดีตไม่ฉลาดน้อยกว่าคนปัจจุบันเลยแม้แต่น้อย สมองมนุษย์ส่วนที่สามารถจะใช้ได้นั้นไม่ได้ขยายใหญ่เลย เพียงแต่พวกเราคนปัจจุบันรู้สึกว่ตนเองยอดเยี่ยม รู้สึกว่ตนเองฉลาด

การพัฒนาของสังคมก็เป็นเทพที่จัดวางให้ อนุญาตให้ท่านพัฒนามาถึงขั้นนี้ให้มีเครื่องจักรสมัยใหม่ อุปกรณ์สมัยใหม่ สิ่งอำนวยความสะดวกสมัยใหม่ คนโบราณไม่ได้คิดจะจัดสร้างสิ่งเหล่านี้หรือ เพียงแต่เทพยังไม่ได้จัดวางในขั้นนั้น คนปัจจุบันไม่ได้ฉลาดกว่าคนโบราณแม้แต่น้อย แต่วัตถุดิบพัฒนา คนก็มักจะยังคงติดอยู่ในปรากฏการณ์ที่เป็นจริงทางวัตถุ และรู้สึกว่ตนเองยอดเยี่ยมอะไรอย่างนี้ คนโบราณทำออกมาไม่ได้ พวกเราคนปัจจุบันล้วนแต่สุขสบายราวกับเป็นเทพเป็นเซียนแล้ว เมื่อก่อนนั่งเครื่องบินจากยุโรปมาถึงสหรัฐอเมริกา นี่ราวกับเป็นเทพเป็นเซียนแล้ว ข้าพเจ้าขอบอกท่าน ในจักรวาลอันกว้างใหญ่ไพศาลนี้ สิ่งทั้งหมดนี้มีอยู่ก่อนนานแล้ว ในโลกอื่นๆ มันมีอยู่ก่อนนานแล้ว เมื่อคนเปลี่ยนไม่ดีแล้วตกลงมา ตกลงมาถึงที่ของมนุษย์ตรงนี้ ตกลงมาถึงบนโลกนี้ ในความคิดของคน ล้วนมีจิตสำนึกก่อนกำเนิดคงอยู่ เพียงแต่ตนเองไม่รู้บอกว่ผ่านวิทยาศาสตร์ วิทยาการอะไรเลย วิทยาศาสตร์และวิทยาการของตนเองก้าวหน้าอย่างไรหนา ผลิตเครื่องบินเอช ทรอยนต์เอช สิ่งของสมัยใหม่เอช ที่จริงข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน เพียงแต่ในจิตสำนึกของท่านเคยมีสิ่งเหล่านี้คงอยู่ อยู่ท่ามกลางกองขยะ ท่านใช้ขยะ ใช้สารชั้นผิวที่หยาบที่สุดผลิตมันออกมาอีก มนุษย์ยังรู้สึกว่มันไม่เลวแน่นอนมนุษย์ก็ตกลงมาเช่นนี้ เพราะเขาเปลี่ยนไม่ดีแล้ว ตกลงมาถึงขั้นนี้มนุษย์ต้องแบกรับความทุกข์ยากลำบาก ฉะนั้นการพัฒนาของมนุษย์นั้น มนุษย์ไม่อาจคิดจะพัฒนาอย่างไรก็พัฒนาไปอย่างนั้น ทำไปตามที่ใจปรารถนา และมนุษย์ไม่อาจจะทำอะไรเพียงเพื่อให้ตนเองรู้สึกสบายก็พอ ให้เป็นเช่นนั้นไม่ได้

เด็ดขาด ดังนั้นมนุษย์จึงตกอยู่ในอันตราย คนนี้คนนั้นพูดถึงภัยพิบัติ ตลอดมาข้าพเจ้าไม่พูดเรื่องเหล่านี้ และไม่มีประโยชน์ มีหรือไม่มีข้าพเจ้าก็จะไม่พูดถึงมัน ถึงแม้จะมีก็ไม่เกี่ยวข้องกับพวกเราผู้ฝึกพลัง หรือกับคนดี แต่เราเห็นแล้วจริงๆ ว่ามนุษย์พัฒนามาถึงทุกวันนี้ เมื่อแก้ไขปัญหาไม่ได้ หรือประสบกับความยุ่งยาก ทำให้มนุษย์ไม่มีทางออก โดยแท้จริงเกิดขึ้นเพราะศีลธรรมมนุษย์เสื่อมถอย เมื่อครู่ได้พูดถึง การประกอบขึ้นของชีวิต ได้พูดถึงมิติ และเราได้หันกลับมาพูดถึงมนุษย์ สสารสามารถประกอบขึ้น เป็นมนุษย์ได้เพราะเมื่ออนุภาคประกอบขึ้นเป็นสสารที่แตกต่างกัน มันก็สามารถประกอบขึ้นเป็นสสาร ชั้นผิวที่แตกต่างกัน ระเบียบขั้นตอนการเรียงลำดับของโมเลกุลนั้นเป็นระเบียบขั้นตอนของการเรียงลำดับ ของอนุภาคกระดูก สสารชั้นผิวอย่างนั้นก็คือกระดูกเมื่อระเบียบขั้นตอนการเรียงลำดับเป็นโมเลกุลของ เนื้อ เช่นนั้นมันก็คือเนื้อ ระเบียบขั้นตอนการเรียงลำดับเป็นอะ ไรมันก็จะเป็นอย่างนั้น นี่จึงสามารถ ประกอบขึ้นเป็นชีวิตของท่าน เมื่ออธิบายออกมาก็เข้าใจได้ง่าย

เมื่อครู่ข้าพเจ้ายังได้พูดถึงประเด็นหนึ่ง หลายๆ คนบอกว่าเทพสร้างมนุษย์ บางคนบอกว่าสร้าง มนุษย์จากดินเหนียวอย่างไรอย่างนั้น เราจะไม่พูดว่าสร้างมนุษย์ขึ้นมาโดยรูปธรรมอย่างไร ที่จริงสร้าง ด้วยวิธีอะไรก็มี เทพที่ใหญ่ยิ่งขึ้นเพียงแต่คิดก็สามารถสร้างท่านขึ้นมาได้ สสารใดๆ ล้วนมีชีวิต หลังจาก สร้างรูปโฉมของท่านแล้วค่อยสร้างอวัยวะภายใน มนุษย์รู้สึกว่าร่างกายมนุษย์นั้นซับซ้อนอย่างยิ่ง แต่ กล่าวสำหรับเทพผู้มีปัญญาญาณยิ่งใหญ่มากและรู้แจ้งยิ่งใหญ่มากเป็นสิ่งที่เล็กมาก เพียงพระพุทธรูปก็สร้างอวัยวะภายในของท่านออกมาด้วยสสารระดับจุลทรรศน์มากๆ และสามารถจะสร้างออกมาได้ อย่างรวดเร็ว เมื่อของสิ่งหนึ่งก่อเป็นรูปขึ้นมา ก็จะมีชีวิตหนึ่งถูกกรอกใส่เข้าไป แน่แน่นอนคนยังมีจิตครอง ชีวิตมากมายก็จะมารวมกันและประกอบขึ้นเป็นคน พูดขึ้นมาก็เป็นสภาพการณ์อย่างนี้

ในอดีตผู้คนในวงการวิทยาศาสตร์ชอบเจาะสู่ทางตันอยู่รำไป บอกว่าไก่อีก่อนหรือไข่มุกก่อน ข้าพเจ้าว่าไม่มีไก่อีก่อนและก็ไม่มีไข่มุก ก็คือสสารจุลทรรศน์ประกอบขึ้นเป็นสสารมหทรรศน์ อนุภาคที่เล็ก ประกอบขึ้นเป็นอนุภาคที่ใหญ่ยิ่งขึ้น และจากสิ่งที่ยังไม่อาจจะเรียกเป็นสสารชนิดนั้นประกอบขึ้นเป็น สสาร ชีวิตที่ใหญ่ยิ่งขึ้นกับชีวิตนี้ของพวกเรา แม้ว่าดูในเชิงปริมาณ อนุภาคที่ประกอบขึ้นเป็นร่างกาย นั้นแตกต่างกัน ประกอบขึ้นเป็นรูปโฉมภายนอกขนาดใหญ่และเล็กจึงไม่เหมือนกัน แต่ระเบียบขั้นตอน การเรียงลำดับของอนุภาคชั้นผิวของสสารที่ประกอบขึ้นเป็นการคงอยู่ของชีวิตจะเหมือนกัน ไม่ว่าจะ มีขนาดใหญ่หรือเล็กเพียงไร อย่างเช่นว่า หากทุกๆ อนุภาคของร่างกายมนุษย์ของระดับชั้นที่ใหญ่กว่านั้น ประกอบขึ้นจากชั้นอนุภาคของดาวเคราะห์ เช่นนั้นเนื้อของเขาก็จะมีระเบียบขั้นตอนการเรียงลำดับที่ เหมือนกับของโมเลกุลของร่างกายมนุษย์เรา ก็คือพูดว่าระเบียบขั้นตอนการเรียงลำดับของดาวเคราะห์ นั้นควรจะเหมือนกับระเบียบขั้นตอนการเรียงลำดับของโมเลกุลที่ประกอบขึ้นเป็นเนื้อ ดังนั้นมนุษย์ของ

ชั้นที่เล็กกว่า ตลอดจนถึงที่จุลทรรศน์ยิ่งกว่าก็ประกอบขึ้นเช่นนี้เช่นกัน เกี่ยวกับเรื่องนี้ข้าพเจ้าก็จะพูดเพียงเท่านี้

มาถึงวันนี้ ข้าพเจ้าก็ได้อธิบายโครงสร้างของจักรวาลนี้อย่างรอบด้านแล้ว แน่แน่นอนละ ส่วนของรายละเอียดนั้นไม่สามารถจะพูดได้ มีคนถามข้าพเจ้าว่า อาจารย์ พวกเราอยากจะรู้ว่าพระพุทธดำรงชีวิตอย่างไร ข้าพเจ้าว่าเช่นนั้นท่านก็บำเพ็ญให้เป็นพระพุทธ เพราะมนุษย์ไม่อาจจะรู้ได้ว่าพระพุทธดำรงชีวิตอย่างไร มนุษย์จะไม่มีแนวคิดนั้นอย่างแน่นอน หากพูดออกมาให้กับท่าน ท่านก็จะปฏิบัติต่อพระองค์ด้วยจิตยินดีของมนุษย์ ความคิดและตรรกะของมนุษย์ เท่ากับคู่มือพระองค์ ไม่เคารพพระองค์ ดังนั้นเราจึงไม่สามารถอธิบายอย่างเฉพาะเจาะจง ข้าพเจ้าได้แต่ใช้ภาษาอันจำกัดของมนุษย์อธิบายอย่างคร่าวๆ ที่จริงวันนี้เราเลือกใช้ภาษาจีนมาอธิบายเป็นสิ่งที่ไม่มีอะไรเหมาะสมกว่านี้แล้ว เพราะภาษาจีนเป็นภาษาที่มีความสามารถในการถ่ายทอดมากที่สุด มีความนัยมากที่สุดในโลก หากจะใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นอธิบาย อะไรก็ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาได้ เพื่อที่อธิบายให้ชัดเจน ข้าพเจ้าได้ใช้ภาษาท้องถิ่นบ้าง เพราะภาษาจีนสมัยใหม่ที่ปรับเป็นมาตรฐานก็ไม่สามารถจะถ่ายทอดให้ชัดเจนได้ ดังนั้นทุกท่านอาจฟังออกว่าในคำพูดของข้าพเจ้ามีภาษาท้องถิ่นติดอยู่บ้างซึ่งสามารถบรรยายความหมายได้อย่างเหมาะสม และเลือกใช้คำที่ไม่เป็นไปตามประเพณี “ปาถุ่” ใหม่ (ปาถุ่: วิทยานิพนธ์แปดตอนใช้แบบข้อสอบ ขุนนางชั้นต้นในราชวงศ์หมิง ปัจจุบันอุปมาเป็นบทความน้ำท่วมทุ่งผักบุ้งโหรงเหรง) ก็ไม่มีความนัยที่ลึกซึ้ง หากไม่ทำเช่นนั้นก็ไม่มีความที่ถ่ายทอดออกมาได้

จะพูดอีกประเด็นหนึ่งที่ทุกท่านเป็นกังวลตลอดมา มีคนพูดว่า อาจารย์ฉันฝึกพลังแล้วฉันไม่เห็นอะไรเลย เราก็มาพูดเรื่องการเห็นและไม่เห็นว่าเป็นอย่างไร ที่จริงเมื่อตอนข้าพเจ้าพูดเรื่องตาทิพย์ ข้าพเจ้าได้พูดไปแล้ว ข้อกำหนดต่อคนนั้นค่อนข้างสูง หลักการก็เลื่อนสูงขึ้นไปไม่มีหยุด หากข้าพเจ้าอธิบายต่อไปอีกก็จะเลวถ้าการรับรู้เข้าใจนั้น แต่ข้าพเจ้าจะพยายามเชื่อมโยงกับสิ่งที่ข้าพเจ้าพูดไปแล้ว เมื่อครั้งก่อน ข้าพเจ้าจะอธิบายประเด็นนี้เพิ่มเติมให้กับทุกท่าน

พวกเราที่นั่งอยู่ส่วนใหญ่มิราภฐาน(เกินจิต)ดีมาก ที่จริง ตั้งแต่ท่านเริ่มบำเพ็ญจนถึงวันนี้แม้ว่าจะเป็นเวลาที่สั้น ท่านก็ควรจะสามารถมองเห็นบางสิ่งบางอย่างแล้ว เพราะในหนังสือ “จ้วนฝ่าหลุน” เราได้เน้นถึงข้อกำหนดที่เข้มงวดเกี่ยวกับการขจัดจิตยึดติดของคน ดังนั้นหลายๆ คนจึงไม่กล้าไปดู มีคนจำนวนมากคลั่งคล้ายคล้ำคลาได้เห็นอะไรบางอย่างจริงๆ เขาก็ไม่กล้าเชื่อ ตรงนี้มีสาเหตุบางประการทำให้ท่านไม่สามารถจะเห็น ไม่สามารถเห็น ประการแรกก็คือบางคนเข้าใจว่าหากฉันเห็นอะไรแล้ว ก็ต้องเห็นได้ชัดเจนเหมือนอย่างที่ฉันเห็นสิ่งของต่างๆ ในโลกสสารนี้ นั่นจึงจะนับว่าเห็น นี่เป็นอุปสรรคที่ใหญ่มาก เขามักจะใช้ความคิดของมนุษย์ไปรับรู้เข้าใจเรื่องนี้ ไม่ใช่เช่นนั้น เมื่อท่านสามารถมองเห็นได้

ชัดเจนอย่างนั้นได้จริงๆ ละก็ ท่านก็เปิดการรับรู้แล้ว ร้อยทั้งร้อยเปิดการรับรู้แล้ว และเมื่อถึงเวลานั้น มองดูเทพยังชัดเจนยิ่งกว่ามองดูคนเพราะใน โลกนั้นความรู้สึกต่อรูปมิตินั้นจะแรงกว่าของเรา อากาศจะใสกว่าของเรา สสารจะดูเป็นจริงกว่าของเรา ดังนั้นจึงเห็นชัดเจนยิ่งขึ้น เป็นเพราะพวกเรามีทัศนคติเช่นนี้ เข้าใจว่าการเห็นได้ชัดเจนจึงจะเป็นการเห็นจริงๆ ไม่ใช่ ท่านอยู่ในขั้นตอนของการบำเพ็ญ เห็นก็ไม่อาจจะให้ท่านเห็นได้ชัดเจนอย่างนั้น ดังนั้นก็จะเห็นได้เพียงมั่วๆ นอกจากนี้ คนบางคนเห็นได้ค่อนข้างชัดเจน แต่สิ่งที่เขาเห็นคือเฉพาะส่วน มุมที่เห็นก็แคบมาก ส่วนที่เห็นได้ชัดเจนจะเห็นได้เพียงส่วนเดียว หากมุมที่เห็นกว้าง สิ่งที่เห็นก็จะค่อนข้างมั่วอย่างแน่นอน ไม่อาจเห็นได้ชัดเจนอย่างนั้น หรือเพียงสามารถเห็นมิติที่ต่ำมากหรือน้อยมิติมากๆ ดังนั้นพวกเราอย่าได้ใช้สิ่งที่คนเรียกว่าทัศนคติต่อสสารที่เป็นจริงไปปิดกั้นตนเอง นี่คือนิสัยหนึ่ง แต่มีที่ยกเว้น คนที่เห็นได้ชัดเจนแต่กำเนิดมีจำนวนน้อย ข้าพเจ้าก็จะไม่พูดถึง

ยังมีสาเหตุอีกประการหนึ่ง พวกเราจำนวนมากไม่ใช่ไม่เห็น เขาเห็น แต่เขามักจะถือว่ามันเป็นภาพลวงตา เขามักจะถือว่ามันเป็นภาพจินตนาการ ในระยะแรกก็จะเป็นอย่างนี้บ้าง เพราะข้าพเจ้าได้กล่าวไว้โดยเฉพาะในหนังสือ “จ้วนฝ่าหลุน” บอกทุกท่านไม่ให้คิด มันจะแปรเปลี่ยนไปตามใจนึก พอท่านคิดมันก็จะเปลี่ยนแปลงไปตามที่ใจท่านคิด พวกเราบางคนจัดวางความสัมพันธ์ให้ถูกต้องได้ นอกเหนือจากสาเหตุที่เกิดขึ้นจากจิตยึดติดและจิตยินดีแล้ว ยังมีอีกหนึ่งอุปสรรค อุปสรรคอะไรหรือ ก็คือในใจท่านคิดอะไรกับภาพของวัตถุที่เห็นจะสะท้อนออกมา ณ บริเวณเดียวกันในสมอง และเกิดผล ณ ที่ส่วนเดียวกันในสมอง ภาพของวัตถุที่คนเห็นนั้น ไม่ใช่ดวงตาท่านจับภาพออกมา แต่ส่งผ่านจักขุประสาทและเห็นในบริเวณต่อมไพเนียลในสมอง แต่ในเวลาที่ท่านคิดเรื่องอะไรและมีภาพปรากฏออกมา ก็จะบังเกิดผล ณ ที่บริเวณนั้น ฉะนั้นจึงก่อให้เกิดภาพลวงตาชนิดหนึ่ง เวลาที่ท่านเห็นอะไรจริงๆ และเดิมทีก็พร้อมมั่วอยู่แล้ว ท่านจึงเข้าใจว่าเป็นจินตนาการ ที่จริงไม่ใช่จินตนาการ ท่านเห็นจริงๆ

ในอดีตมีการบำเพ็ญเต๋าสายย่อยจำนวนมาก เวลาฝึกฝนลูกศิษย์ เขาจะให้ลูกศิษย์ตั้งใจ จินตนาการเป็นพิเศษ เจ้าไม่เห็นเจ้าไปจินตนาการเอา สุดท้ายยังจินตนาการยังเป็น(ภาพ)จริง ยิ่งคิดยิ่งเป็น(ภาพ)จริง เขาฝึกฝนลูกศิษย์เช่นนี้ การบำเพ็ญเต๋าสายย่อยนั้นยากจะสำเร็จมรรคผลถูกต้อง ก็เพราะเขามีจุดรั่ว การจินตนาการโดยตัวเองก็คือจิตยึดติด อาจารย์อยากให้เห็นวัตถุสิ่งหนึ่ง ถ้าไม่เห็นเจ้าก็จินตนาการ ให้พยายามเห็นมัน หลับตาจินตนาการอีก ยิ่งจินตนาการยิ่งเป็น(ภาพ)จริง อย่างซ้ำๆ ดูเหมือนว่าจินตนาการจนมันกลายเป็นจริงออกมา ในอดีตเต๋าสายย่อยฝึกฝนกันเช่นนี้ เพราะเป็นเต๋าสายย่อย จิตยึดติดชนิดนี้พวกเขาไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นจิตยึดติด เพราะเขาไม่เน้นเรื่องหยวนหมั่น

เราให้ความสำคัญกับปัญหาเหล่านี้ จิตยึดติดใดๆ ล้วนจะกระทบต่อการหยวนหมั่น ข้าพเจ้าขอ
บอกทุกท่านให้ชัดเจนกับปัญหานี้ บางที่ท่านอาจถือเอาสิ่งที่เห็นเป็นภาพลวงตา แต่ท่านก็ไม่อาจจะไป
ฝึกฝนเช่นนี้ อย่างเช่นว่าฝ่าหลุนนี้ ถ้าหากมีคนคล้อยคล้ายคลิบคลว่าเห็นแล้ว แต่รู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ตนเอง
จินตนาการ ถ้าเห็นว่าเขาเคลื่อนไหวหรือหมุนอยู่ ข้าพเจ้าขอบอกท่าน นั่นคือท่านเห็นแล้ว ทุกท่านจะลอง
ทำดูโดยปฏิบัติตามที่ข้าพเจ้าบอก ข้าพเจ้าพูดถึงศิษย์ที่เห็น ได้แล้วแต่รู้สึกว่ามันเป็นภาพลวงตา คนที่ไม่
มีความรู้สึกอย่างนี้อย่าได้ไปฝืนจินตนาการ นั่นคือจิตยึดติด ข้าพเจ้าอธิบายกับทุกท่านเมื่อครูนั่นเพื่อ
ขจัดอุปสรรคในความคิดให้ทุกท่าน อย่าได้ยึดติดเป็นอันขาด ทุกท่านอย่าได้ยึดติดกับมันเป็นอันขาด

บรรยายธรรม ณ ที่ประชุมนิวยอร์ก

หลี่หงจื่อ

22 มีนาคม ค.ศ.1997

ก่อนการประชุมในวันพรุ่งนี้ อยากจะดูว่าทุกท่านมีเรื่องอะไร(อยากจะถาม) ท่านสามารถถามข้าพเจ้าได้ในวันนี้

ศิษย์: ใช้เงินของสามีถือว่าสูญเสียกุศล (ต่อ) หรือไม่

อาจารย์: สามีภรรยาเป็นความสัมพันธ์แบบนี้ ปัญหานี้ไม่คงอยู่ ทำไมท่านถามปัญหานี้ในเวลานี้ หรือ ก็เพราะคนในปัจจุบันได้ทำลายจริยธรรมชนิดนี้ของมนุษย์ไปแล้ว ปัจจุบันมีคนพูดเรื่องการปลดปล่อยสตรีเพศ นี่เป็นปัญหาที่อ่อนไหวมาก บางคนบอกว่าพวกเราสตรีช่างลำบากนัก สตรีควรจะได้รับ การปลดปล่อยชายหญิงควรมีความเสมอภาคเป็นต้น พวกเราสตรีควรจะมีแข็งสักหน่อย ทำไมเป็นเช่นนั้นหรือ ก็เพราะผู้ชายบางคนรังแกผู้หญิงเหลือเกิน ผู้หญิงรู้สึกถูกกดขี่ ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่านเมื่อสังคมเกิดการเสื่อมถอย ผู้คนยากที่จะมองเห็นปัจจัยของการเสื่อมถอยหรือความเสื่อมถอยนั้นเกิดขึ้นอย่างไร ทุกท่านต่างชอบที่จะพูดคุยเรื่องราวจากภายในเรื่องราว

ที่จริงข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน การโฆษณาชวนเชื่อเรื่องการปลดปล่อยสตรีประเภทนี้เกิดขึ้นหลังจากการเสื่อมถอยของมนุษยชาติ ไม่ใช่ที่ผู้หญิงถูกรังแกข่มเหงจากผู้ชาย แต่ผู้ชายก็รังแกข่มเหงผู้ชายด้วยกัน ผู้หญิงก็รังแกข่มเหงผู้หญิงด้วยกัน ผู้ชายก็รังแกข่มเหงผู้หญิง แต่ผู้ชายรังแกข่มเหงผู้หญิงนั้นปรากฏออกมาค่อนข้างเด่นชัด ที่จริงผู้หญิงที่มีอำนาจรังแกข่มเหงผู้ชายก็มี นี้เกิดขึ้นจากการตกต่ำเสื่อมถอยของศีลธรรมของสังคมโดยรวม ที่จริงความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงคือความสัมพันธ์ของความแข็งแกร่งกับความอ่อนโยน และผู้หญิงถูกผู้ชายรังแกข่มเหงที่ปรากฏออกมาค่อนข้างเด่นชัดสักหน่อย แต่ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน เหตุใดข้าพเจ้าจึงบอกว่าปรากฏการณ์ชนิดนี้มันผิดนะหรือ ทำไมจึงบอกว่าการส่งเสริมอิสรภาพและการพึ่งพาตนเองของสตรีนั้นผิดละ ปัจจุบันคนมักจะใช้ทัศนคติที่เสื่อมถอยแล้วของคนปัจจุบันไปประเมินคนโบราณ เข้าใจว่าผู้หญิงในอดีตถูกรังแกกดขี่ ที่จริงโดยแท้จริงไม่ใช่เป็นอย่างที่คนปัจจุบันคิด ในสมัยโบราณของจีนรวมทั้งทั่วโลก สังคมตะวันตกก็เช่นกัน ผู้ชายเขารู้จักที่จะปฏิบัติต่อภรรยาของตน เอาใจใส่ รักทะนุถนอมภรรยาของตนอย่างไร ภรรยาก็รู้จักเอาใจใส่สามี อิน - หยาง(อิน-หยาง -- สองสิ่งที่ตรงข้ามกัน) ก็คงอยู่คู่กันเช่นนี้ เมื่อสองสิ่งที่เป็นหยางพบเจอกัน

จะตีกันขึ้นมา สองสิ่งที่เป็นอิน พบเจอกันก็ไม่ได้ อิน -หยางจึงเสริมประกอบซึ่งกันและกัน และคงอยู่
พึ่งพาซึ่งกันและกันเช่นนี้

แต่ปัจจุบันทุกท่านลองคิดดู พอมีการริเริ่มส่งเสริมสิทธิความเสมอภาคของสตรี ผู้หญิงก็รู้สึกว่
ตนเองถูกกดขี่ ควรจะลุกขึ้นมาละ แต่สิ่งที่ตามมาคืออะไรหรือ การอย่าร้าง การต่อสู้ เด็กถูกทอดทิ้งและ
ปัญหาสังคมต่างๆ ก็ปรากฏออกมา สาเหตุมูลฐานไม่อยู่ที่การเสมอภาคหรือไม่เสมอภาคของสตรี แต่
เป็นเพราะศีลธรรมของสังคมมนุษย์เสื่อมถอยไป เป็นสาเหตุนี้หรือไม่ นี่คืสาเหตุมูลฐาน การแก้ปัญหา
หากไม่แก้ไขที่มูลฐาน แต่การแก้ไขปรากฏการณ์จากในปรากฏการณ์ ก็เป็นไปได้แต่เพียงเมื่อแก้ไขความ
ขัดแย้งเก่าแล้วความขัดแย้งใหม่ก็จะมีอีก สังคมก็ยิ่งพัฒนาอย่างพิกลพิการมากขึ้นเรื่อยๆ สังคมในทุก
วันนี้คนจำนวนมากล้วนใคร่ครวญปัญหาจากภายในปัญหาเฉพาะหน้า การแก้ไขวิกฤตด้วยวิธีการต่อสู้
ไม่อาจจะแก้ไขได้ตลอดไป มนุษยชาติไม่รู้ว่าในยุคใกล้ทำไ่มันเปลี่ยนแปลงเป็นเช่นนี้ เมื่อต่างก็ถก
เรื่องนี้จากภายในเรื่องนี้ ก็จะบัญญัติกฎหมายต่างๆ ออกมากำหนด แต่เมื่อใจคนไม่ดี ปัญหาใหม่ที่ผิ
เบี้ยว ที่ยิ่งไม่ดีก็จะปรากฏออกมามาก เช่นนั้นก็กำหนดกฎหมายอีก มนุษย์ก็ปิดล้อมตนเองเช่นนี้ สุดท้าย
ปิดล้อมตนเองจนไม่มีทางออกแม้แต่น้อย ยิ่งกว่านั้นเรื่องประเภทนี้ก็จะนำมาซึ่งปัญหาสังคมต่างๆ
มากมาย

ตามทฤษฎีอิน -หยาง เพศหญิงควรจะอ่อนโยน ไม่ใช่แข็งแแกร่ง เพศชายจัดเป็นหยางและ
แข็งแแกร่ง เพศหญิงจึงจัดเป็นอิน และอ่อนโยน เมื่อความแข็งแแกร่งกับความอ่อน โยนรวมอยู่ด้วยกัน
แน่นอนว่าจะปรองดองกลมกลืนอย่างยิ่ง ปัจจุบันไม่ใช่ผู้ชายชอบรังแกข่มเหงผู้หญิง แต่เป็นเพราะ
สังคมเสื่อมถอย ไม่ว่าผู้ชายหรือผู้หญิงล้วนแต่กำลังรังแกผู้อื่น ในเวลาเดียวกันได้ปรากฏอิน -หยางกลับ
ด้านในยุคใกล้ และแสดงออกมาเด่นชัดที่สุดในประเทศจีน ท่านคุณักกีฬา ล้วนแต่เป็นผู้หญิงที่ได้รับ
รางวัลมาก ผู้ชายได้รับรางวัลน้อย ก็พูดในความหมายนี้ทำไ่มเป็นเช่นนี้ละ ทั้งหมดล้วนเป็นเพราะอิน
แข็งแแกร่งมากหยางอ่อนแอมาก ปัจจัยชนิดนี้เกิดขึ้นจากอิน หยางกลับด้านกัน บวกกับผลข้างเคียงจาก
การส่งเสริมความเสมอภาคของสตรี เป็นเพราะศีลธรรมของสังคมเสื่อมถอยทำให้ใจคนในสังคม
เปลี่ยนแปลง ที่จริงในเบื้องลึกของจิตใจผู้หญิงไม่ชอบที่สามีตนเองอ่อนปวกเปียกเหมือนลูกแกะ
เหมือนผู้หญิง เป็นเช่นนี้หรือไม่ โกรธแค้นที่สามีตนเองไ่มเป็นชายชาตรี ไ่มเข้มแข็งไม่ทรหด แต่ถ้าเขา
เข้มแข็งทรหดขึ้นมาจริงๆละก็ ผู้หญิงก็รับไม่ได้ ไข่เหตุผลนี้หรือไม่

ปรากฏการณ์ของการเสื่อมถอยทั้งหมดที่มีของมนุษยชาติ ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนแต่ไม่รู้จักที่จะ
ค้นหาสาเหตุมูลฐานของมัน แก้ไขปัญหานั้นๆ จากภายในปัญหานั้นๆ ด้านนี้เกิดปัญหา บัญญัติกฎหมาย
ด้านนั้นเกิดปัญหา บัญญัติกฎหมาย สุดท้ายปิดล้อมท่านราวกับถูกจับขังอยู่กรงขยับตัวไม่ได้ ทำที่สุด

กฎหมายก็ไม่มีทางออก ผู้บัญญัติกฎหมายล้วนคิดที่จะกำหนดผู้อื่น เขาคิดไม่ถึงว่ากฎหมายก็หันกลับมา กำหนดตัวเขาด้วย มนุษยชาติจึงกำลังแบกรับทุกสิ่งทีตนเองทำขึ้นสำหรับตนเอง ไซ้เหตุผลนี้หรือไม่ ดังนั้นทุกท่านอย่าได้ไหลไปตามกระแสและผสมโรงไปกับคลื่นของทัศนคติที่เบี่ยงเบนไปของสังคม คนธรรมดาสามัญ -- คนธรรมดาสามัญคิดจะทำอะไร พวกเราก็ทำตาม -- ทำไมข้าพเจ้าจึงพูดว่า พวกเราไม่อาจเป็นเหมือนคนธรรมดาสามัญ คนธรรมดาสามัญมองไม่เห็นสิ่งเหล่านี้

ทางออกมูลฐานของมนุษยชาติ ไม่อยู่ที่การใช้กฎหมายมาควบคุมคน แต่เป็นการบำเพ็ญกุศล (เต๋อ) ทั่วปฐพี เมื่อศีลธรรมมนุษย์ยกระดับขึ้นแล้ว ก็จะไม่มีการแข่งขันกัน แข่งขันกันต่างนับถือ ซึ่งกันและกัน ยังมีคนเลวมากขนาดนั้นได้อีกหรือ แม้แต่ตำรวจก็ไม่จำเป็นแล้ว ฉันทันประพาดคิดว่าที่ท่าน--ตำรวจดูแลเสียอีก ยังต้องการตำรวจไปทำอะไร ทุกๆ คนเน้นกุศล ต้องมีกฎหมายเพื่ออะไร ทุกท่านต่างรู้ว่าในประเทศจีนสมัยโบราณ พื้นที่อื่นๆ ในโลกก็เช่นกัน ในช่วงเวลาที่มาตรฐานศีลธรรมสูงมากๆ ไม่มีกฎหมายเหล่านั้น ไม่มีกฎหมายเลย มีแต่ธรรมราชาที่เรียบง่ายเท่านั้น ผู้คนประเมินความดีเลวล้วนแต่ใช้ศีลธรรมเป็นมาตรฐาน ท่านทำเรื่องนี้ได้ดีหรือไม่ ก็ดูว่าทัศนคติทางศีลธรรมของท่านเป็นอย่างไร คนๆ นี้ไม่มีกุศล(เต๋อ) คำพูดประโยคนี้ก็ตัดสินเขาแล้ว นายอำเภอผู้ตัดสินคดีก็จะตัดสินเช่นนี้ ผู้ไม่มีเต๋อต้องถูกโบย ถ้าแย่มากๆ เช่นนั้นก็ต้องตัดหัว คนๆ นี้ไม่ใช่คนแล้ว ตัดหัว เขาทำลายจริยธรรมมนุษย์ คนมีชีวิตอยู่ในโลก มีมาตรฐานทางศีลธรรมของมนุษย์ และจรรยาบรรณทางศีลธรรมของมนุษย์ เป็นกฎเกณฑ์ ขาดซึ่งสิ่งเหล่านี้ ก็จะเหมือนสัตว์ เช่นนั้นยังต้องการเขาเพื่ออะไร มิต้องคัดทิ้งไปหรือ หากคิดจะเปลี่ยนความคิดของมนุษย์ปัจจุบันให้หวนกลับมาเป็นเรื่องที่ยากมาก พวกท่านมองเห็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงในวันนี้ ด้านอื่นๆ มิใช่เป็นเช่นนี้หรือ ปัญหาสังคมของมนุษย์มากมายเหลือเกินแล้ว ทางออกเพียงหนึ่งเดียวก็คือปรับใจคนให้ถูกต้องเที่ยงตรง

ศิษย์: คนหนุ่มสาวต้องการจะแต่งงาน นี่เป็นจิตยึดติดหรือไม่

อาจารย์: ถ้าข้าพเจ้าออกบวช ไปถ่ายทอดฝ่านี้ในวัด อย่างที่แต่ชาวผิวขาวหรือชนชาติอื่นๆ แม้แต่พวกเราในจีนแผ่นดินใหญ่ ก็มีคนไปวัดไม่มาก ก็ไม่อาจจะทำให้สาธารณชนที่สามารถจะได้ฝ่าได้รับฝ่า ในเมื่อข้าพเจ้าถ่ายทอดอยู่ในสังคม เลือกรูปแบบชนิดนี้ให้ทุกท่านได้ฝ่าอย่างนี้ ฉะนั้นพวกเราจึงต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับรูปแบบของสังคม สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตที่ปกติทั่วไปของคน และยังเป็นวิธีที่สามารถจะทำให้คนบำเพ็ญได้ ดังนั้นเราได้จัดวางไว้แล้วอย่างระมัดระวัง ทั้งรูปแบบการถ่ายทอดฝ่าและในรายละเอียดต่างๆ

หากข้าพเจ้าเข้าไปในวัดข้าพเจ้าอาจไม่แต่งงาน ข้าพเจ้าก็ทราบว่าในอนาคตจะมีคนศึกษาฝ่านี้ เป็นจำนวนมาก คนในอนาคตทุกๆ คนจะรู้ ไม่ว่าท่านจะเป็นคนผิวขาวก็ดี เป็นคนผิวเหลืองก็ดี หรือเป็นคนสีผิวอะไรก็ดี ท่านต้องรู้อย่างแน่นอน เช่นนั้นก็จะเกิดปัญหาที่ใหญ่มาก – ใครๆ ก็ไม่แต่งงานแล้วจะทำอย่างไร ใครๆ ก็อยากทำตามข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าบรรยายฝ่าพร้อมกับทำตัวเป็นแบบอย่าง ดูเหมือนการกระทำเล็กน้อยของข้าพเจ้า กระทั่งข้าพเจ้าแต่งตัวสวมหมวก บางคนก็คิดจะเลียนแบบ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงระมัดระวังเป็นพิเศษกับเรื่องเหล่านี้ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ ไม่เพียงแต่ถ่ายทอดฝ่าที่ถูกต้องตัวข้าพเจ้าก็ต้องทำตัวให้ถูกต้อง ทุกท่านได้เห็นรูปถ่ายที่ข้าพเจ้าสวมจีวร นั้นเป็นการเหลือไว้ให้กับศิษย์ที่บำเพ็ญเป็นอาชีพนในอนาคต ในขณะที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดฝ่าในสังคมคนธรรมดาสามัญจะสวมชุดสากลนี่เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ซึ่งไม่เคยมีมาก่อน ฝ่าได้ถ่ายทอดเช่นนี้แล้ว ฉะนั้นการบำเพ็ญของพวกเราจึงต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับรูปแบบนี้ของสังคม

หากข้าพเจ้ามีอะไรผิดพลาด เช่นนั้นมนุษยชาติในอนาคตก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง ทุกท่านทราบ พระพุทธองค์นั้น พระองค์ไม่กินเนื้อสัตว์ วิชาบำเพ็ญมากมาย แม้ว่าไม่ใช่วิชาทั้งหมดจะพูดถึงการกินเนื้อสัตว์ไว้อย่างแน่นอนเหมือนที่กล่าวกันในพุทธศาสนา แต่การบำเพ็ญต้องไม่ยึดติดกับเนื้อสัตว์ ถ้าข้าพเจ้าจะถ่ายทอดฝ่านี้ในหมู่คนธรรมดาสามัญ ให้ผู้บำเพ็ญบำเพ็ญอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญ คนที่ศึกษาก็มากมายขนาดนี้ เช่นนั้นหากข้าพเจ้าไม่กินเนื้อสัตว์ คนในอนาคตก็จะไม่กิน ความเคยชินในการดำรงชีวิต อาหารของมนุษยชาติล้วนจะเปลี่ยนแปลง แต่เทพต่างรู้ว่าเนื้อสัตว์ส่งผลให้ร่างกายคนแข็งแรงอย่างเพียงพอ นี่คือสิ่งที่อาหารเจไม่สามารถทดแทนได้ จุดนี้แน่นอน แน่แน่นอนละมันจะไม่เหมือนกันสำหรับพวกเราผู้บำเพ็ญ ผู้บำเพ็ญไม่กินเนื้อสัตว์ร่างกายกลับจะดีมาก นั่นเป็นเพราะการบำเพ็ญ สำหรับคนธรรมดาสามัญคนหนึ่งไม่กินเนื้อสัตว์ รับรองว่าเขาจะมีภาวะ โภชนาการไม่เพียงพอ จุดนี้แน่นอน

บอกว่าไม่แต่งงาน มนุษย์มีจบสิ้นหรือหากไม่มีบุตรหลาน เราคำนึงทั้งหมดแล้ว ในฐานะผู้บำเพ็ญที่ออกบวชในพุทธศาสนามีข้อบัญญัติห้ามแต่งงาน แต่มันไม่ได้ขาดแน่นอนในวิธีบำเพ็ญที่แตกต่างกัน ในอดีต เนื่องจากในยุคสมัยของประวัติศาสตร์ที่ต่างกัน ในยุคสมัยของประวัติของมนุษยชาติที่ต่างกัน ในยุคสมัยของอารยธรรมของมนุษยชาติที่ต่างกัน การบำเพ็ญก็มีข้อกำหนดที่ไม่เหมือนกันต่อคน

จุดประสงค์ของการไม่แต่งงานคือเพื่อจะขจัดสองสิ่งของมนุษย์—ค้นหากับกามารมณ์ แต่การบำเพ็ญอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญไม่สามารถทำได้ทันทีที่เริ่มบำเพ็ญ เพราะมนุษยชาติยังต้องขยายเผ่าพันธุ์ และพวกเขาก็มีคนจำนวนมากที่บำเพ็ญอยู่ในสังคมคนธรรมดาสามัญ เช่นนั้นหากท่านต้องการ

ให้ผู้บำเพ็ญบำเพ็ญอยู่ในสังคมคนธรรมดาสามัญ แต่ก็ต้องการให้ทุกท่านแยกออกจากการดำรงชีวิตของสังคมคนธรรมดาสามัญ... จะให้สังคมมนุษย์ไม่มีเลยจริงๆ นั้น ไม่ได้ได้อย่างเด็ดขาด ท่านคว้ามมนุษย์ไม่ดี แต่เขาเป็นส่วนหนึ่งของจักรวาลซึ่งเชื่อมลงมาจากบนลงล่าง และเป็นส่วนหนึ่งของปรากฏการณ์ของฝ่านี้ ณ ระดับชั้นที่ต่ำที่สุด ไม่อาจจะไม่มีมนุษยชาติ แต่กล่าวสำหรับบางคน พวกท่านไม่คิดจะแต่งงาน นั่นไม่เป็นไร นั่นถือเป็นปัญหาส่วนตัวของพวกท่านและไม่ผิด แต่มีจุดหนึ่ง เขาไม่แต่งงาน เขาไม่ยึดติด พวกเราอย่าได้เข้าไปสู่อุปสรรคที่ผิดๆ อีกชนิดหนึ่งที่ว่าจำเป็นต้องออกบวชจึงจะสามารถหยวนหมั่นได้

เป็นต้นว่า การบำเพ็ญที่สืบทอดต่อมานับหลายพันปี ไม่ว่าจะเป็นสายพุทธ สายเต๋า ศาสนาคาทอลิกดั้งเดิม คริสเตียนและการบำเพ็ญในป่าเขา คนเหล่านี้ล้วนไม่แต่งงาน เช่นนั้นจึงทำให้คนมีทัศนคติชนิดหนึ่งในการรับรู้เข้าใจที่ว่า : เพียงแต่บำเพ็ญก็ไม่อาจจะแต่งงานได้ นี่เป็นรบกวนที่ใหญ่มากต่อการถ่ายทอดฝ่านี้ของเราในโลกทุกวันนี้ อย่าให้เนื่องจากอุปสรรคนี้ทำให้ศิษย์ที่บำเพ็ญอยู่ที่บ้านของเราไม่แต่งงาน รูปแบบการบำเพ็ญในวันนี้ของเราก็คือยกระดับตัวท่านในท่ามกลางหมู่คนที่ซับซ้อนที่สุดนี้ และไม่เพียงแต่ยกระดับจิตตรง หรือบำเพ็ญสิ่งอื่นเช่นนั้นท่านจึงจำเป็นต้องฝึกฝนใจดวงนี้ของท่านในหมู่คนธรรมดาสามัญที่ซับซ้อนที่สุด ศิษย์มราวาสจะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับสภาพสังคมของคนธรรมดาสามัญ นี่เป็นส่วนที่เข้มงวดและละเอียดรอบครอบของฝ่านี้ ความหมายที่ข้าพเจ้าพูดทุกท่านคงจะเข้าใจชัดเจนนะ แต่ค้นหากับกามารมณ์เป็นจิตยึดติดที่ต้องขจัดทิ้งไป อย่าปล่อยให้วิธีบำเพ็ญแบบโบราณหรือวิธีบำเพ็ญในศาสนาโบราณก่อให้เกิดความเข้าใจที่ผิดชนิดหนึ่งคิดว่าพวกเราที่ต้องบำเพ็ญเช่นนี้ ไม่ใช่รูปแบบการบำเพ็ญของเราในวันนี้ก็คือวิธีบำเพ็ญที่ข้าพเจ้าเหลือไว้ให้กับทุกท่านรวมทั้งข้อกำหนดต่างๆ และรูปแบบที่ฝ่านี้ของเราถ่ายทอดอยู่ในสังคมในวันนี้ ล้วนแต่เหลือไว้ให้กับคนรุ่นต่อไป

ทุกท่านต่างก็ทราบข้อกำหนดที่เป็นลายลักษณ์อักษรของเรา เช่น พวกเราไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเมือง ไม่จัดตั้งองค์กรในการบริหารจัดการ เราไม่จัดแบ่งระดับชั้น ไม่ตะจะต้องเงินทอง ฝ่านี้ไม่แต่งตั้งตำแหน่งให้ใครอย่างแน่นอน ท่านทำเรื่องอะไรอยู่ในสังคมมีตำแหน่งใหญ่โตนั้นไม่มีปัญหา และไม่กระทบต่อการบำเพ็ญของท่าน นั่นเป็นเรื่องของสังคมคนธรรมดาสามัญ ท่านบำเพ็ญก็คือบำเพ็ญ งานที่ทำในหมู่คนธรรมดาสามัญกับการบำเพ็ญท่านต้องแบ่งแยกออกจากกัน เป็นคนละเรื่องกัน เช่นงานที่ท่านทำในหมู่คนธรรมดาสามัญนั้นเป็นประโยชน์ต่อสังคมคนธรรมดาสามัญ เป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติ นี่คือการสะสมกุศลแต่ไม่ใช่การบำเพ็ญ เป็นคนละเรื่องกัน อย่าได้รวมเข้าด้วยกัน มีคนพูดว่างานของฉันทันเป็นการสะสมกุศลทำความดี ในอนาคตฉันทันจะหยวนหมั่น หากใครไม่บำเพ็ญจริงๆ ถึงแม้จะเป็นหัวหน้า

เป็นประธานของศาสนา ต่อให้สร้างวัด สร้างพระพุทธรูปก็จะไม่หยวนหมั่น นั่นเป็นการผูกคอกเปลี่ยนงานก็คืองาน ไม่สามารถจะทดแทนการบำเพ็ญได้ตลอดไป การบำเพ็ญก็คือการบำเพ็ญ เรื่องในหมู่คนธรรมดาสามัญก็เป็นเรื่องในหมู่คนธรรมดาสามัญ ทำงานให้กับศาสนาก็เป็นการทำงานให้กับคนธรรมดาสามัญ ผู้ออกบวชไม่ใช่พระพุทธรูป พระพุทธรูปยอมรับใจคน ไม่ยอมรับศาสนา นี่เป็นคนละเรื่องกัน อย่าได้ปะปนเข้าไว้ด้วยกัน

ศิษย์: อาจารย์ ดิฉันขอเป็นตัวแทนผู้ฝึกของเซินเจิ้นและกว้างโจวขอกล่าวคำสวัสดิ์ต่อท่านอาจารย์ ก่อน ที่ดิฉันจะมาพวกเขาจับให้ดิฉันต้องนำมาให้ได้

อาจารย์: ท่านบอกพวกเขา บอกว่าในใจอาจารย์คิดถึงศิษย์ทั้งหมดอยู่โดยตลอด

ศิษย์: นักเรียนมัธยมปลายใกล้จะสอบ การเรียนเร่งรัด จึงฝึกพลังน้อยสักหน่อย จะทำอย่างไร

อาจารย์: เรื่องนี้ไม่เป็นปัญหา ทำเคลื่อนไหวของการฝึกบำเพ็ญของเราเป็นวิธีเสริมสู่การหยวนหมั่น แม้ว่ามันจะสำคัญ แต่สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าของเราคือการบำเพ็ญใจของคน บอกว่าฉันถือว่าตัวเองเป็นผู้บำเพ็ญอยู่ในใจโดยตลอด หากมีช่วงเวลานึง หรือแม้แต่ในช่วงเวลาที่ยาวนานท่านมีงานยุ่งไม่สามารถฝึกพลังจริงๆ แต่ในใจท่านถือว่าตัวเองเป็นผู้ฝึกพลังและกำหนดตนเองอยู่โดยตลอด พลัง(กง)ของท่านก็จะโต แต่มีจุดหนึ่ง ในเมื่ออาจารย์พูดอย่างนี้แล้ว พวกเราก็ไม่ฝึกพลังกันแล้ว เป็นเช่นนั้นไม่ได้ นี่เป็นการเดินไปอีกสุดขั้วหนึ่ง เพราะเป็นกรณีพิเศษ ก็จะพิจารณาเป็นพิเศษ เพราะฝ่าฝืนนั้น ไร้ซึ่งขอบเขต ฝ่าฝืนไร้ซึ่งขอบเขตหมายความว่าอะไรหรือ เขามีวิธีไร้อำกัศ วิธีไร้อำกัศที่สามารถจะพิจารณาสถานการณ์ของแต่ละคนเพื่อจะช่วยคน

ศิษย์: ท่านอาจารย์ ฟรุ้งนี่อนุญาตให้บันทึกวิดิทัศน์หรือไม่

อาจารย์: ทุกท่านอาจได้ยินแล้ว ในประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ ฝ่านี้ที่เราถ่ายทอด มีคนเรียนเป็นจำนวนมาก ปัจจุบันโดยมูลนิธิข้าพเจ้าก็ไม่จัดบรรยายแล้ว และก็ไม่มีพบกับผู้ฝึกในจีนแผ่นดินใหญ่ที่จริงข้าพเจ้าไม่ได้พบกับผู้ฝึกในจีนแผ่นดินใหญ่เป็นเวลาสามปีแล้ว แต่มีคนมาเรียนมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงนำมาซึ่งความสนใจในสังคม เมื่อเห็นว่ามีคนมาเรียนเป็นจำนวนมากขนาดนั้น และผู้คนที่ต่างรู้สึกดีหลังจากที่ได้เรียน ใช้คำพูดของพวกเขาหลังจากที่ทุกท่านได้เรียนต่างก็บำเพ็ญอย่างแน่นแ่น เช่นนั้นพอจำนวนคนมากขึ้น ในสังคมประเทศจีนอาจทำให้ผู้คนจำนวนหนึ่งไต่ตรงตรง มีคนจำนวนมากจะประเมินข้าพเจ้ากับฝ่าด้วยวิธีคิดของคนธรรมดาสามัญ การทำความดีเพื่อคนเป็นเรื่องที่ยากมาก เพราะใจคนไม่ถูกต้องเที่ยงตรงหนาเราพยายามหลีกเลี่ยงความยุ่งยากที่ไม่จำเป็นเหล่านี้เถิด ดังนั้นระยะ

หลังช่วงเวลาหนึ่งเวลาพบกับผู้ฝึกในบางประเทศก็จะบอกไม่ให้บันทึกเสียงหรือบันทึกวิดีโอทัศน
ความหมายคืออะไรหรือ ก็เพื่อให้สิ่งเหล่านี้ส่งต่อไปถึงในประเทศน้อยลง แม้เราจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับการ
การเมือง แน่แน่นอนไม่มีปัญหาการเมือง แต่คนชั่วบอนทำลายโดยการจับเอาใจความบางตอนไปโมเม เพื่อ
สร้างความยุ่งยาก สิ่งสำคัญคือไม่อย่าให้เกิดความยุ่งยาก เพื่อให้ฝ่านี้ของเราสามารถจะเหลือไว้ให้กับ
มนุษยชาติในอนาคตอย่างถูกต้อง ไม่ผิดพลาด และไม่เบี่ยงเบน หากเราต้องประสบกับความสูญเสียที่ไม่
จำเป็น ก็จะเป็นเรื่องที่น่าเสียใจในอนาคต เราไม่อาจพิจารณาเพียงเฉพาะหน้า

การบันทึกเสียงก็ดี บันทึกวิดีโอก็ดี ล้วนไม่อาจมีคงอยู่ในอนาคตอย่างแน่นอน จุดนี้แน่นอน
ทุกท่านต่างก็รู้อยู่ปัจจุบันบางส่วนก็เริ่มลบหายไปแล้ว ก็คือวิดีโอที่บันทึกไว้ก่อนหน้านี้ปัจจุบันไม่มีภาพ
แล้ว เทปบันทึกเสียงก็ไม่มีเสียงแล้ว กำลังทยอยลบหายไปอยู่ สิ่งของบางอย่างไม่อาจจะเหลือเอาไว้
เช่นนี้ได้ สิ่งที่ข้าพเจ้าพูดตามสถานการณ์ของทุกท่าน ผู้อื่นเมื่อได้ฟังเขาก็เป็นสถานการณ์อีกชนิดหนึ่ง
มีความเข้าใจต่างกัน หนังสือ“จ้วนฝ่าหลุน” นั้นเหมาะสำหรับที่ทุกท่านจะอ่าน เป็นสถานการณ์อย่างนี้
ทุกท่านพิจารณาเอาเองเถิด เรื่องนี้ข้าพเจ้าจะไม่พูดอย่างเด็ดขาด

ศิษย์: ท่านอาจารย์ ดิฉันมาจากช่างไห่ ศิษย์ช่างไห่คิดถึงท่านอาจารย์อย่างยิ่ง หลังจากได้กลับ
จากการประชุมแลกเปลี่ยนประสบการณ์นานาชาติครั้งที่แล้ว ดิฉันได้เล่าให้พวกเขาฟังเรื่องที่ได้พบท่าน
พวกเขาต่างน้ำตาไหล พวกเขาให้ดิฉันเป็นตัวแทนกล่าวคำสวัสดิ์ต่อท่านอาจารย์

อาจารย์: ท่านบอกพวกเขา ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจที่ไม่ได้ไปช่างไห่ ในช่วงเวลาของการถ่ายทอด
พลัง(กง) เพราะในช่วงเวลานั้นเพื่อที่จะเหลือหนทางที่ถูกต้องให้กับฝ่านี้ ข้าพเจ้าไม่ปฏิบัติเหมือนกับ
อาจารย์ซึ่งคนอื่นๆ ซึ่งทำตัวเหมือนคนหาบเร่ขายยาสมุนไพรป่าหรือวิ่งรอกไปทั่ว ล้วนแต่เป็นสมาคมซึ่ง
ในพื้นที่นั้นๆ สมาคมวิทยาศาสตร์และค้นคว้าซึ่ง หรือองค์กรรัฐบาลเชิญข้าพเจ้ามา ข้าพเจ้าจึงจะไป
ช่างไห่ไม่ได้ส่งหนังสือเชิญโดยตลอด เรื่องนี้จึงค้างคาอยู่ ในช่วงหลังเมื่อมีหนังสือเชิญมานั้น ข้าพเจ้า
ได้หยุดการถ่ายทอดพลัง(กง)แล้ว แต่ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจมากที่ไม่ได้ไปถ่ายทอดพลัง(กง) ที่เมืองใหญ่
แห่งนี้ในประเทศจีน นอกจากเป่ย์จิงแล้วเมืองที่ใหญ่ที่สุดในประเทศจีนก็คือช่างไห่ แน่แน่นอนข้าพเจ้า
ทราบ ปัจจุบันชาวช่างไห่ศึกษาฝ่าเป็นจำนวนมาก เรื่องที่ทำให้ข้าพเจ้าดีใจคือ แม้ว่าข้าพเจ้าไม่ได้ไป แต่
ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเผยแพร่และการพัฒนาของต้าฝ่าโดยรวมดำเนินไปได้อย่างเข้มแข็งมาก พวกเขาศึกษา
ได้อย่างแน่นแฟ้นด้วย จุดนี้ดีมาก

ศิษย์: ท่านอาจารย์หลี่ ผมเป็นศิษย์ที่มาจากเป่ย์จิง ศิษย์เป่ย์จิงทั้งหมดขอกกล่าวคำสวัสดิ์ต่อท่าน
อาจารย์

อาจารย์: เป่ยจิง ที่จริงไม่เพียงแต่เป่ยจิง ผู้ฝึกพื้นที่ต่างๆ ก็เหมือนกัน ข้าพเจ้าก็คิดถึงทุกท่านมาก แต่ข้าพเจ้าไม่กล้าไปพบกับทุกท่าน เพราะทันทีที่ข้าพเจ้าพบกับทุกท่าน ถ้ามีคนหนึ่งเห็นข้าพเจ้า ภายในไม่กี่ชั่วโมง อีกหลายสิบคนก็จะมา ในหนึ่งวันอาจจะมากันหลายพันคน วันที่สองอาจจะมากันนับหมื่นคน นอกพื้นที่ก็จะมา เหมือนอย่างวันนี้มีคนนอกพื้นที่มากันจำนวนมาก เช่นนั้นก็จะเป็นไปสู่วิพากษ์วิจารณ์ในสังคม ดังนั้นจึงไม่สามารถจะพบกับทุกท่าน แต่ข้าพเจ้าก็คิด อยู่ภายใต้ระบบสังคมที่เข้มงวด พวกเราสามารถทำให้ฝ่านี้ถ่ายทอดได้โดยไม่เบี่ยงเบน ฉะนั้นเราก็ได้ผ่านการทดสอบในช่วงประวัติศาสตร์ที่เข้มงวดมาก ดังนั้นในอนาคตไม่ว่าจะเป็นยุคสมัยใดของประวัติศาสตร์ พวกเราก็สามารถจะยืนหยัดอยู่ได้โดยไม่ถูกบ่อนทำลาย ไซ้ใหม่

ศิษย์: พวกเรามีผู้ฝึกนำหนังสือ “จ้วนฝ่าหลุน” มาจากฮ่องกงกับประเทศจีน สามารถจะนำมาขายที่ห้องโถงหน้าห้องประชุมได้หรือไม่

อาจารย์: หากพวกเรามีหนังสือ “จ้วนฝ่าหลุน” อยู่ในมือ อยากจะทำความดีเพื่อทุกคนสักหน่อย ทำอะไรเพื่อความสะดวกให้กับผู้ฝึกที่ไม่มีหนังสือ ข้าพเจ้าคิดว่าไม่ผิด สามารถทำได้ เพราะทุกท่านก็ไม่แสวงหาชื่อเสียงและผลประโยชน์ นี้ไม่มีปัญหา แต่สิ่งเหล่านี้ก่อนที่พวกเราจะทำ เพื่อไม่ให้นำไปสู่ผลข้างเคียงในด้านอื่นๆ ให้แจ้งผู้รับผิดชอบของพวกเราในสหรัฐอเมริกาทราบ

สำหรับพวกเรา ณ ที่นี้ หลังจากได้พบกับข้าพเจ้าครั้งที่แล้ว พวกท่านได้ผ่านขั้นตอนการบำเพ็ญระยะหนึ่งแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าล้วนมีความเข้าใจต่อฝ่าในระดับหนึ่งและจะไม่ทำอะไรตามอำเภอใจ เหตุใดข้าพเจ้าจึงวางใจเช่นนี้ เพราะพวกท่านทราบว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดคืออะไร เราไม่ต้องการอะไร ต้องการแต่ใจคน หากใจคนนี้ไม่สามารถจะเปลี่ยนแปลง เช่นนั้นฝ่านี้ก็ไม่มีประโยชน์อะไรเลย รูปแบบการบีบบังคับใดๆ ล้วนไม่อาจจะเปลี่ยนแปลงใจคนได้ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงไม่ได้กำหนดกฎระเบียบข้อนี้ กฎระเบียบข้อนั้น หรือกำหนดทุกท่านให้ทำอย่างไรๆ ไม่มีการทำเช่นนี้ การที่ฝ่านี้สามารถพัฒนาได้อย่างเข้มแข็ง สามารถมีคนมาศึกษามากขึ้นเรื่อยๆ สามารถส่งผลดีเช่นนั้นในสังคม เพราะทุกท่านมีฝ่าอยู่ในใจ รู้ว่าจะปฏิบัติตนอย่างไร โดยไม่จำเป็นต้องให้ใครมาบอกให้ทำอย่างไร ดังนั้นข้าพเจ้าจึงค่อนข้างวางใจ หากพวกเรา ณ ที่นี้มีคนหนึ่งทำไม่ดี พวกเราที่เหลือก็จะมองเห็นในทันที มีฝ่าอยู่ มีฝ่าที่จะประเมิน รับรองว่าเป็นเช่นนี้

ศิษย์: ท่านอาจารย์บอกว่าฝ่านี้ นอกจากจะเผยแพร่ให้กับพวกเราคนจีนแล้ว ยังต้องเผยแพร่ให้กับชนชาติอื่นๆ ขอท่านอาจารย์ช่วยชี้แนะ พวกเราจะเผยแพร่ฝ่านี้ให้คนอื่น ๆ ให้กว้างไกลได้อย่างไร

อาจารย์: เรื่องนี้เราก็ไม่ได้มีข้อกำหนดอะไรเป็นพิเศษ เพราะเมื่อถ่ายทอดฝ่าออกมาให้กับคนปัจจุบันหนังสือที่ได้แปลออกมามีภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี ภาษาฝรั่งเศส ภาษาอังกฤษ ยังมีภาษารัสเซียเป็นต้น อย่างไรก็ตามก็ยังมีมาก ยังมีภาษาอิตาลีดูเหมือนกำลังแปลกันอยู่ ภาษาอื่นๆ ก็กำลังเร่งมือแปลกันอยู่

งานทางด้านนี้พวกเขาที่มงานแปลกำลังทำกันอยู่ เพราะเมื่อมีเอกสารแล้ว คนก็สามารถจะอ่านจะเผยแพร่อย่างไรนั้น เราไม่ได้มีข้อกำหนดว่าให้ไปทำอย่างไรๆ ข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อถ่ายทอดฝ่านี้เราก็ได้คำนึงถึงว่าฝ่านี้ดีทุกท่านจึงรู้สึกว่(ฝ่านี้)มีคุณค่า เพราะว่า(ฝ่านี้)ดีท่านจึงคิดจะแนะนำเขาให้ผู้อื่น ฉะนั้นการเผยแพร่ฝ่านี้ทั้งหมดล้วนแต่จากใจถึงใจ จากคนสู่คน โดยมูลฐานคือเลือกรูปแบบชนิดนี้ในการถ่ายทอด ในประเทศจีนมีคนกว่ายี่สิบล้านคนกำลังบำเพ็ญอย่างจริงจังอยู่ รวมกับคนที่บำเพ็ญไม่ค่อยสม่ำเสมอ ขณะนี้มีหนึ่งร้อยล้านคน แต่โดยผิวเผินดูเหมือนจะสงบราบเรียบไม่มีคนรู้ในสังคม ก็คือทุกท่านล้วนแต่กำลังเผยแพร่จากใจถึงใจ ถ่ายทอดด้วยคำพูดรับด้วยใจ เขา(ฝ่านี้)ได้ก่อเกิดเป็นแนวโน้มของกระแสที่ใหญ่มากไม่มีกฎระเบียบอะไรเป็นพิเศษ ล้วนแต่เป็นทุกท่านที่ทำกันอยู่ ความหมายที่ข้าพเจ้าพูดเข้าใจชัดเจนกระมัง เราไม่กำหนดสิ่งที่เป็นรูปแบบใดๆ เพราะสายพุทธเน้นการช่วยเหลือสรรพชีวิตโดยทั่วไป การช่วยเหลือคนหนา ไม่ใช่บอกให้ท่านไปช่วยคน เพราะท่านยังบำเพ็ญกันอยู่ ท่านยอมไม่อาจจะช่วยคนได้ เช่นนั้นท่านแนะนำฝ่าให้กับผู้อื่น นี่ก็คือวิธีที่ดีที่สุดในการช่วยผู้อื่นให้ได้ฝ่า คนในอนาคตจะรู้ว่า(ฝ่านี้)มีคุณค่าเพียงไร ท่านให้เงินทองแก่เขามากมายเพียงไร ท่านให้ของดีแก่เขามากเท่าไร ก็ไม่สู้ให้ฝ่านี้แก่เขา เขา(ฝ่านี้)สามารถทำให้พื้นที่หนึ่ง ประชาชนหนึ่ง ประเทศหนึ่งตลอดจนช่วยให้นุชนชาติพื้นฟูศีลธรรม มีความสุข มีความสงบและรักใคร่สามัคคี เมื่อมีสิ่งเหล่านี้ นุชนชาติจึงจะพัฒนาได้อย่างแข็งแรง

ศิษย์: หลังจากได้ศึกษาฝ่าหลุนฝ่าแล้ว สิ่งแรกที่ดิฉันคิดคือตั้งใจทำงาน ทำงานให้ดี เมื่อว่างไม่มีอะไรทำแล้วก็จะอ่านหนังสือ

อาจารย์: ทำอย่างนั้นดีที่สุดในเรื่องต่างๆ ที่ท่านพบประสบในชีวิต ในการทำงานหรือในสังคม อาจสามารถช่วยท่านยกระดับจากจิตยึดติดนั้นๆ ของตนเอง บางทีเรื่องนั้นที่ท่านประสบอาจจะเพื่อให้อัจฉริยะติดของท่าน อาจจะเพื่อช่วยท่านในเรื่องบางอย่าง เมื่อคนๆ หนึ่งเดินสู่เส้นทางการบำเพ็ญ เช่นนั้นช่วงชีวิตของเขาหลังจากนี้ก็จะไม่มีเรื่องของความบังเอิญคงอยู่ เพราะการบำเพ็ญนั้นได้จัดวางอย่างเป็นระบบและไม่มีเวลาเหลือเพื่ออย่างนั้น ไม่อาจจะให้มีเรื่องบังเอิญ ทั้งหมดได้จัดวางไว้อย่างแน่นอน ท่านอย่าได้ถือเอาเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ที่ดูเหมือนเกิดขึ้นโดยบังเอิญที่ท่านพบเจอในชีวิตประจำวันเป็นเรื่องบังเอิญ เพราะจะไม่มีเรื่องแปลกประหลาดมากมายเกิดขึ้น หรือวิ่งไปบำเพ็ญในอีกมิติหนึ่ง ไม่เช่นนั้น

ท่านก็ไม่อาจจะยกระดับใจดวงนี้ขึ้นได้ ยังคงอยู่ในสภาพท่ามกลางสิ่งต่างๆ ในโลกเช่นนี้ ยังคงเป็นความขัดแย้งในหมู่คนธรรมดาสามัญ ยังคงอยู่ในรูปแบบชีวิตในหมู่คนธรรมดาสามัญ และเรื่องราวที่พบประสบนั้นไม่แตกต่างมากนักกับสิ่งที่เคยเป็นอยู่เดิม แต่หากท่านลองคิดดูให้ดี มันไม่เหมือนกันทั้งหมดนั้นเกิดขึ้นเพื่อให้ท่านสามารถยกระดับในการบำเพ็ญ

ศิษย์: ท่านสอน เงิน ชั่ว เย็น (ความจริง ความเมตตา ความอดทน) ในบางสถานการณ์ที่บางคนอาจเคยทรยศคนเขา ในสถานการณ์ชนิดนี้ พวกเราได้รับปากจะช่วยคนเขาจัดการกับคนชั่วคนนั้น

อาจารย์: เราคิดอย่างนี้ ในหนังสือก็มีกล่าวไว้ ก็คือเวลาพบกับเรื่องทั่วไปที่ทำให้ท่าน โกรธ ท่านต้องการจะไปจัดการ ไม่ใช่บอกว่าไม่ได้ เมื่อท่านพบแล้วท่านสามารถจะพูดสักคำสองคำ บางทีคำพูดของท่านไม่เกิดผล บางทีเรื่องไม่เป็นไปอย่างที่ท่านพูด เพราะท่านมองไม่เห็นเบื้องหลังความขัดแย้งของเขาสองคน ก็คือความสัมพันธ์ของเหตุของเขาคืออะไร อย่างเช่นคนสองคน เขาต่อยศคนนั้นหนึ่งหมัด ท่านรู้สึกว่ามีองจากในหมู่คนธรรมดาสามัญ คนที่ต่อยศคนนั้นไม่ถูกต้อง ทำไมต้องต่อยศคนนะ แต่หากท่านหมุนเวลากลับไป ท่านจะพบว่าในครั้งแรกของชีวิตเขา หรือชาติก่อนเขาเคยต่อยศคนนั้นหนึ่งหมัด พวกเราผู้บำเพ็ญไม่อาจจะดูเพียงหนึ่งชาติของคน ต้องดูชีวิตทั้งหมดของเขา ฉะนั้นเป็นเขาที่ติดค้างเขาคคนนั้น

เรื่องเหล่านี้ตำรวจจัดการจะชอบด้วยเหตุผล คนธรรมดาสามัญจัดการคนธรรมดาสามัญนั้น สอดคล้องกับหลักการของสังคมโลก นี้ไม่ฝ่าฝืนหลักการใดๆ แต่ในฐานะผู้บำเพ็ญคนหนึ่ง ข้าพเจ้าขอเสนอแนะเมื่อพบกับเรื่องท่านองนี้พยายามเข้าไปยุ่งเกี่ยวให้น้อย หรือไม่เข้าไปเกี่ยวข้องด้วย เพราะอะไรหรือ เพราะเมื่อท่านเข้าไปยุ่งเกี่ยว มันง่ายที่ท่านจะจัดการเรื่องนั้นผิดไป เรื่องอาจจะไม่เป็นเช่นนั้น แต่ท่านเป็นผู้บำเพ็ญ ท่านต้องการจะทำเช่นนั้น ท่านก็อาจจะก่อกรรม ท่านถ่วงเรื่องนั้นจนเสียหายหรือทำจนเสียหาย เดิมทีเทพองค์นั้นจัดวางให้เขาชดใช้กรรมในชาตินี้ เขาชดใช้ไม่สำเร็จ เขาสองคนยังต้องหาโอกาสจัดการซึ่งกันและกันอีกรอบ นี่คือความหมายที่ข้าพเจ้าพูด แต่ถ้าพบเห็นการคนฆ่าหรือวางเพลิงจริงๆ หากท่านไม่สนใจ เช่นนั้นก็คือปัญหาชินชิ่ง ท่านเป็นผู้บำเพ็ญ ในฐานะเทพองค์หนึ่งก็ต้องจัดการอะไรบางอย่างกับเรื่องนี้ ใช่หรือไม่ แต่พูดอีกแง่หนึ่ง เรื่องประเภทนี้พวกเราผู้ฝึกโดยทั่วไปจะพบเจอน้อยมาก กระทั่งไม่พบเจอเลย ก็คือไม่จัดวางให้ท่านในชีวิตท่าน เพราะมันต้องเป็นประโยชน์ต่อการยกระดับชินชิ่งของท่าน เรื่องที่ไม่เป็นประโยชน์ โดยมากผู้ฝึกของเราจะพบเจอน้อยมาก เทพจะไม่พบเจอเลย

พูดถึงว่าใครทรยศ เคยรับปากอะไรไว้กับคนธรรมดาสามัญ นั่นล้วนเป็นเรื่องของคนธรรมดาสามัญ เมื่อบำเพ็ญแล้วก็ต้องใช้ฝ่ามาประเมิน ใช้มาตรฐานของผู้บำเพ็ญมากำหนดตัวเอง เรื่องอะไรก็ใช้มาตรฐานของคนธรรมดาสามัญมาประเมิน ทรยศอะไร เคยรับปากอะไรไว้กับคนธรรมดาสามัญ นั่นมีเป็นคนธรรมดาสามัญหรือ

ศิษย์: นักศึกษาที่มาเรียนในสหรัฐอเมริกาต่างกำลังศึกษาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติที่น่าเบื่อด้วยจิตยึดติดชนิดหนึ่ง

อาจารย์: ข้าพเจ้าอาจจะพูดประเด็นนี้ในวันพรุ่งนี้ ข้าพเจ้าจะพูดถึงหลักการอย่างนี้ ประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติกับวิทยาศาสตร์ของมนุษยชาติ ที่จริงเป็นความผิดพลาด จุดฐานของการพัฒนาของมัน รวมทั้งจุดฐานของการรับรู้เข้าใจต่อมนุษยชาติ ต่อธรรมชาติ ต่อวัตถุสารล้วนผิดพลาด ดังนั้นจึงส่งผลถึงความเสื่อมทรามของศีลธรรมของสังคมมนุษย์ในวันนี้ นี่เป็นประเด็นที่ใหญ่มาก พรุ่งนี้ข้าพเจ้าจะไปพูด แต่มีจุดหนึ่ง หากมนุษยชาติไม่มีความรู้ ในวันนี้เขาอ่าน “จ้วนฝ่าหลุน” ไม่ได้ หรืออย่างน้อยที่สุดความนับที่สูงยิ่งขึ้น ลึกซึ้งยิ่งขึ้นที่อยู่ข้างในเขาไม่อาจจะเห็น เช่นนั้นความรู้ที่ท่านศึกษาอาจจะไม่ใช่เรื่องบังเอิญ มนุษยชาติในอนาคตจะพัฒนาวิทยาศาสตร์จากจุดฐานที่ใหม่ ก็ต้องมีความรู้

ข้าพเจ้าคิดว่าในฐานะศิษย์ต้าฝ่าคนหนึ่ง เมื่อถึงเวลานั้นย่อมรู้โดยธรรมชาติว่าจะไปทำอะไร บางทีส่วนไม่ใช่เรื่องของความบังเอิญ ดังนั้นปัจจุบันสิ่งที่ท่านควรศึกษาท่านก็ศึกษา ท่านอย่าได้ถือมันเป็นจิตยึดติด ข้าพเจ้าได้ยืนยันว่ามีผู้ฝึกคนหนึ่ง เนื่องจากระยะแรกที่มาถึงสหรัฐอเมริกาตนเองได้ทำอะไรผิดไปจึงลาออกจากสถานศึกษา ข้าพเจ้าว่าตอนเริ่มต้นเขาอาจจะทำผิดไป เช่นนั้นเวลานี้ก็คือทำผิดแล้ว ผิดอีก ในเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว อย่าได้ตั้งใจสร้างความยากลำบากในชีวิตให้ตนเองจากนี้ไป – ความผิดพลาดบางอย่างที่ทำไปนั้นไม่สามารถจะแก้ไขให้ถูกต้องด้วยวิธีที่เหมือนกัน ในใจตนเองรู้ว่าผิดพลาดไปแล้ว รู้ว่าจากนี้ไปจะไม่ทำเช่นนี้อีก สำหรับเรื่องประเภทนี้ เพียงแต่ต่อไปต้องทำให้ดียิ่งขึ้น ชดเชยด้วยความสำเร็จเป็นอันใช้ได้ ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเช่นนี้ก็จะมีปัญหา ก็คือพูดว่า อย่าได้สร้างอุปสรรคให้กับการบำเพ็ญ ในฐานะนักศึกษา ปัจจุบันเราได้แต่บอกท่านให้ตั้งใจศึกษา เพราะท่านคือนักศึกษา ดังนั้นจึงควรตั้งใจศึกษา

ถึงแม้ท่านจะทำงานอื่นๆ เพราะมันเป็นการงานประเภทหนึ่งในสังคมคนธรรมดาสามัญ หากดูจากหลักการนี้ของสังคมคนธรรมดาสามัญ มันเป็นการบริการสังคมมนุษย์ในมิติขั้นนี้ เช่นนั้นท่านก็

สมควรจะทำมันให้ดี เพราะมนุษยชาติก็เป็นปรากฏการณ์ของชีวิต ณ ระดับชั้นที่ต่ำที่สุดของต้าฝ่าแห่งจักรวาล

ศิษย์: ท่านอาจารย์ ผมขอเป็นตัวแทนศิษย์ประเทศเยอรมันนี่กล่าวคำสวัสดิ์ต่อท่านอาจารย์

อาจารย์: หนังสือเชิญของประเทศเยอรมันนี่ข้าพเจ้าเห็นแล้ว เดือนพฤศจิกายนปีที่แล้วรัสเซียก็มีหนังสือเชิญมาเมื่อตอนที่อากาศหนาว รอให้อากาศอุ่นขึ้นข้าพเจ้าจะหาเวลาไป

ศิษย์: ท่านอาจารย์ ดิฉันได้ย้ายถิ่นฐานไปญี่ปุ่น พวกเราอยากจะให้ท่านไปญี่ปุ่นถ้าท่านมีโอกาสในอนาคต

อาจารย์: เมื่อตอนที่ข้าพเจ้าเปิดชั้นเรียนที่กว้างโจว มีคนจากญี่ปุ่นมาฟังการบรรยาย หลังจากฟังการบรรยายแล้ว เขากลับไปญี่ปุ่นรวบรวมคนจำนวนหนึ่ง ล้วนแต่เป็นคนญี่ปุ่น ดูเหมือนทั้งหมดเป็นผู้สูงอายุที่เรียน เรียนไปเรียนมา เขายังวางซึ่งงเดิมของเขาลงไม่ได้ ดังนั้นเราจึงไม่ได้ติดต่อกับเขาตลอดมา เพราะคนเหล่านั้นที่เขาสอนก็ไม่บริสุทธิ์ เราจึงไม่ได้ติดต่อกับเขาตลอดมา

ศิษย์: สามีของดิฉันเป็นคนญี่ปุ่น เขาชอบต้าฝ่ามาก เขาคิดว่า(ต้าฝ่า)ดีมาก

อาจารย์: บางทีวัฒนธรรมอาจมีความแตกต่างกันบ้าง แต่ข้าพเจ้าคิดว่า หากคนญี่ปุ่นสามารถศึกษาจริงๆ จะศึกษาได้ง่ายกว่าชาวผิวขาว เพราะวิถีคิดของคนตะวันออกล้วนเหมือนกัน คนตะวันตกมีวิถีคิดไม่เหมือนกัน แต่คนตะวันตกเมื่อศึกษาแล้วก็ดีทีเดียว ประเทศญี่ปุ่นข้าพเจ้าเคยไปครั้งหนึ่ง เพียงไปดูว่าคนญี่ปุ่นเป็นอย่างไร

ศิษย์: หากในอนาคตต้าฝ่าจะกลายเป็นฝ่าในใจผู้คนละก็ เช่นนั้นทางด้านสังคมวิทยา เช่นปรัชญา กิติ วรรณกรรมกิติ สิ่งเหล่านี้จะเป็นอย่างไร

อาจารย์: ล้วนจะเกิดการเปลี่ยนแปลง และจะเปลี่ยนใหม่ทั้งหมด การรับรู้เข้าใจของคนต่อสังคม ต่อคน ต่อทุกสิ่งทุกอย่างล้วนจะเปลี่ยนกลับมา ดังนั้นปัจจุบันพวกเรามีผู้ฝึกเป็ยจึงจำนวนมาก พวกเขารู้ว่าตนเองไม่เหมือนกับคนอื่นๆ พวกเขาถ่ายทอดคำพูดประโยชน์หนึ่งต่อๆ กันอยู่ว่า : พวกเราเป็นมนุษยชาติใหม่ แน่อนละข้าพเจ้าไม่ได้ยืนยันคำพูดของพวกเขา ก็พูดในความหมายนี้ แน่อนมันจะแตกต่างจากวิถีคิดและวิธีการรับรู้เข้าใจของคนในปัจจุบัน รับรองว่าจะเป็นเช่นนี้ พร้อมกับที่ท่านศึกษาฝ่านี้อย่างลึกซึ้งขึ้นเรื่อยๆ ท่านจะมีการรับรู้เข้าใจในทุกสิ่ง พวกเราที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ล้วนมีตำแหน่งการงานค่อนข้างสูงสักหน่อย และหลายๆ คนเป็นนักศึกษานอกประเทศ พวกท่านจะค่อยๆ เข้าใจและซาบซึ้ง

พวกท่านจะพบว่า การรับรู้เข้าใจต่อทุกๆ สิ่งของท่านกับของมนุษยชาติกำลังเปลี่ยนแปลง เพราะเมื่อครูข้าพเจ้าพูดแล้วว่า การพัฒนาของมนุษยชาติ การรับรู้เข้าใจของมนุษยชาติต่อการเริ่มต้นและต่อต้นกำเนิดของมัน – ทฤษฎีการวิวัฒนาการโดยมูลฐาน ไม่คงอยู่แต่อย่างใด – การรับรู้เข้าใจต่อวัตถุประสงค์ การรับรู้เข้าใจต่อจักรวาล การรับรู้เข้าใจต่อชีวิต การรับรู้เข้าใจต่อโลกเฉพาะหน้าของเรา และการรับรู้เข้าใจต่อมิติจักรวาล ทั้งหมดล้วนพัฒนาขึ้นมาจากจุดฐานที่ผิดทั้งสิ้น

ศิษย์: ณ เวลาไหนที่จิตหลักเข้าไป....

อาจารย์: เวลาที่จิตหลักเข้าไป โดยทั่วไปคือก่อนจะเกิดไม่นาน แต่เวลาที่เฉพาะเจาะจงไม่กำหนดแน่นอน บางที ณ เวลาก่อนที่เขาจะเกิด บางทีก่อนหน้าที่เขาจะเกิด ครึ่งเดือน หนึ่งเดือน หรือก่อนหน้านั้น เป็นไปได้ทั้งนั้น

ศิษย์: ท่านอาจารย์มีความเห็นอย่างไรต่อเรื่องการโคลนนิ่งมนุษย์

อาจารย์: เมื่อมนุษยชาติไร้ซึ่งมาตรฐานทางศีลธรรม เรื่องอะไรก็สามารถจะทำออกมาได้ เมื่อมนุษย์ชนิดนี้เกิดมาแล้วไม่มีแนวคิดเกี่ยวกับพ่อแม่ ไม่มีแนวคิดเกี่ยวกับจริยธรรมและศีลธรรม มันเป็นเรื่องน่ากลัวมาก มันทำได้กระทั่งโคลนนิ่งคนหนึ่งที่เหมือนกันออกมาทดแทนคนๆ นี้ และฆ่าคนๆ นั้นทิ้งไป สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นหลังจากที่ศีลธรรมของมนุษย์เสื่อมถอย แต่สำหรับพวกท่าน ข้าพเจ้าคิดว่าจะไม่เกิดเรื่องการโคลนนิ่งมนุษย์เพราะเทพไม่อนุญาต หากทำโคลนนิ่งออกมาจริงๆ ก็จะไม่ใช่คนๆ นั้น มีแต่มารจึงสามารถเข้าไปในตัวเขา เทพจะไม่ให้จิตแก่เขา

ศิษย์: คนเลือดผสมหากเขาบำเพ็ญ เช่นนั้นพวกเขาจะไปยังโลกใด

อาจารย์: กล่าวสำหรับคนเลือดผสม เขาจะไม่มีเผ่ามนุษย์ที่สอดคล้องกันในสวรรค์ข้างบน กล่าวสำหรับผู้บำเพ็ญคนหนึ่ง รูปโฉมภายนอกของเขาไม่สำคัญแล้ว ฉะนั้นก็จะดูจิตของเขา จิตของเขาเป็นชนเผ่าผิวขาว เช่นนั้นก็เป็นชนเผ่าผิวขาว จิตเป็นชนเผ่าผิวเหลืองเช่นนั้นก็เป็นชนเผ่าผิวเหลือง จิตเป็นชนเผ่าผิวดำ เช่นนั้นก็เป็นชนเผ่าผิวดำ หากเขาบำเพ็ญก็จะเป็นอีกกรณีหนึ่ง

ศิษย์: คนเลือดผสมสามารถจะบำเพ็ญสำเร็จได้หรือไม่

อาจารย์: สามารถจะบำเพ็ญได้หรือไม่ สามารถจะบำเพ็ญสำเร็จหรือไม่ล้วนขึ้นอยู่กับตนเอง คนเลือดผสมหากบำเพ็ญต่อไปเรื่อยๆ ก็จะบรรลุดุหวนหมั่นเหมือนกัน จิตของเขามาจากไหน บำเพ็ญสำเร็จแล้วก็จะกลับไปทีนั้น

ศิษย์: ท่านอาจารย์พูดครั้งก่อน คนเลือดผสมสูญเสียวะไรไป

อาจารย์: เขาสูญเสี่ยวร่างกายของเขาที่เชื่อมต่อลงมาจากเบื้องบน พวกกันอย่างนี้ คนของชนเผ่าผิวเหลืองเบื้องบนจะมีคนของชนเผ่าผิวเหลือง คนของชนเผ่าผิวขาวจะมีคนของชนเผ่าผิวขาวอยู่เบื้องบน เขาสูญเสียวายใยเส้นนี้ไป

ศิษย์: ท่านอาจารย์บอกว่า ทารกเกิดออกมาแล้วจึงจะมีจิต เช่นนั้นใช่หรือไม่ว่าช่วงเวลาที่ตั้งครรภ์คือไม่มีชีวิต ช่วยกรุณาอธิบาย

อาจารย์: ไม่ใช่ วัตถุใดๆ... ข้าพเจ้าพูดไว้เช่นนี้ว่า วัตถุใดๆ เมื่อก่อเกิดก็จะมีชีวิตหนึ่งกรอกใส่เข้าไปแล้ว ผลิตภัณฑ์ที่โรงงานผลิตออกมา สิ่งของใดๆ ท่านเห็นว่ามันเป็นเช่นนี้ มันล้วนมีชีวิต เมื่อตัวอ่อนทารกเล็กมากๆ อยู่ในครรภ์มารดา ทันทึที่ขึ้นเนื้อเล็กๆ ก่อเกิด เขาก็มีชีวิตแล้ว เช่นนั้นเขาไม่มีจิตเขาจะมีชีวิตได้อย่างละ ไม่มีจิต โดยตัวเขาเองก็มีพลังชีวิต เพราะนอกเหนือตัวของคนแล้ว... ในอดีตการบำเพ็ญล้วนผูกถึงจิตวิญญาณสามดวงเจ็ดดวงมิใช่หรือ แน่ละที่เขาพูดนั้นไม่เฉพาะเจาะจง ก็พูดในความหมายนี้ก็คือพูดว่านอกจากจิตหลักของท่านแล้ว ในร่างกายท่านยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นชีวิตมนุษย์ ภายเนื้อโดยตัวเองยังมีชีวิตที่เป็นรูปลักษณะของพ่อแม่ท่าน รูปลักษณะนั้นของพ่อและแม่ก็มีชีวิตร่างกายมนุษย์ซับซ้อนอย่างยิ่ง

ศิษย์: เช่นนั้นการทำแท้งถือเป็นการฆ่าชีวิตใหม่

อาจารย์: ไม่ผิด หลังจากตั้งครรภ์ การทำแท้งก็คือการฆ่าชีวิต ไม่มีศีลธรรมของมนุษยชาติจะเป็นอย่างไร มนุษยชาติและกฎหมายจะยอมรับหรือไม่ กฎหมายไม่อาจจะเป็นตัวแทนของเทพ ท่านฆ่าชีวิตก็คือฆ่าชีวิต ท่านบอกว่าตามกฎหมายไม่ใช่ฆ่าชีวิต นั่นคือสิ่งที่มนุษย์พูด เราพบว่าที่โรงพยาบาลสูตินารีเวชมีเด็กทารกมากมาย ในมิติโดยรอบนั้นเด็กทารกจำนวนมาก บ้างมีร่างกายมือเท้าไม่ครบถ้วน บ้างมีร่างกายมือเท้าครบสมบูรณ์ แต่กลับมีชีวิตทารกเล็กๆ อยู่ข้างในไม่มีที่ไป เดิมทีชีวิตนี้เขาเวียนมาเกิดแล้ว เขาอาจจะมือนาคของเขา เขาอาจจะหลังจากที่มีชีวิตสักกี่ปีก่อนที่เขาจะเข้าสู่วัฏสงสารใหม่อีกครั้ง แต่ยังไม่ทันเขาจะเกิด ท่านก็ฆ่าเขาทิ้งไปแล้ว เช่นนั้นเขาก็ต้องต่อสู้ดิ้นรนอย่างทุกข์ทรมานท่ามกลางวันเวลาอันยาวนาน ชีวิตที่เล็กอย่างนั้น โดดเดี่ยวเดียวดาย ช่างน่าสงสาร เขาต้องรอคอยต่อไปจนครบอายุขัยในโลกมนุษย์ที่สวรรค์กำหนดให้เขานั้นผ่านพ้นไป จึงจะสามารถเข้าสู่วัฏสงสารครั้งต่อไป ดังนั้นในทันใดท่านก็ทำให้เขาตกอยู่สถานการณ์ที่ทุกข์ทรมานเช่นนั้น ท่านว่านั่นไม่ใช่การฆ่าชีวิตหรือนอกจากนี้กรรมยังจะหนักมาก

ศิษย์: มีกรรมเช่นนี้ยังสามารถจะบำเพ็ญไหม

อาจารย์: บำเพ็ญได้ แน่แน่นอนสามารถจะบำเพ็ญ เพราะต้าฝ่าของจักรวาลนั้นประสานกลมกลืน หากมองจากระดับชั้นหนึ่งที่ตายตัว ฝ่าก็จะเด็ดขาดแน่นอน ระดับชั้นที่ต่างกันมีฝ่าที่ต่างกัน ระดับชั้นยิ่งสูงการรับรู้เข้าใจในหลักการจะยิ่งชัด เพราะหากท่านสามารถจะบำเพ็ญจนหยวนหมั่นแล้ว ท่านก็คือสรรพชีวิตของจักรวาลของท่านอย่างแน่นอน เช่นนั้นจะมีบางคนคิด เช่นนั้นพวกเราที่ฆ่าชีวิตกันเกิด คนที่คิดเช่นนี้จะบำเพ็ญไม่สำเร็จอย่างแน่นอน หากท่านบำเพ็ญไม่สำเร็จ ชีวิตเหล่านั้นที่ท่านฆ่าท่านไม่อาจจะชดใช้ได้หรือชนะ ความหมายนี้ที่ข้าพเจ้าพูดพวกท่านเข้าใจแล้วนะ การบำเพ็ญสามารถชดเชยสิ่งเหล่านี้ แต่นั่นต้องบำเพ็ญจริงๆ หลังจากหยวนหมั่นผลกรรมจะเป็นตัวกำหนด

ศิษย์: ถ้าทำแท้งเมื่อสี่สิบปีก่อน ในเวลานั้นไม่รู้และการทำแท้งได้รับอนุญาต จะทำอย่างไรถ้าบำเพ็ญเวลานี้ กรรมหนักอย่างนี้

อาจารย์: ท่านเพียงแต่บำเพ็ญไป ที่จริงพวกเรามีคนจำนวนมาก ทุกภพทุกชาติไม่แน่ว่าได้ทำอะไรไปในชาติใดบ้าง ไม่แน่ว่าได้คิดล้างกรรมมากเพียงไรในชาติใดบ้าง มนุษย์มาถึงวันนี้ล้วนแต่กรรมพอกกรรม ไม่มีใครที่ไม่มีกรรมแล้ว แม้แต่คนที่ไม่ฆ่าทำร้ายชีวิตคูเหมือนจะไม่มี ฆ่าชีวิตไม่แนจะต้องเป็นชีวิตมนุษย์ ในเมื่อเราสามารถจะช่วยท่าน ในเมื่อท่านสามารถจะบำเพ็ญและได้รับฝ่าแล้ว ท่านไม่ต้องไปคิดเรื่องเหล่านี้ ท่านเพียงแต่บำเพ็ญไป ข้าพเจ้าจะมีการจัดวาง หากท่านบรรลุหยวนหมั่นก็จะจัดการเรื่องนี้ให้ตัวเอง

ศิษย์: ที่ประเทศเยอรมันนี้ผู้ฝึกฝ่าหลุนต้าฝ่าหลายคนเป็นนักล่าสัตว์ พวกเขาบอกว่าสุนัขจิ้งจอกสิงร่างคนนั้นไม่ดี เวลานี้ผมยังไม่ยอมรับ

อาจารย์: สุนัขจิ้งจอกโดยตัวมันเราจะไม่พูดถึง ในอนาคตอาจไม่คงอยู่ แต่ในฐานะผู้บำเพ็ญ พวกเราพยายามไม่ไปทำเรื่องฆ่าชีวิตเหล่านี้ พวกเรายังมีความเมตตา สำหรับการสิงร่างคนโดยสุนัขจิ้งจอกนั้น สุนัขจิ้งจอกจำนวนมากนั้นได้พลังหลังซึ่ง สุนัขจิ้งจอกบางตัวไม่มีพลังหลังซึ่งจะไม่สามารถสิงร่างคน

ศิษย์: มนุษยชาติในอนาคตยังต้องบำเพ็ญขึ้นไปไหม

อาจารย์: เมื่อถึงเวลาที่มนุษยชาติในอนาคตมาถึง พวกท่านจำนวนไม่น้อยต่างก็บำเพ็ญเสร็จสิ้นแล้ว แต่(เวลานั้น)จะมาเร็วมาก ในอนาคตเทพบันทึกลีง วิดีทัศน์จะไม่เหลือไว้ให้กับคนในอนาคต คนในอนาคตจะไม่รู้จักภาพลักษณ์ของข้าพเจ้า มีคนพูดว่า ข้าพเจ้าได้เปิดเผยความลับสวรรค์มากมาย ที่จริง

คนในอนาคตไม่ได้ฟังฝ่าที่ข้าพเจ้าบรรยาย คนบนถนนเวลานี้ไม่รู้และไม่เคยได้ฟังฝ่า แน่แน่นอนหากพวกท่านบำเพ็ญจริงๆ บรรลุหยวนหมั่นและจากไป ข้าพเจ้าก็กำลังบรรยายฝ่าให้กับเทพ ดังนั้นความลับสวรรค์นี้ก็ไม่ได้เปิดเผยให้กับคน คนในอนาคตจะเข้าสู่ยุคที่ดั่งงามอย่างยิ่ง คนในอนาคตล้วนแต่มีโชคตกเปรียบเทียบกับกันแล้ว จะบำเพ็ญยากลำบากกว่าสักหน่อย เพราะในสภาพแวดล้อมที่ดีจะไม่มีความทุกข์ยากมากสักเท่าใด ดังนั้นบำเพ็ญขึ้นมาจึงไม่ใช่เรื่องง่าย แต่พูดในทางกลับกัน มันก็เป็นเรื่องปกติ โลกมนุษย์ก็จะไม่ทุกข์ยากอย่างนั้น ไม่เลยร้ายอย่างนั้น นั่นก็เข้าสู่ยุคของการบำเพ็ญที่ปกติ

การบำเพ็ญยากลำบากหนา ไม่เพียงแต่ความยากลำบากที่ท่านประสบ ในอดีตข้าพเจ้าเคยพูดว่า : ณ ที่สูงช่วงหนาวนัก สิ่งที่ข้าพเจ้าพูดแตกต่างจากคำพูดของคนธรรมดาสามัญ ก็คือพูดว่า เมื่อเขตแดนของท่านยกระดับขึ้น พลังของท่านยกระดับขึ้น ทุกสิ่งทุกอย่างของท่านก็ยกระดับขึ้นตามไปด้วย วิธีคิดของท่านก็เปลี่ยนไป ดังนั้นท่านจะพบว่ามีคนน้อยมากที่จะพูดคุยกันท่านได้ (มีการเข้าใจรับรู้ที่เหมือนกัน) ณ จุดนี้ ท่านจะรู้สึกโดดเดี่ยวอย่างมาก ในใจจะรู้สึกเป็นทุกข์แบบหนึ่ง เช่นนั้นภาวะชนิดหนึ่งก็จะตามมา: กับคนธรรมดาสามัญดูเหมือนจะมีเรื่องพูดคุยด้วยน้อย ติดต่อดูด้วยน้อย กระทั่งกับคนในครอบครัว รับรองจะเป็นเช่นนี้ แต่นี่ส่วนถือว่าเป็นเรื่องปกติ พวกเราพยายามจัดความสัมพันธ์นี้ให้ดี เพราะไม่สามารถจะถือว่าพวกท่านเป็นคนธรรมดาสามัญ ในเมื่อเป็นเทพ ในเมื่อไม่ใช่คนธรรมดาสามัญแล้ว พระสงฆ์ที่บำเพ็ญในอดีตทันทีที่ออกบวชก็คือกึ่งเทพ พระสงฆ์ในปัจจุบันไม่ใช่เช่นนั้นแล้ว เขาก็ไม่มีคุณสมบัติเช่นนั้น พอออกบวชทำไมจึงบอกว่าเขาคือกึ่งเทพนะหรือ การบำเพ็ญในอดีต ทันทีที่ออกบวชก็ตัดขาดกับวาสนาทางโลก ท่านคิดว่าเขายังเป็นคนอยู่ไหม แน่แน่นอนจึงไม่อาจจะเป็นเหมือนกับคนคนไม่อาจหลีกเลี่ยงเรื่องราวของคนธรรมดาสามัญเหล่านี้ หลังจากพวกท่านผ่านการบำเพ็ญและยกระดับขึ้นอย่างแท้จริง พวกท่านจะพบว่า สิ่งที่คุณยึดติดท่านจะไม่ยึดติด เรื่องที่คุณพูดคุยกันอย่างเพลิดเพลิด พวกท่านจะรู้สึกว่างนำเปื้อ

ฉะนั้นพวกท่านย่อมจะมีความแตกต่างจากคน ช่วงว่างนี้จะกว้างขึ้นเรื่อยๆ แต่พวกท่านอย่าคิดมากในทางด้านนี้ เพราะเมื่อพวกท่านเข้าสู่ภาวะนี้ พวกท่านจะค่อยๆ สัมผัสถึงสิ่งที่พวกท่านควรจะสัมผัส พวกท่านก็จะค่อยๆ เปิดพลัง(ไคกง) เปิดการรับรู้(ไคอู๋) คนมีความสุขสนุกรสนานของคน แน่แน่นอนเทพก็มีความสุขสนุกรสนานของเทพ

ศิษย์: เด็กที่เติบโตในสหรัฐอเมริกา ภาษาจีนไม่ค่อยดี ในอนาคตต้องส่งกลับประเทศไปหรือไม่

อาจารย์: ข้าพเจ้าขอบอกพวกท่าน ข้าพเจ้าเดินทางไปหลายพื้นที่ในต่างประเทศ ข้าพเจ้าก็พบปัญหานี้ ดังนั้นเมื่อพบกับศิษย์ของเรา ข้าพเจ้ามักจะบอกเขาว่า ต้องให้ลูกเรียนภาษาจีน ไม่อาจจะปล่อย

ให้จุดเด่นของชนเผ่าผิวเหลืองของท่านสูญหายไป เพราะในโลกของชาวผิวขาวไม่มีท่าน ท่านยังต้องกลับไปยังโลกของชนเผ่าผิวเหลือง หากท่านศึกษาฝ่าแล้วไม่สามารถเข้าใจความนัยที่แท้จริงของฝ่า นั่นจึงจะเป็นเรื่องใหญ่ วันนี้หนังสือที่แปลออกมาก็เป็นขั้นตอนของการให้คนรับรู้เข้าใจในช่วงระหว่างกาล เหมือน “ฝ่าหลุนกง” หนังสือเล่มนั้นของเรา เขาเป็นเพียงหนังสือในขั้นตอนของการรับรู้เข้าใจ แต่การบำเพ็ญที่แท้จริงต้องอ่าน “จ้วนฝ่าหลุน” หนังสือที่แปลเป็นภาษาต่างประเทศ เขาก็เป็นหนังสือในระหว่างขั้นตอนของการรับรู้เข้าใจ หากท่านคิดจะบำเพ็ญอย่างแท้จริง ต้องอ่านภาษาต้นฉบับ จากภาษาต้นฉบับท่านจึงจะรู้ว่าอะไรคืออะไร ต่อให้ท่านแปลได้คืออะไร เขาก็ตื่นเงินว่างเปล่า ไม่มีความนัย ดังนั้นพวกเราหลายๆ คนอ่านหนังสือ แต่แต่ละครั้งที่อ่านหนึ่งรอบจะไม่เหมือนกัน ในคำพูดประโยคเดียวกันท่านอ่านจากเขตแดนที่ต่างกันมันต่างกันโดยสิ้นเชิง

ศิษย์: ผู้ฝึกเก่าบางคนไม่ยินดีที่จะพูดคุยแลกเปลี่ยนด้วยกันกับผู้ฝึกใหม่ ปราภฏการณ์นี้ถูกต้องไหม

อาจารย์: เราไม่ได้กำหนดตายตัวว่าทุกคนต้องมาฝึกพลังที่ศูนย์ฝึก ข้าพเจ้าเพียงบอกทุกท่านว่า : ฝึกพลังเป็นกลุ่มที่ศูนย์ฝึกและพูดคุยแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน จะยกระดับขึ้นมาได้เร็วและมีประโยชน์ต่อการยกระดับของผู้ฝึก คนเขาอยากฝึกอยู่ที่บ้าน เช่นนั้นเขาก็ฝึกอยู่ที่บ้าน นี่ก็ไม่เป็นไร พวกเราบางคนบำเพ็ญได้ดี จริงอยู่ในส่วนนี้มีจำนวนไม่น้อยที่ฝึกอยู่ที่บ้าน แต่มีคนบางส่วนที่ไม่ก้าวหน้า อยู่ที่บ้านไม่ออกมาก็มีไม่น้อย ดังนั้นท่านไม่อาจจะพูดเหมารวม และไม่อาจจะบังคับเขาการบำเพ็ญเป็นเรื่องของใจคน บอกว่าใจฉันไม่อยากจะบำเพ็ญ ท่านให้เขามาจะมีประโยชน์อะไรหรือ ใจหรือไม่ เขาไม่อยากจะ เป็นพระพุทธรูป พระพุทธรูปก็ไม่มีปัญญา ตนเองต้องการอะไร ตนเองอยากจะทำอะไรนั้นจึงจะนับได้ แต่ท่านรู้สึกว่าจะหากออกมาดูเหมือนจะสามารถช่วยพวกเราเผยแพร่ฝ่าให้กว้างไกล ท่านรู้สึกว่าจะทำอย่างนี้ดี และชักชวนเขาให้ช่วยเหลือทุกคน ที่จริงก็ไม่แน่ว่าจะต้องเป็นเช่นนี้ บำเพ็ญอยู่ที่บ้าน บำเพ็ญข้างนอก ล้วนเหมือนกัน

เวลานี้ข้าพเจ้ายังพบอีกประเด็นหนึ่ง แน่นนอนไม่ใช่ปัญหาที่ท่านพูดถึง เราพบในประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ ผู้ฝึกเก่าในระยะแรกๆ ต่างไม่ออกมาฝึกเป็นจำนวนมาก คนที่ฝึกอยู่ข้างนอกส่วนใหญ่ไม่เคยฟังการบรรยายฝ่าของข้าพเจ้าเลย มีจำนวนมากอย่างยิ่ง เพราะนี่ก็เป็นรูปแบบการเผยแพร่ฝ่าของเรา ได้เหลือรูปแบบนี้ไว้ให้กับทุกท่านแล้ว คนรุ่นต่อไปก็ให้ทำเช่นนี้ ดีมาก ไม่ใช่ว่าคนที่กลับไปฝึกกันที่บ้านเหล่านี้ไม่ไหวแล้ว มีคนจำนวนมากบำเพ็ญได้ดีมากแล้ว เขาพบว่าตนเองกับผู้ฝึกที่เข้ามาใหม่ซึ่งรับรู้เข้าใจฝ่าไม่สูงไม่มีอะไรจะพูดคุยแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันได้ จะเกิดปัญหานี้ เรื่องเหล่านั้นที่พูดคุยกันอย่างเพลิดเพลิดระหว่างผู้ฝึกด้วยกันนั้น เขาคิดว่าเป็นจิตยึดติด ในใจเขารู้สึกอึดอัด อาจจะเป็นสาเหตุ

ที่เขาไม่มา มีกรณีแบบนี้ เวลาคนทำอะไรมักจะมีจิตยึดติดหรือมีจุดประสงค์หนึ่งๆ หากคนๆ นั้นบำเพ็ญได้ดีมาก เมื่อเขาไม่มีจิตยึดติดใดๆ ของคนธรรมดาสามัญแล้ว เขาไม่อาจจะทนอยู่กับคนได้ เขาจับไม่ได้กับทุกๆ คำพูดของคน ทุกๆ ประโยค ทุกๆ ความคิด ความคิดในจิตใจของเขา(คน) ล้วนมีจุดประสงค์ เวลาที่จิตใจของท่านใสสะอาดไม่คิดอะไรเลยนั้น คนอื่นคิดอะไรอยู่ท่านก็จะรู้ได้ ท่านจะยึดอัดทนไม่ได้กับทุกความคิด ทุกการกระทำ ทุกประโยคของคนอื่น รู้สึกรำคาญใจ ท่านก็รู้สึกไม่มีทางที่จะพูดกับเขาได้ชัดเจน ดังนั้นจึงไม่ออกมา ก็มีกรณีเช่นนี้ แต่ก็ไม่เป็นเช่นนี้ทั้งหมด แต่ข้าพเจ้าคิดว่า พวกเราผู้ฝึกใหม่ ออกมาฝึกจะดีที่สุด เพราะอะไรหรือ เพราะมันจะมีประโยชน์ต่อการยกระดับของพวกท่านได้จริงๆ หากท่านไม่ออกมาฝึก ท่านฝึกอยู่ที่บ้านอาศัยตัวท่านเองไปรับรู้(อู้) แน่แน่นอนสามารถจะรับรู้ออกมาได้ แต่จะช้ามาก ใครบ้างไม่อยากจะก้าวหน้าหนา ใครบ้างไม่อยากจะยกระดับขึ้นมาเร็วๆ ละ

ศิษย์: เวลาที่พวกเราทำเรื่องอะไร ไม่รู้ว่าเรื่องนี้ควรหรือไม่ควรทำ จะใช้เงิน ช้น หยิ่นชี้นำพวกเราอย่างไร

อาจารย์: ที่จริงไม่ใช่พูดว่าเรื่องนั้นควรหรือไม่ควรทำ ท่านไม่รู้ คนมักจะประเมินดีหรือไม่ดีโดยตกอยู่ข้างในเหตุการณ์นั้นและท่านก็ไม่อาจจะประเมินออกมาได้ เหตุใดข้าพเจ้าสามารถมองเห็นสภาพการณ์ของทุกสิ่งเกี่ยวกับพัฒนาการของมนุษยชาติในวันนี้ ไม่ว่าเรื่องอะไรข้าพเจ้าก็สามารถจะอธิบายได้ชัดเจน เพราะข้าพเจ้าไม่อยู่ข้างใน เวลาที่ท่านมองปัญหา ท่านอย่าได้มองมันโดยตกอยู่ข้างในของมันอีก ท่านอย่าได้พิจารณาโดยว่าตามเหตุการณ์จากข้างในปัญหาหนึ่งๆ ให้ท่านกระโดดออกมาสำรวจปัญหานี้ดูว่ามันสอดคล้องกับเงิน ช้น หยิ่นหรือไม่ หากเป็นผู้ที่บำเพ็ญได้ดีคนหนึ่ง หรือเทพองค์หนึ่ง พระโพธิสัตว์ที่มาทำเรื่องนี้ จะทำอย่างไร ท่านคิดอย่างนี้ พอความคิดที่ถูกต้องออกมาท่านก็รู้แล้ว

ศิษย์: สภาพแวดล้อมที่ซับซ้อนสร้างบุคคลระดับสูง สภาพแวดล้อมในจินแผ่นดินใหญ่่นั้นมีความซับซ้อนกว่าสหรัฐอเมริกา หากบำเพ็ญอยู่ในจินแผ่นดินใหญ่จะเร็วกว่าสักหน่อย

อาจารย์: ซับซ้อนกันทั้งหมด มีรูปแบบของความซับซ้อนที่ไม่เหมือนกัน คนจินแผ่นดินใหญ่ การขัดสีซึ่งกันและกันด้านจิตใจจะรุนแรงมาก การขัดแย้งขัดขานซึ่งกันและกันรุนแรงมาก แต่ในสหรัฐอเมริกา การบ่อนทำลายโฉมหน้าของวัฒนธรรมนั้นร้ายแรงมาก จิตมารใหญ่มาก ดังนั้น(อยู่ที่ไหน)ก็สามารถจะบำเพ็ญ

ศิษย์: อากาศมีมลพิษหนักมาก เป็นอันตรายมากต่อการบำเพ็ญหรือไม่

อาจารย์: ไม่มี ไม่เป็นปัญหาต่อพวกเราผู้บำเพ็ญ เพราะร่างกายของท่านจะค่อยๆ ถูกสสารพลังงานสูงทดแทน สิ่งเหล่านี้ไม่อาจจะก่อกมลพิษต่อท่าน

ศิษย์: การบำเพ็ญสามารถจะนำพาสภาพแวดล้อมภายนอก รวมถึงสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ สภาพแวดล้อมทางสังคม หรือสภาพแวดล้อมทางสังคมและการดำเนินชีวิตของตัวผู้บำเพ็ญพัฒนาสู่ทิศทางการดี สู่อุดมคติ สู่อุดมคติ ได้หรือไม่

อาจารย์: กำลังบังเกิดผลอันนี้ เพียงแต่ละเอียดลึกซึ้งซึ่งไม่สามารถสังเกตได้ง่าย ทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับท่านล้วนกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างละเอียดลึกซึ้ง เปลี่ยนแปลงในสองด้าน: หนึ่งคือบางคนจะห่างไกลจากท่านมากขึ้นเรื่อยๆ อีกหนึ่งคือบางคนจะเข้าใกล้กับท่านมากขึ้นเรื่อยๆ ก็คือเปลี่ยนแปลงดีขึ้นเรื่อยๆ บางคนจะหลีกหนีจากท่านโดยสิ้นเชิง คนที่ไม่ไหวก็จะหลีกหนี เขาจะเป็นเช่นนี้ การเปลี่ยนแปลงจะละเอียดลึกซึ้งมาก

ศิษย์: ท่านอาจารย์ เวลาฝึกพลัง การขัดสมาธิขาเดียวกับการขัดสมาธิสองขา สุดท้ายจะมีผลเป็นอย่างไร

อาจารย์: เขามีมูลเหตุพื้นฐานของการบำเพ็ญอยู่ข้างใน มีกลไกบังคับอยู่ข้างใน กลไกบังคับชนิดนี้ของพลัง(กง)ชุดนี้ของเรา การขัดสมาธิสองขา ก็เหมือนกับเครื่องจักรกลชุดหนึ่ง เกียร์ของเครื่องจักรกลต้องติดตั้งแบบนี้ ท่านต้องการจะติดตั้งมันแบบนี้ให้ได้ เขาก็ผลิอะไรออกมาไม่ได้ แต่มันไม่จำเป็นต้องตายตัวอย่างนั้นเสมอไป เพราะบางคนเขาจะมีขั้นตอนของการค่อยๆ ยกระดับ วันนี้ขัดไม่ได้ ค่อยๆ ฝึกสมาธิ ดังนั้นเรายังคงมีวิธี แต่ท่านต้องพยายามตามขึ้นมา

ศิษย์: หากขัดสมาธิแล้วไม่สามารถเข้าสู่ความสงบ และไม่สามารถบรรลุ “ตั้ง” (นิ่ง) แสดงว่าระดับขั้นของตนเองต่ำมาก ไม่สามารถขึ้นสู่ระดับขั้นสูง

อาจารย์: พอ นั่งลงท่านก็สามารถบรรลุ “ตั้ง” ในทันที เช่นนั้นระดับขั้นในปัจจุบันก็สูงมากแล้ว อันนี้ในหนังสือก็ได้เขียนไว้ ท่านไม่สามารถเข้าสู่ “ตั้ง” ก็ให้ท่านถือว่าความคิดที่ท่านสะกดไม่อยู่นั้นเป็นคนอื่น ที่จริงข้าพเจ้าขอบอกท่าน มันไม่ใช่ท่านตั้งแต่ต้น มันเป็นทัศนคติที่ก่อเกิดหลังกำเนิดที่รวมกับกรรมแห่งความคิด ท่านต้องการนั่งสมาธิเข้าสู่ความสงบ มันทำไมไม่สงบละ มันไม่เชื่อฟังท่าน มันจะเป็นท่านได้หรือไม่ มันคือกรรมที่คลบขึ้นมา ดังนั้นท่านต้องถือว่ามันเป็นคนอื่น พร้อมกับที่จิตยึดติดเบาบางลง ก็จะค่อยๆ สงบลงมาได้เรื่อยๆ ระดับขั้นก็ยกระดับขึ้น

ศิษย์: มักจะรู้สึกว่างเวลาฝึกพลัง ท่านว่าดิฉันควรจะนอน หรือมันเป็นมาร หรือดิฉันควรจะต่อสู้กับมันดี

อาจารย์: การนอนโดยตัวเองไม่ใช่มาร มันเป็นปัจจัยชนิดหนึ่งที่มีมนุษย์จะต้องพักผ่อน นี่เป็นสิ่งหนึ่ง ปัจจัยชนิดหนึ่งที่ประกอบขึ้นโดยจักรวาล แต่กล่าวสำหรับผู้บำเพ็ญ ท่านนอนหลับระหว่างการบำเพ็ญ เช่นนั้นมันก็สามารถก่อบทบาทของมารชนิดหนึ่ง ไม่ให้ท่านบำเพ็ญ ตัวมันเองไม่ใช่มาร มันสามารถก่อบทบาทชนิดหนึ่งเช่นนี้ แต่พูดจากอีกด้านหนึ่งมันก็มีผลเพื่อจะเสริมสร้างความตั้งใจของท่านให้แข็งแกร่ง ความตั้งใจนั้นตัวท่านไม่ต้องไปบำเพ็ญหรือ ต้องเสริมสร้างความตั้งใจของตนเองให้แข็งแกร่ง การยับยั้งมันก็คือการเสริมสร้างความตั้งใจให้แข็งแกร่ง ก็คือการบำเพ็ญ การรู้สึกว่างเวลาฝึกพลังโดยตัวมันเองก็คือผลที่เกิดจากกรรมแห่งความคิด

ศิษย์: ผมอยากถามว่า “จีจี” (กลไกจี) ที่แท้เป็นอย่างไร

อาจารย์: “จีจี” (กลไกจี) ก็คือกลไกบังคับที่เคลื่อนไหวชนิดหนึ่งซึ่งประกอบขึ้นจากสสารระดับจุลทรรศน์ของพลัง(กง) สสารที่มนุษย์มองไม่เห็น กลไกบังคับชนิดนี้มีรูปลักษณ์แต่มนุษย์มองไม่เห็น ในอนาคตเมื่อบำเพ็ญถึงระดับที่แน่นอนหนึ่งแล้วตาทิพย์เปิดได้ค่อนข้างดีก็สามารถจะมองเห็น มันก็เหมือนสายเส้นหนึ่ง สายสีขาวที่หมุนอยู่รอบๆ ร่างกายท่าน แต่มันเชื่อมต่อกับฝ่าหลุนข้างในตามเถียน มันจะถูกเสริมให้แข็งแกร่งอย่างต่อเนื่องเวลาท่านฝึกพลัง สิ่งนี้ “จีจี” ยิ่งแข็งแกร่ง มันจะยังสามารถนำพาท่านฝึกพลังโดยอัตโนมัติ ก็คือเวลาที่ท่านไม่ฝึกพลังมันก็จะหมุน ช่วยท่านฝึกพลังโดยอัตโนมัติ ในหลักพลัง(กง)ห้าชุดที่เราถ่ายทอดออกมา ล้วนมีกลไกบังคับชนิดนี้ทำงานอยู่ ดังนั้นท่านเห็นว่าตัวท่านยืนอยู่ตรงนี้ไม่ได้เคลื่อนไหว แต่กลไกบังคับในร่างกายท่านนั้นเคลื่อนไหวไปมาอยู่ นำพาร่างกายของท่านผันแปรทั่วด้าน

ศิษย์: ในโลกฝ่าหลุนชื่อเจี๋ยมีเพลงของฝ่าหลุนหรือไม่

อาจารย์: นั่นเป็นสิ่งที่สำหรับการทำโฆษณา สิ่งที่ทำให้มีความเป็นมนุษย์ชนิดหนึ่ง ฝ่าฝ่าจะไม่เข้มงวดอย่างนี้ได้หรือ คนในปัจจุบันเปลี่ยนพระพุทธรูปให้เป็นมนุษย์ แต่พระพุทธรูปนั้นเป็นเทพที่ยิ่งใหญ่ไร้เทียมทาน ในอดีตเวลาเอ่ยถึงพระพุทธรูปนั้น ความเคารพนับถือที่ไร้ขีดจำกัดจะเกิดขึ้นในใจ ปัจจุบันพูดถึงกันเรื่อยเปื่อย รูปของพระพุทธรูป พระโพธิสัตว์ พระแม่มาริสลักไว้ในสุสาน ช่างเป็นการย่ำยีพระพุทธรูป พระโพธิสัตว์และพระแม่มาริ บริเวณรอบๆ เต็มไปด้วยศิลาหน้าหลุมฝังศพของคนตาย มนุษย์ไม่รู้ว่าตนเองกำลังทำอะไร มนุษย์รู้สึกว่ามี เขาอยากบอกให้พระพุทธรูป พระโพธิสัตว์และพระแม่มาริเฝ้าดูแลคน

ตายเหล่านั้น ก็คือกำลังบงการพระพุทธอยู่ ไม่ใช่เช่นนี้หรือที่จริงนี้เป็นสิ่งที่คิดออกมาจากความคิดที่เลวร้ายของมนุษย์ บอกว่าหลักพลังมากมาย เช่นเดินรำอะไรเอ๋ย เพลงอะไรเอ๋ย ของเล่นเหล่านี้เกี่ยวข้องกับอะไรกับการบำเพ็ญ และยังส่งเสริมคนให้ยึดติดกับอารมณ์(ฉิง) นี่เป็นการปฏิบัติต่อพระพุทธ เต้า เทพ ด้วยความคิดของมนุษย์และวิถีคิดของมนุษย์ ที่จริงโดยมูลฐานไม่อาจจะใช้วิถีคิดของมนุษย์ไปคิดได้เลย เมื่อท่านบำเพ็ญได้ดีมากและเมื่อไม่มีความคิดเหล่านี้ของมนุษย์เหมือนพวกเขา ท่านจึงจะสามารถบรรลุหยวนหมั่น

ศิษย์: พวกเราคำรงชีวิตอยู่ในสภาพที่มีความหมายมันชนิดหนึ่ง พวกเราควรที่จะขจัดกิเลสชนิดนั้นในการดำรงชีวิตที่ปกติ บางเวลาดิฉันรู้สึกสับสน ทำงานตนเองรู้สึกตรึงเครียดมาก

อาจารย์: ท่านจะพูดว่าเมื่อท่านบำเพ็ญ รู้สึกว่าตนเองดูเหมือนมีความเข้าใจต่อฝ่าในระดับที่แน่นอน ควรจะยกระดับ ควรจะขจัดความคิดบางส่วนทิ้งไป แต่ท่านพบว่าความคิดบางส่วนยังอยู่ ดูเหมือนทำให้ท่านรู้สึกอึดอัดว่า ทำไมฉันยังมีความคิดเช่นนี้อยู่อีก จึงรู้สึกขัดแย้งในตนเอง ใช่หรือไม่ ข้าพเจ้าขอบอกทุกท่าน เพราะข้าพเจ้าได้อธิบายปัญหานี้เมื่อครั้งก่อน ถ้าหากเราขจัดความคิดชนิดนี้ของมนุษย์ที่จะสามารถดำรงไว้ซึ่งชีวิตของคนธรรมดาสามัญของท่านในหมู่คนธรรมดาสามัญออกไปทั้งหมด ท่านจะไม่สามารถอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญได้แม้แต่วันเดียว มนุษย์ทำอะไรล้วนแต่สั่งการโดยจิตยึดติด ท่านจะรับไม่ได้กระทั่งหนึ่งความคิดของมนุษย์ เมื่อท่านไม่มีความคิดเหล่านั้น ท่านจะรู้ว่าการอยู่กับมนุษย์นั้นเป็นความรู้สึกอย่างไร ดังนั้นเพื่อให้ท่านสามารถจะบำเพ็ญอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญ รอจนถึงเมื่อบรรลุหยวนหมั่น ชั้นผิวที่สุดของท่านจึงจะสามารถแปรผันและขจัดจิตยึดติดทั้งหมดทิ้งไปได้

ศิษย์: ชาวผิวขาวเมื่อบำเพ็ญหยวนหมั่นแล้วไปโลกสวรรค์ใด

อาจารย์: คำถามนี้เคยอธิบายไปแล้ว พวกเราบางคนอาจได้เห็นหนังสือ “จ้วนฝ่าหลุน” ข้างในเต็มไปด้วยรูปลักษณะของพระพุทธ บางคนได้เห็นข้างในหนังสือ “จ้วนฝ่าหลุน” ฉบับภาษาอังกฤษเต็มไปด้วยเทพที่แต่งกายและคลุมศีรษะคล้ายพระแม่มารีหรือพระเยซู รูปลักษณะของเทพของชาวผิวขาว อยู่ในทุกตัวอักษร ท่านอย่าเห็นว่าที่บำเพ็ญคือต้าฝ่าของเรา... ข้าพเจ้าพูดว่าเราคือสายพุทธ แต่ที่ข้าพเจ้าถ่ายทอดคือคุณสมบัติพิเศษของจักรวาลทั้งหมด หลักการของจักรวาล ฝ่าของจักรวาล เช่นนั้นแน่นอนเทพของเขาก็รวมอยู่ข้างใน ฉะนั้นเขาเป็นชาวผิวขาวเมื่อเขาหยวนหมั่น พลัง(กง)ที่บำเพ็ญออกมาในร่างของเขาก็เป็นรูปลักษณะของชาวผิวขาวด้วย หยวนหมั่นแล้วเขาจะไปโลกของชาวผิวขาว กุมาร(อิงฮ้าย) เล็กๆ ที่พวกเขาบำเพ็ญออกมาล้วนมีปีกแน่นอนสายเต้าก็เช่นเดียวกัน

ศิษย์: กรรมจากการฆ่าชีวิตจะชดใช้อย่างไร

อาจารย์: เรามีศิษย์จำนวนมากที่ได้ประสบกับเหตุการณ์อันตรายต่างๆ ในระหว่างขั้นตอนของการบำเพ็ญ อดทน ตกจากที่สูงเป็นต้น และเหตุการณ์อื่นๆ หลังจากนั้นผู้ฝึกของเรารู้สึกดีใจ ใช้สมควรจะดีใจ แน่นอนในฝ่าข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ นี้เท่ากับได้ชดใช้กรรมหนักที่คิดค้างไว้แต่ก่อน กระทั่งเท่ากับได้ชดใช้ด้วยชีวิต หากได้ชดใช้ชีวิตนั้นจริงๆ แล้ว เช่นนั้นชื่อก็ได้ลบออกจากนรก เพราะท่านได้ชดใช้ชีวิตนั้นแล้ว

ที่จริงท่านอย่าคิดว่าถูกรถชนแล้วท่านไม่เป็นอะไร แต่ตัวท่านหนึ่งคนได้ตายไปแล้วจริงๆ คือตัวท่านที่ประกอบขึ้นจากกรรม และในร่างกายท่านมีความคิดที่ประกอบขึ้นจากกรรมที่ไม่ดี มีหัวใจ มีอวัยวะทั้งสี่ถูกชนตายไปแล้ว แต่มันประกอบขึ้นจากกรรมทั้งหมด เราได้ทำเรื่องดีที่ใหญ่อย่างนี้ให้กับท่าน ขจัดกรรมที่หนักอย่างนี้ทิ้งไปและใช้มันมาชดใช้ชีวิต ไม่มีใครทำเรื่องนี้ เป็นเพราะท่านสามารถจะบำเพ็ญ เราจึงทำเช่นนี้ รอจนเมื่อพวกท่านรู้ พวกท่านก็ไม่มัวปัญหาจะขอบคุณข้าพเจ้าได้

ศิษย์: พวกเราจะบรรลุหยวนหมั่นอย่างไร

อาจารย์: ฝ่าชุดนี้ของเราถ่ายถอดออกมาเพื่อจะแปรผันร่างแท้(เป็นถึ)ของมนุษย์เป็นร่างพระพุทธรูป นี่เป็นเส้นทางที่เราเดิน ไม่เดินสู่นิพพานและไม่ใช้วิธีแปลงเป็นแสงรุ่ง และไม่ใช่วิธี “ปลดแอกศพ” ของสายเต๋าที่แปลงไม้ไฟท่อนหนึ่งเป็นร่างมนุษย์เอาไว้ในโลงศพ ก็จะให้คนมองเห็นท่านบรรลุหยวนหมั่นอย่างสง่าผ่าเผย เพราะร่างกายท่านแปรผันแล้ว

ศิษย์: ท่านอาจารย์พูดว่าการบำเพ็ญอยู่ในหมู่คนธรรมดาสามัญต้องทำงานในหมู่คนธรรมดาสามัญให้ดี.... ผมคิดจะหางานที่สามารถจะทำได้ดีโดยใช้เวลาน้อย หลังจากนั้นใช้เวลาสำหรับการบำเพ็ญ

อาจารย์: พวกเราล้วนมีความคิดเช่นนี้ ทุกท่านต่างอยากหางานที่ทำได้สบายสักหน่อย เพื่อจะได้มีเวลามากๆ สำหรับบำเพ็ญ และยังสามารถทำงานได้ดี ความคิดยังคงเป็นเพียงความคิด อาจเป็นแรงจูงใจที่ตนเองต้องการจะบำเพ็ญ แต่โดยมากสิ่งต่างๆ ไม่แน่ว่าจะเป็นจริงไปตามที่พวกเราคิดเสมอไป เพราะสภาพการณ์ของแต่ละคนไม่เหมือนกัน เพียงแต่ตัวท่านไม่ยึดติดอย่างรุนแรงที่จะต้องทำเช่นนั้น ฝ่าเซ็นของข้าพเจ้าก็จะจัดวางให้ท่านเป็นอย่างดี การทำงานที่ปกติทั่วไปก็สามารถบำเพ็ญได้เช่นกัน

ศิษย์: มีบางคนพบว่าการอ่านหนังสือ “จ้วนฝ่าหลุน” ฉบับตัวพิมพ์ดั้งเดิมกับอ่านฉบับตัวพิมพ์ย่อจะต่างกัน มีความรู้สึกไม่เหมือนกัน

อาจารย์: ดูเหมือนจะไม่มีนะ ควรจะเหมือนกัน แต่มีจุดหนึ่ง ประเทศจีนหลังจากผ่าน “การปฏิวัติใหญ่ทางวัฒนธรรม” แล้ว ความคิดของคนเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก คนได้หันกับชาวจีนโพ้นทะเล คนเชื้อสายจีน ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และพื้นที่อื่นๆ ในด้านนี้พวกเขามีความคิดที่แตกต่างเล็กน้อย ใช่หรือไม่ว่าเวลาท่านอ่าน “จ้วนฝ่าหลุน” ฉบับตัวพิมพ์ดั้งเดิมด้วยทัศนคติเดิมของท่าน เมื่ออ่านฉบับตัวพิมพ์ย่อจึงรู้สึกว่าจะไม่สามารถจะปรับตัวเข้ากับสิ่งนี้ของจีน ที่จริงเป็นอุปสรรคทางด้านจิตใจชนิดหนึ่งของตัวท่าน

ศิษย์: เวลาอ่าน “จ้วนฝ่าหลุน” ไม่คิดอยากจะวางมือและไม่คิดอยากจะฝึกพลังเลย

อาจารย์: อ่าน “จ้วนฝ่าหลุน” แล้ว ไม่คิดอยากจะวางมือ เช่นนั้นท่านก็อ่านไป ไม่เป็นปัญหา หาเวลาฝึกพลังทีหลังก็ได้ อ่านหนังสือมากๆ เป็นเรื่องดี การศึกษาฝ่าสำคัญมาก